

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Βδομαδιαίτη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

www.sek-ist.gr

No 894

25 Νοέμβρη 2009

τιμή 2 ευρώ

ΣΧΟΛΕΙΑ Πανεκπαιδευτική 7/12
ΔΑΣΟΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ Συλλαλητήριο 3/12
ΔΗΜΟΙ 24ωρη απεργία 3/12
STAGE Πανελλαδική στην Αθήνα 1/12
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Απεργία ΟΕΝΓΕ 30/11

ΩΡΑ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΙ ΤΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΟΧΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Γυρίστε στις σελίδες 6, 7

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Ξεκινάνε Πρωτοβουλίες για συντονισμό σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, για πανεργατική από τα κάτω Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

17/12

Ειδικό ένθετο στις σελίδες 9, 10, 11, 12

Ο ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Γαλλία,
Γερμανία
Πορτογαλία
Ελλάδα

Όλοι στο
Μίλωνα
Κυριακή
29/11
3μμ

σελίδες 8, 13

ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Ι.Α

STOP ΣΤΙΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Φασιστική επίθεση δέχτηκαν την Δευτέρα 23/11 το βράδυ μετανάστες στον Νέο Κόσμο. 40 με 50 τραμπούκοι φορώντας κράνη και κουκούλες επιτέθηκαν σε δύο μαγαζιά Σύριων μεταναστών με μολότοφ και ξύλα.

Τα δύο μαγαζιά βρίσκονται σε πολύ κοντινή απόσταση στη γωνία Κασομούλη και Ντουρμι. Διέλυσαν ότι υπήρχε μέσα στα δύο ψλικάτζιδικα, έσπασαν τζάμια και χτύπησαν βίαια όποιον μετανάστη έτυχε να βρίσκεται στη γειτονιά. Στο ένα από τα δύο μαγαζιά εκείνη την ώρα βρισκόταν ένα παιδί μόλις 14 ετών. Από αυτό το μαγαζί πήραν και τις εισπράξεις της ημέρας από την ταμειακή μηχανή. Δύο τουλάχιστον μετανάστες βρίσκονται στο νοσοκομείο, ο ένας με σπασμένο πόδι.

Ούρλιαζαν «να φύγετε από τη χώρα», «θα σας σκοτώσουμε όλους» για να μην υπάρχει αμφιβολία για το ποιο κάνουν την επίθεση. Η Αστυνομία αντιμετώπισε το θέμα καλύπτοντας τους φασίστες. Έφτασε στο σημείο της επίθεσης και ο υπεύθυνος έλεγε στους μετανάστες ότι δεν μπορούν να κάνουν τίποτα.

Αστυνομία

Μια ομάδα 5-7 φασιστών είχε μείνει στην περιοχή και όταν οι μετανάστες που είχαν μαζευτεί από τη γειτονιά τους εντόπισαν σε μια πολυκατοικία ζήτησαν από την Αστυνομία να τους συλλάβει. «Είπαμε στην αστυνομία να πάει να τους συλλάβει. Δεν ήθελαν. Πολλά παιδιά πήγαμε στην πολυκατοικία και αυτοί όταν μας είδαν έτρεξαν προς τα πάνω. Αλλά τότε ήρθαν και έπιασαν τα δικά μας παιδιά», είπε στην Ε.Α. ο Μαχμούτ από τη Συρία.

Η Αστυνομία συνέλαβε τους μετανάστες και τους οδήγησε στο Α.Τ. Κυψέλης μαζί με δύο Έλληνες. Ταυτόχρονα, έδινε ψεύτικες πληροφορίες στα Μέσα ότι επρόκειτο για υπόθεση «συμπλοκών ανάμεσα σε αλλοδαπούς». Στην περιοχή βρέθηκαν άμεσα συμπαραστάτες από την Κίνηση «Ενωμένοι ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική απειλή», από οργανώσεις της Αριστεράς και κόσμος της γειτονιάς.

Συνέχεια στη σελίδα 3

Η θέση του Μητσοτακείου στο πολιτικό φάσμα. Σκίτσο του Γ. Ιωάννου το 1977.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΝΔ

Ένας Τιτανικός αναζητεί καπετάνιο

Τα μαχαίρια έχουν βγάλει τα στρατόπεδα των «Σαμαρικών» και των «Μπακογιαννικών» στην τελική ευθεία των εκλογών για την ανάδειξη νέου αρχηγού της ΝΔ στις 29 Νοεμβρίου. Οι κόντρες και οι αλληλοσπαραγμοί δεν είναι τίποτε άλλο από επιβεβαίωση της κρίσης της ΝΔ, μία κρίση που ήρθε μετά από πέντε χρόνια αγώνων των εργαζόμενων και της νεολαίας κόντρα στην πολιτική της, που την οδήγησε στην ήττα, στην γκρίνια και ελπίζουμε σύντομα και στη διάλυση...

Όσο και αν παλεύουν οι επίδοξοι διεκδικητές της προεδρίας να εμφανίσουν ότι η διαδικασία εσωκομματικών εκλογών, αποτελεί βήμα εκσυγχρονισμού του κόμματος, που θα μετατρέψει τη ΝΔ σε νέο κόμμα, σύγχρονο ευρωπαϊκό, η πραγματικότητα είναι ότι προσαπαθούν να μαζέψουν τα κομμάτια ενός διαλυμένου κόμματος. Μπορεί ο Σαμαράς να είναι μπροστά από τη Μπακογιάννη στα γκάλοπ, αλλά το πραγματικό πρόβλημά τους είναι ότι η ΝΔ είναι πια περιθώριο. Μία πρόσφατη δημοσκόπηση φέρνει τη ΝΔ πίσω από το ΠΑΣΟΚ κατά 20 μονάδες, δηλαδή γύρω στο 22%.

Γι' αυτό πρώτος στόχος των τριών υποψηφίων είναι καταρχήν να ανεβάσουν το ηθικό του «πληγωμένου νεοδημοκράτη». «Μόνη ελπίδα του ΠΑΣΟΚ είναι μια αδύναμη ΝΔ και ίσως γι' αυτό το σύστημα ΠΑΣΟΚ, τα ΜΜΕ, δίνουν τα ρέστα τους εναντίον μου τον τελευταίο καιρό. Αλλά ξεχνάνε κάτι: Τον αρχηγό της ΝΔ δεν θα τον βγάλει το σύστημα ΠΑΣΟΚ, θα τον βγάλουν οι νεοδημοκράτες» δήλωσε η Ντόρα σε ομιλία της στη Θεσσαλονίκη. Και πρόσθεσε: «Σε μια εβδομάδα, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, το πάρτυ τελειώνει. Θα έχετε να αντιμετωπίσετε μια δυνατή, ενωμένη και αποφασισμένη ΝΔ, θα μας βρείτε μπροστά σας».

Ο Σαμαράς, προσπαθεί να εμφανιστεί ως δύναμη που θα τα αλλάξει όλα στη ΝΔ, θα τα βάλε με τους μηχανισμούς και τα τζάκια και θα επαναφέρει την χαμένη ιδεολογία μέσα στο κόμμα. «Αισθάνομαι τελευταία διαχειριστής και όχι πολιτικός», είπε σε ομιλία του στη Λαρίσα και συμπλήρωσε: «Στόχος μου είναι να φτιάξουμε μία δυνατή Κεντροδεξιά, να διευρύνουμε την επιρροή μας, να μην κρύβουμε τις ιδέες μας. Δεν μπορεί ο αριστερός να λέει 'είμαι αριστερός' και εμείς να κρυβόμαστε».

Οποιος αντέχει να παρακολουθεί τις τηλεμαχίες, τις δηλώσεις και τις περιοδείες των τριών υποψηφίων αρχηγών, ταλαντεύεται

ανάμεσα στην αηδία και στην κοροϊδία. Η Ντόρα λέει, έχει επιρροή στο νεανικό κοινό και τις γυναίκες και ο Σαμαράς στους παραδοσιακούς ψηφοφόρους. Πέρα όμως από τα γελοία κουτσομπολιά το πιο αισχρό είναι ότι και οι τρεις υποψήφιοι προσπαθούν να εμφανιστούν ως κεντρώοι και μετριοπαθείς. Η Ντόρα Μπακογιάννη προσπαθεί να περάσει το μήνυμα ότι η παράταξη πρέπει να ξανακερδίσει τους ανθρώπους του προοδευτικού «μεσαίου χώρου» που την εγκατέλειψαν είτε απέχοντας είτε ψηφίζοντας ΠΑΣΟΚ. Μιλά για τις «νέες ιδέες» του φιλελευθερισμού και θέλει μία ΝΔ «ανοιχτή και όχι περιχαρακωμένη, ευρωπαϊκή και όχι ευρωσκεπτιστική, πατριωτική και όχι εθνικιστική».

Πατριωτική

Ο Σαμαράς εμφανίζεται ως «παιδί της βάσης» και προσπαθεί να εκφράσει τη λαϊκή πατριωτική δεξιά. Ανέναντι στη νεοφιλελεύθερη Μπακογιάννη προτάσσει τον «κοινωνικό φιλελευθερισμό». «**Να απελευθερωθούμε σαν ΝΔ από τους μηχανισμούς και από τα φέουδα και να δείξουμε το σεβασμό που πρέπει στους απλούς ανθρώπους. Κάτω στη βάση, στη κοινωνία, σ' αυτό που είναι ο απλός οπαδός της ΝΔ**» δηλώνει. Ο δε Ψωμιάδης, ο «Πανίκας», θέλει να τους ενώσει όλους, αφού όπως λέει είναι ένα παιδί του λαού, γνήσιος, αυθόρμητος και «στην ψυχή αριστερός»...

Οποιος και αν είναι ο νικητής, η ΝΔ θα παραμείνει το παραδοσιακό κόμμα της άρχουσας τάξης. Και ένα τέτοιο κόμμα δεν μπορεί παρά να έχει αρχηγό έναν πολιτικό που ανήκει στα μεγαλύτερα τζάκια του ελληνικού καπιταλισμού. Για το Μητσοτακείο τι να πρωτοθυμηθεί κανείς. Όσες φορές και να προ-

βάρει η Ντόρα το πλαστικό της χαμόγελο, θα παραμένει πάντα η κόρη του αποστάτη Μητσοτάκη, του ανθρώπου που τον Ιούλιο του 1965, ο μονάρχης Κωνσταντίνος τον διόρισε στην κυβέρνηση αποστατών, για να ανατρέψει την εκλεγμένη με 52% κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου. Ο Μητσοτάκης έτσι συνέβαλε στην προετοιμασία και τη διευκόλυνση του στρατιωτικού πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου 1967 και της δικτατορίας. Από τότε η οικογένεια Μητσοτάκη, δεν μπορεί να κρίψει τις παραδοσιακές σχέσεις που έχει και με την ακροδεξιά αλλά και με τα νεοφιλελεύθερα λαμόγια της Ζίμενς του Χριστοφοράκου.

Ο Σαμαράς που δεν έκρυψε ποτέ τις ακροδεξιές του θέσεις και δηλώνει θαυμαστής του Σαρκοζί, έχει κάνει σημαία της προεκλογικής του εκστρατείας τη σύγκρουση με τα τζάκια και την οικογενειοκρατία. Όμως και ο ίδιος προέρχεται από ένα από τα μεγαλύτερα πολιτικά τζάκια της Ελλάδας και είναι και αυτός άλλος ένας απόγονος μεγάλων βαρώνων. Είναι εγγονός του παλιού βουλευτή Θεσσαλονίκης Αλέξανδρου Ζάννα και ανηψιός του πρώην βουλευτή Μεσσηνίας της ΕΡΕ Γεωργίου Σαμαρά. Ενώ από την πλευρά της μητέρας του είναι απόγονος του Εμμ. Μπενάκη. Όσο για τον Ψωμιάδη, οι δηλώσεις του ότι υποστηρίζει το δόγμα «Πατρίς, Θρησκεία Οικογένεια» δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για την πολιτική του ταυτότητα.

Οποια πλευρά και να πανηγυρίζει την επόμενη Κυριακή ένα πράγμα μπορούμε να τους ευχθούμε. Να το γλεντήσουν ως το πρωί, γιατί αυτό θα είναι και το τελευταίο τους πανηγύρι...

Κατερίνα Θωίδου

Λευκός Οίκος, 1990

ΣΥΡΙΖΑ Οργανωτικές διαδικασίες χωρίς πολιτική, πανιά χωρίς αέρα

Αρχίζει την Παρασκευή στην Αθήνα η 3η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ. Κεντρικό θέμα θα είναι η δομή του ΣΥΡΙΖΑ και οι αποφάσεις για μία σειρά οργανωτικά ζητήματα, όπως είναι η έννοια του μέλους, η λειτουργία και η διάρθρωση των κεντρικών και τοπικών οργάνων κ.α.

Η συζήτηση έχει επικεντρωθεί κυρίως στο ζήτημα της έννοιας του μέλους, για την οποία έχουν διαμορφωθεί δύο απόψεις. Ο ΣΥΝ έχει προτείνει τη δημιουργία ενιαίου μητρώου μελών του ΣΥΡΙΖΑ, όπου όλα τα μέλη των συνιστωσών θα είναι αυτομάτως και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ. Προτείνει η κάρτα μέλους κάθε συνιστώσας να είναι ταυτόχρονα και του ΣΥΡΙΖΑ και επίσης προτείνει οι ανένταχτοι να καταγράφονται σε ειδικά μητρώα και να αποκτούν ξεχωριστή κάρτα μέλους. Η πρόταση των συνιστωσών είναι η θέσπιση της έννοιας «μέλος ΣΥΡΙΖΑ» να γίνεται με άμεση σύνδεση με τις τοπικές και νομαρχιακές επιτροπές, να δημιουργηθεί ενιαίο μητρώο μελών και ενιαία κάρτα μέλους για όλους, οργανωμένους και ανένταχτους.

Τα σχόλια των εφημερίδων αυτές τις μέρες κάνουν λόγο για το πρώτο μετεκλογικό ντιμπέιτ ανάμεσα στον Αλέξη Τσίπρα και τον Αλέκο Αλαβάνο, που θα κρίνει και αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα ξεπεράσει ή όχι τον κίνδυνο διάσπασης. Ο Αλαβάνος επιχείρησε μία εβδομάδα πριν τη συνδιάσκεψη να τοποθετηθεί δημόσια με ομιλία του σε εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη, για την παρουσίαση του βιβλίου της Ν.Βαλαβάνη. «Σήμερα το απλό αίτημα για 'μέλη' του ΣΥΡΙΖΑ εμπλέκεται σε βυζαντινολογίες, σε περιπτώσεις και υποπεριπτώσεις, σε σχέδιο Ανάν, σε μια αργκό ακατανόητη από την κοινωνία, σε κόλλα», τόνισε.

Πρωτοβουλίες

Η ουσία όμως της κρίσης που περνά ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται πέρα από τα οργανωτικά ζητήματα. Βρίσκεται στο γεγονός ότι μετά τις εκλογές της 4ης Οκτώβρη, ο ΣΥΡΙΖΑ μοιάζει να έχει πάει ακόμα πιο δεξιά στις πολιτικές του θέσεις και αυτό αντανakλάται και στις πολιτικές του πρωτοβουλίες. Μόλις πριν από μερικές μέρες η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, ύστερα από πρόταση των ανανεωτικών του ΣΥΝ αποπειράθηκε να καλέσει ομοσπονδίες και φορείς για να πάρουν πρωτοβουλία για τη διοργάνωση ενός συλλαλητηρίου κατά της τρομοκρατίας.

Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι με stage βγήκαν στους δρόμους αμέσως μετά τις εκλογές διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή δουλειά, αλλά η θέση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι σε αυτόν τον κόσμο ήταν η μοριοδότησή τους για να διοριστούν, όταν και εφόσον προκύψουν, νέοι διορισμοί από τον ΑΣΕΠ.

Και ακόμα και όταν ο Λοβέρδος σε συνεννόηση με τον Αλμοúνια, ξαναοίγουν την επίθεση στο ασφαλιστικό καλώντας την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ σε διάλογο, ο Τσίπρας παίρνει τη «ρηξικέλευθη» πρωτοβουλία να καλέσει τα κόμματα της βουλής σε τηλεοπτικό ντιμπέιτ για το Ασφαλιστικό.

Το ΠΑΣΟΚ φρόντισε πολύ γρήγορα να αποδείξει ότι είναι το κόμμα των σπασμένων υποσχέσεων, συνεχίζοντας τις ίδιες επιθέσεις απέναντι στην εργατική τάξη με αυτές της ΝΔ. Μέσα σε μία τέτοια περίοδο η πλειοψηφία της εργατικής τάξης περιμένει από την Αριστερά να πάρει την πρωτοβουλία για να στηρίξει οργανωτικά και πολιτικά τις μάχες που δίνει. Μία αριστερά της «υπεύθυνης προγραμματικής αντιπολίτευσης», δεν μπορεί παρά να διαψεύδει αυτές τις προσδοκίες. Αυτό που λείπει από το ΣΥΡΙΖΑ είναι ο αντικαπιταλιστικός προσανατολισμός και δεν πρόκειται να τον βρει όσες συζητήσεις και αν γίνουν για την εσωκομματική λειτουργία και τις ισορροπίες.

Δυο μήνες από τις εκλογές έναν χρόνο από το Δεκέμβρη

Η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου βρίσκεται στην εξουσία λιγότερο από δύο μήνες, κι όμως μοιάζει κιόλας γερασμένη σαν να βρίσκεται εκεί αιώνες. Τίποτα δεν έχει αλλάξει, οι ίδιες επιθέσεις ανακοινώνονται με τις ίδιες χλιοειπωμένες δικαιολογίες.

Αντίθετα, σε λίγο κλείνει ένας χρόνος από την εξέγερση του περασμένου Δεκεμβρη και η νεολαία (και όχι μόνο) νοιώθει σαν να μην έχει περάσει ούτε μία μέρα. Καθημερινά φουντώνει η ίδια οργή για τους μπάτσους, για τους φασίστες, για την ανεργία, για τις τράπεζες...

Η Αστυνομία του Χρυσοχοϊδη συμπεριφέρεται σαν την ΕΛΑΣ του Πολύδωρα έχοντας όμως μια μόνιμη κασέτα «συγγνώμης» να παίζει σαν υπόκρουση για κάθε χυδαιότητα των αστυνομικών.

Οι φασίστες απολαμβάνουν την ίδια ασυλία για τις ρατσιστικές επιθέσεις τους όπως πριν. Η υποκριτική χορωδία για τη «βία των αντιεξουσιαστών» καταπίνει τη φωνή της όταν σηκώνει το αποκρουστικό της κεφάλι η παρακρατική βία με τις πλάτες της ΕΛΑΣ.

Ούτε ένας απολυμένος, απλήρωτος εργάτης από τα εργοστάσια που κλείνουν δεν έχει πάρει πίσω τη δουλειά του. Αντίθετα, έρχονται να τους συναντήσουν οι εργαζόμενοι Stage, οι συμβασι-

ούχοι, οι ωρομίσθιοι, που απολύει το ΠΑΣΟΚ από το δημόσιο.

Ούτε ένα εδάφιο από τους αντι-ασφαλιστικούς νόμους της ΝΔ δεν έχει ακυρωθεί. Αντίθετα, έρχονται ξανά στο προσκήνιο οι αντιδραστικές προτάσεις για μείωση συντάξεων και αύξηση των ορίων ηλικίας που δεν μπόρεσε να επιβάλει η ΝΔ.

Επιβεβαίωση

Αυτές οι εμπειρίες είναι η επιβεβαίωση ότι οι εκλογές δεν αλλάζουν τίποτα, ο μόνος δρόμος είναι συλλογική δράση μέχρι την εξέγερση και την ανατροπή. Είναι η επιβεβαίωση της κραυγής χιλιάδων διαδηλωτών στην πορεία του Πολυτεχνείου: «Δεν υπάρχει δρόμος κοινοβουλευτικός, ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός».

Αυτή τη μεγάλη αλήθεια χρειάζεται να βάλουμε σε καθημερινή εφαρμογή. Μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας κινούνται ήδη προς τα εκεί. Δεν περιμένουν πότε θα έρθει ξανά η ώρα να «τιμωρήσουν» τους υπουργούς με την ψήφο τους, προχωράνε σε απεργίες και διαδηλώσεις, εδώ και τώρα. Οι εργαζόμενοι Stage και συμβασιούχοι είναι ήδη στους δρόμους, οι νοσοκομειακοί γιατροί απεργούν στις 30 Νοέμβρη, οι εργάτες των Δήμων στις 3 Δεκεμβρη, οι εκπαι-

δευτικοί στις 7 Δεκεμβρη.

Αυτό το απεργιακό κύμα πρέπει να το απλώσουμε και να το κλιμακώσουμε. Ήδη γίνονται προσπάθειες για να βγει μια Πανεργατική κινητοποίηση από τα κάτω στις 17 Δεκεμβρη, σε πείσμα των ηγεσιών ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ που κάνουν πλάτες στις κυβερνητικές επιθέσεις.

Ενας τέτοιος συντονισμός θα έρθει να συναντήσει τις κινητοποιήσεις της νεολαίας που ετοιμάζεται να υποδεχτεί την επέτειο του Δεκεμβρη με καταλήψεις. Αυτή τη «συνάντηση» τη φοβάται η Κυβέρνηση, τη φοβάται η άρχουσα τάξη, τη φοβούνται οι γραφειοκράτες, γιατί όλοι τους βλέπουν ότι με αυτό τον τρόπο ανοίγει μία εναλλακτική προοπτική. Η οργή της νεολαίας μαζί με τη δύναμη των απεργών μπορεί να γίνει ακαταμάχητη.

Χρέος της Αριστεράς είναι να οργανώσει αυτή την «συνάντηση» και να φροντίσει να δώσουν το παρών και οι επαναστατικές ιδέες του αντικαπιταλισμού. Οι νέοι υπουργοί βουλιάζουν με ραγδαίους ρυθμούς στο τέλμα της κρίσης της οικονομίας, των θεσμών, των «αξιών» που χρεωκόπησαν. Η απάντηση μπορεί και πρέπει να έρθει από τα αριστερά, οργανώνοντας βήμα-βήμα το απεργιακό κίνημα και μπολιάζοντας το με την προοπτική να απαλλαγούμε από τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

«Η φασιστική επίθεση στα αραβικά μαγαζιά στα προσφυγικά στο Δουργούτ, είναι πρόκληση για τα δημοκρατικά αισθήματα. Είναι πρόκληση ότι χτύπησαν οι φασίστες και η Αστυνομία τους έκανε πλάτες και τους φυγάδευσε. Παρά τις υποσχέσεις του Χρυσοχοϊδη, η Αστυνομία καλύπτει τους φασίστες. Ενώ είχαν πιάσει δύο, τους άφησαν ελεύθερους χωρίς καμιά έρευνα. Χρειάζεται να αντιδράσουμε άμεσα. Να οργανώσουμε αντιρατσιστική διαδήλωση στη γειτονιά, να απλώσουμε τις επιτροπές της Κίνησης για να σταματήσουμε τις φασιστικές επιθέσεις», δήλωσε ο Γιάννης Σηφακάκης από την Κίνηση.

Η πρώτη άμεση απάντηση στις δολοφονικές επιθέσεις θα δοθεί την Τετάρτη 25 Νοεμβρίου με διαδήλωση που θα ξεκινήσει από το δρόμο που βρίσκονται τα δύο μαγαζιά (γωνία Καρσομούλη και Ντουρμ, πίσω από το ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ) στις 5μμ και θα συνεχιστεί στους κεντρικούς δρόμους της γειτονιάς. Η συνέχεια θα δοθεί το Σάββατο στις 6 το απόγευμα στην ανοιχτή συνάντηση στο καφενείο στην Καμοσοούλη και Ρουμπέση με πρωτοβουλία της Κίνησης «Ενωμένοι ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική απειλή» για να φτιαχτεί μαζική αντιρατσιστική επιτροπή στον Νέο Κόσμο για να διώξουμε τους φασίστες από τις γειτονιές και να σταματήσουμε τις ρατσιστικές επιθέσεις.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα
Οικονομική εξόρμηση 120.000 ευρώ

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

διαβάστε, διαδώστε, ενισχύστε

Λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας: 162768 339-16
τηλ. 210 8241001 ergatikalliggyi.gr www.eaa-ai.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Άλλα 7.200 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα, φτάνοντας τον δείκτη της οικονομικής καμπάνιας για την Εργατική Αλληλεγγύη στα 46.850.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που μας έστειλαν: από 300 ευρώ ο Ηλίας Σ. και η Παναγιώτα Χ., από 200 ευρώ Άγγελος Κ. και Παντελής Σ., Μαρία Δ. 170 ευρώ, από 100 ευρώ οι Γιώργος Ρ., Γιώργος Κ., Γιάννης Κ. και Σπύρος Γ., από 50 ευρώ οι Γιώργος Β., Νεκτάριος Δ., Χριστίνα

Κ., Μαρίνα Π., Έλενα Τ., Μάκης Γ., Μιχάλης Μ., Θανάσης Σ. και Νίκος Α., από 30 ευρώ οι Γιώργος Π., Φώτης Φ., Βασίλης Λ. και Κώστας Λ., από 20 ευρώ οι Λίτσα Μ., Ηλίας Κ., Έφη Ζ., Νίκος Μ., Κασσάνδρα Κ., Τίνα Κ., Παναγιώτης Π., Δημήτρης Τ., Χρύσα Τ., Μάριος Μ. Ευχαριστούμε, τέλος, το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων που ανανέωσε την συνδρομή του στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στόχος 120.000€

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Μετά την εκλογή του ΠΑΣΟΚ
Το ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Ενα φάντασμα ακολουθεί το ΠΑΣΟΚ
το πρόγραμμα της Αριστεράς
το κωλόνομα της ανάκαμψης
10 χρόνια από Σπύκη
Γεώργιος Λοκιάς
κλίμα και πρόσημα ανάπτυξης

Θα το βρείτε Φειδίου 14-16
στο **Μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**
(πίσω από Τιτάνια-REX) 2105247584

Stage, Συμβασιούχοι Δασοπροσβέστες στους δρόμους της Αθήνας

Τα αγωνιστικά ραντεβού του κινήματος των συμβασιούχων κάθε είδους (συμβασιούχοι έργου και ορισμένου χρόνου, ωρομίσθιοι και stage) δεν επιτρέπουν χαμόγελα για την κυβέρνηση Παπανδρέου.

Η 24ωρη πανελλαδική απεργία που αποφάσισε το Πανελλαδικό Συντονιστικό των Συμβασιούχων για την Πέμπτη 26/11 με συγκέντρωση στις 10πμ έξω από το υπουργείο Εσωτερικών στην Βασ. Σοφίας. Η συγκέντρωση των Ωρομίσθιων εκπαιδευτικών το Σάββατο 28/11 στα Προπύλαια στις 12 το πρωί. Η πανελλαδική συγκέντρωση των εργαζόμενων με stage την Τρίτη 1/12 στην Ομόνοια, 11πμ με πορεία στην βουλή και η αποχή για όσους εργαζόμενους δουλεύουν στο ΙΚΑ και τον ΟΑΕΔ την Πέμπτη 26/11 που αποφάσισε το Πανελλαδικό Συντονιστικό των Stage. Αλλά και το μεγάλο πανελλαδικό ραντεβού των Δασοπροσβεστών που υπόσχονται να διαδηλώσουν κατά χιλιάδες στην Αθήνα στις 3 Δεκέμβρη δημιουργούν ένα εκρηκτικό κλίμα που μπορεί να σπάσει τις πολιτικές των απολύσεων που ακολουθεί η κυβέρνηση.

Οι υποσχέσεις του Ραγκούση στους εκπροσώπους του Πανελλαδικού Συντονιστικού Συμβασιούχων, που τον συνάντησαν την Τρίτη 24/11, για δήθεν ανανέωση «κάποιων» συμβάσεων και πρόσληψη με προϋπηρεσία στο 50% των «νέων» προσλήψεων (αν και όποτε ανακοινωθούν), είναι σκέτη κοροϊδία. Άλλωστε και οι νέες αυτές προσλήψεις θα είναι ορισμένου χρόνου αναπαράγοντας την ίδια ομηρία για χιλιάδες εργαζόμενους. Το μόνο που προσπαθεί να πετύχει ο Ραγκούσης και η κυβέρνηση είναι να «αγοράσουν» χρόνο. Να σπάσουν την αγωνιστική ετοιμότητα των εργαζόμενων και να διασπάσουν τον αγώνα τους.

«Ακόμα και αυτά που υποσχέθηκε ο Ραγκούσης σήμερα είναι εκτός του νομοσχεδίου που πάει να καταθέσει», τονίζει στην Ε.Α. ο **Κώστας Πλαστήρας** πρόεδρος του σωματείου συμβασιούχων ΟΑΕΕ μετά την συνάντηση στο υπουργείο, «Δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω με υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα». Ο διαχωρισμός των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου από τους συμβασιούχους έργου αποδεικνύει ακριβώς αυτή την πρακτική. Το διαίρει και βασίλευε είναι η μόνιμη απάντηση των υπουργών για να ξεφορτωθούν με κούφιες υποσχέσεις και λόγια του αέρα τους εργαζόμενους που παλεύουν για την επιβίωσή τους.

«Εμάς τους συμβασιούχους έργου δεν μας αναγνωρίζει καθόλου. Σαν να μην δουλεύουμε τόσα χρόνια», αναφέρει η **Μαρία Παπαδοπούλου** από την ΓΓΕ και μέλος του Πανελλαδικού Συντονιστικού των Συμβασιούχων. «Η απόφαση δεν μπορεί να είναι άλλη από την συνέχιση των κινητοποιήσεων. Θα είμαστε έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών μέχρι να καταλάβουν πως δεν μπορούν να μας πετάξουν στην ανεργία. Η κινητοποίηση της Πέμπτης θα πρέπει να είναι μαζικότερη από ποτέ».

Για δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχους που στο τέλος του χρόνου μένουν χωρίς δουλειά τα πράγματα είναι πλέον ξεκάθαρα. Με τον Παπακωνσταντίνου να καταθέτει έναν από τους πλέον αντεργατικούς προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών, προϋπολογισμό επίθεσης στους εργαζόμενους, τον Πάγκαλο εξαφανισμένο, την Διαμαντοπούλου να σχοινοβα-

τεί στις πλάτες των επισφαλώς εργαζόμενων εκπαιδευτικών, τον Ραγκούση σε ρόλο πυροσβέστη, τον Λοβέρδο να δηλώνει αναρμόδιος για οτιδήποτε και τους Ρόβλια και Παμπούκη ανίδεους, δήθεν, για τα πάντα, ο δρόμος της εργασιακής επιβίωσης περνάει μόνο από το χέρι τους.

Καταλήψεις

Η λίστα των διαφορετικών δράσεων συνθέτει ένα πολύμορφο παζλ. Από κατά τόπους καταλήψεις και εξορμήσεις ενημέρωσης σε διόδια και σταθμούς μετρό, μέχρι στησίματα σκηνών και καθιστικές διαμαρτυρίες, από συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις μέχρι αποχή και απεργίες. Τα αιτήματα όλων κοινά. Καμιά απόλυση. Μονιμοποίηση όλων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης.

Αυτά ήταν τα αιτήματα του ψηφίσματος που κατέθεσαν οι συμβασιούχοι στον Ρόβλια και τον Παμπούκη την Πέμπτη 19/11 πραγματοποιώντας μια μαζικότερη συγκέντρωση στα Προπύλαια και διαδήλωση στο Υπουργείο Εσωτερικών. «Οι 200 εργαζόμενοι στον ΟΣΚ αποτελούμε πάνω από τα 2/3 του προσωπικού και έχουμε την πλήρη στήριξη και των μόνιμων που πήραν απόφαση να στηρίξουν την απεργία μας, και να προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις αν τολμήσουν να μας απολύσουν», τονίζει στην Ε.Α. ο **Τάσος Βουλγαρίδης** συμβασιούχος μηχανικός που διαδήλωσε με το μαζικό μπλοκ των εργαζόμενων στον ΟΣΚ.

Τα ίδια αιτήματα είχαν και οι εργαζόμενοι στα stage που την Παρασκευή 20/11 απέκλεισαν τα κεντρικά κτήρια του ΟΑΕΔ (στην Πειραιώς) και του ΙΚΑ (Αγ. Κωνσταντίνου), ενώ πραγματοποίησαν εξορμήσεις (ανοίγοντας τα διόδια για το κοινό) στην Ελευσίνα, στα Μάλαρα, στη Ραφήνη και στην Κόρινθο, και συμμετείχαν στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ την Τρίτη 24/11. «Η απόφασή μας για συνέχιση των κινητοποιήσεων με ένα ακόμα πανελλαδικό συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας είναι δείγμα της αποφασιστικότητας όλων των συναδέλφων να παλέψουν μέχρι τέλος. Οι εικόνες που έρχονται από όλη την Ελλάδα δείχνουν πως η κυβέρνηση δεν μπορεί να αδιαφορεί για εμάς. Το ζήτημα των εργαζόμενων στα stage βρίσκεται πλέον στην κεντρική πολι-

τική ατζέντα και θα το κρατήσουμε εκεί μέχρι να δικαιωθούμε», τονίζει στην Ε.Α. η **Λία Κουτράκου** από το Σωματείο Εργαζόμενων με stage του ΟΑΕΔ και μέλος του Πανελλαδικού Συντονιστικού.

Τα ίδια αιτήματα είχαν και οι συμβασιούχοι της ΕΡΤ που σε μια μαζική συνέλευση τη Δευτέρα 23/11 αποφάσισαν απεργία διαρκείας από την επόμενη κιόλας μέρα (Τρίτη 24/11) με περιφρούρηση στα κτήρια της ψηφιακής ΕΡΤ που συγκεντρώνεται ο κύριος όγκος συμβασιούχων, ενώ παράλληλα έστησαν (μαζί με συμβασιούχους και από άλλες υπηρεσίες) σκηνές έξω από το υπουργείο Εσωτερικών. «Η περιφρούρηση της απεργίας κατάφερε να κρατήσει κλειστή την ψηφιακή τηλεόραση. Από το πρωί είχαμε μαζευτεί και δεν επιτρέψαμε να περάσει κανείς. Στην συνέχεια πάνω από 100 άτομα πήραμε μέρος στην συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εσωτερικών. Θα συνεχίσουμε μέχρι να τους δώσουμε να καταλάβουν πως η ΕΡΤ δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς εμάς», τόνισε στην Ε.Α. ο **Γιώργος Δηλιγιάννης** συμβασιούχος τεχνικός. Στην ΕΡΤ το απόγευμα της Τρίτης 24/11 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση που οργάνωνε η Επιτροπή Αλληλεγγύης Συνδικάτων και Συνδικαλιστών με σκοπό την καλύτερη οργάνωση και τον συντονισμό όλων των εργαζόμενων που βρίσκονται σε απανωτές κινητοποιήσεις.

«Ο μοναδικός τρόπος για να κερδίσει ο αγώνας των συμβασιούχων δεν είναι άλλος από τις συντονισμένες απεργίες διαρκείας. Πρέπει να αποτρέψουμε την κυβέρνηση να πετάξει στην ανεργία 100.000 και πλέον εργαζόμενους», αναφέρει στην Ε.Α. η **Ειρήνη Φωτέλη**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ και μέλος του συντονιστικού οργάνου της Επιτροπής Αλληλεγγύης. «Πρέπει να στηρίξουμε όλες τις επί μέρους κινητοποιήσεις, αλλά πρέπει να οργανώσουμε και να συντονίσουμε κοινές οργανωμένες δράσεις. Να κλείσουμε όλες τις υπηρεσίες. Να πιέσουμε τις ομοσπονδίες να βγάλουν απεργίες. Να πιέσουμε από την βάση την ΑΔΕΔΥ και την ΓΣΕΕ να κηρύξουν πανεργατική. Η 17 Δεκέμβρη πρέπει να είναι το μεγάλο αγωνιστικό ραντεβού ώστε όλοι οι εργαζόμενοι να δώσουμε ένα κοινό μήνυμα απέναντι στις απολύσεις».

Κυριάκος Μπάνος

Απεργία στα Νοσοκομεία 30 Νοέμβρη

24ωρη προειδοποιητική Πανελλαδική Απεργία τη Δευτέρα 30 Νοεμβρίου, αποφάσισε την περασμένη εβδομάδα το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ. Επίσης αποφασίστηκε η κατάθεση προγραμμάτων εφημερίας για τον Δεκέμβρη μέχρι τα όρια της αμοιβής τους.

Ενα χρόνο μετά τη ΣΣΕ που προέβλεπε την προκήρυξη 2000 θέσεων και οι οποίες έχουν εγκεκριμένο προϋπολογισμό, στα νοσοκομεία δεν έχει προσληφθεί ούτε ένας νέος γιατρός. Επιπλέον τα δεδουλευμένα των εφημεριών παραμένουν απλήρωτα μέχρι και 6 μήνες και σα να μην έφτανε αυτό η μη κατάργηση του πιαφόν δαπανών για εφημερίες που αναγκαστικά γίνονται, έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση των αποδοχών σε πολλούς νοσοκομειακούς γιατρούς.

«Στο προσχέδιο Προϋπολογισμού του 2010 και στις ανακοινώσεις δημοσιονομικής τρομοκρατίας της Κυβέρνησης για την Οικονομία, που επικαλείται το σύμφωνο σταθερότητας της Ε.Ε., προβλέπεται μείωση των δαπανών για τις εφημερίες, μικρό κονδύλιο για προσλήψεις ιατρικού – νοσηλευτικού προσωπικού, κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης της υπερωριακής εργασίας, πάγωμα των μισθών», αναφέρει η ανακοίνωση της ΟΕΝΓΕ. «Οι νοσοκομειακοί γιατροί είμαστε εξοργισμένοι καθώς διαιωνίζεται ο μακροχρόνιος εμπαιγμός μας. Η υπομονή μας εξαντλήθηκε. Αρκετά υποστελεχωμένα Τμήματα Νοσοκομείων κλείνουν, πολύ περισσότερα αδυνατούν να διεκπεραιώσουν τα προγράμματα εφημεριών τους με ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, δεδουλευμένες εφημερίες μας δεν πληρώνονται».

Αιτήματα

Τα βασικά αιτήματα που διεκδικούν οι νοσοκομειακοί γιατροί είναι : Λειτουργία της Κοινής Επιτροπής Υπουργείου Υγείας - ΟΕΝΓΕ για το πρότυπο εφημερευσης, τα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών, τις προσλήψεις 2.500 νέων γιατρών το 2010. Πλήρη εφαρμογή της Σ.Σ.Ε της 1ης - 12 - 08 και την επικαιροποίησή της για το 2010. Ανάκληση της απαράδεκτης εγκυκλίου που στερεί τους επικουρικούς γιατρούς από άδειες και χρονοεπίδομα.

Σύντομη αποπεράτωση των κρίσεων γιατρών ΕΣΥ που συνεχίζουν να εκκρεμούν. Αύξηση των δαπανών του Προϋπολογισμού του 2010 για εφημερίες και προσλήψεις στο ΕΣΥ. Εξαίρεση των εφημεριών που αναγκαστικά πραγματοποιούνται από την κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης. Την κάλυψη των αναγκών του ΕΚΑΒ, των υποστελεχωμένων Τμημάτων και την απόδοση σε λειτουργία όλων των ετοιμών κλινών ΜΕΘ και ΜΑΦ. Την προώθηση της Οργάνωσης Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

Η απόφαση της ΟΕΝΓΕ για 24ωρη απεργία είναι αποτέλεσμα της πίεσης της βάσης των νοσοκομειακών γιατρών που έχουν ήδη ξεκινήσει κινητοποιήσεις για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους. Η Ενωση Αχαΐας έχει ξεκινήσει επίσκεψη από τις 16/11 και πραγματοποιεί ΓΣ την Τετάρτη 25/11. Αναλογες κινητοποιήσεις πραγματοποιούν οι Ενώσεις Γιατρών Λάρισας, Εύβοιας, Χανίων, Θεσσαλονίκης, οι γιατροί του Νοσοκομείου Κομοτηνής, του Νοσοκομείου Έδεσσας, του ΨΝΑ, του Νοσοκομείου Γρεβενών.

«Είναι η ώρα να πιάσουμε το νήμα των περσινών κινητοποιήσεων που ανάγκασαν τον Αβραμόπουλο σε υποχώρηση», αναφέρει η απεργιακή προκήρυξη που κυκλοφόρησε το ΝΥΣΤΕΡΙ. «Ο περσινός συμβιβασμός της ηγεσίας της ΟΕΝΓΕ τους έδωσε τα περιθώρια αυτών των ελιγμών, αλλά οι εμπειρίες μας μπορούν να κάνουν το κίνημά μας πολύ πιο δυνατό. Η απεργία της 30/11 μπορεί να γίνει η αφετηρία, να ξεδιπλώσουμε ένα αγωνιστικό απεργιακό πρόγραμμα. Το επόμενο βήμα είναι να στηρίξουμε την πρωτοβουλία συλλόγων εκπαιδευτικών, πρωτοβάθμιων σωματείων και συλλογικοτήτων για να γίνει η 7 Δεκέμβρη ημέρα κινητοποίησης όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου και στις 17 Δεκέμβρη την οργάνωση απεργιακής κινητοποίησης, τις ημέρες που θα συζητιέται ο προϋπολογισμός στην βουλή».

Απεργιακό λουκέτο στους Δήμους

24ωρη πανελλαδική απεργία την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη προκήρυξε η ΠΟΕ ΟΤΑ. Την ίδια ημέρα στις 11πμ θα γίνει απεργιακή συγκέντρωση στα γραφεία της Ομοσπονδίας στην πλατεία Καραϊσκάκη και στη συνέχεια πορεία στο υπ. Εσωτερικών.

Η απεργία είναι η πρώτη απάντηση των εργαζόμενων στους Δήμους στα «πολεμικά σενάρια για περικοπές και αφαίρεση δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Δημόσιο και την Τοπική Αυτοδιοίκηση» όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Ομοσπονδίας, τα οποία ανακοίνωσε η κυβέρνηση προκειμένου να φορτώσει τα βάρη της κρίσης και των ελλειμμάτων στις πλάτες των εργαζομένων.

«Το κλίμα που διαμορφώνεται το τελευταίο χρονικό διάστημα με κύρια ευθύνη της κυβέρνησης και με άλλοθι τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρνητικό και κινείται στην κατεύθυνση του περιορισμού των δικαιωμάτων μας και μεταφοράς του κόστους της κρίσης στους μισθωτούς και συνταξιούχους», αναφέρει η ανακοίνωση της ΠΟΕ ΟΤΑ.

«Ο κλάδος, όπως στο παρελθόν έτσι και τώρα, έχει αποδείξει ότι όταν έχουμε το δίκιο με το μέρος μας, μπορούμε να έχουμε ουσιαστικό και θετικό αποτέλεσμα στις διεκδικήσεις μας. Για αυτό είμαστε αναγκασμένοι να αγωνιστούμε όλοι μαζί για να διεκδικήσουμε την επίλυση των προβλημάτων μας για να διευρύνουμε τα δικαιώματά μας και να δώσουμε την απάντηση σε όσους σκέφτονται για άλλη μία φορά να ρίξουν τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους».

Εισοδήματα

Τα βασικά αιτήματα της ΠΟΕ ΟΤΑ είναι να καταργηθούν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η υπεράσπιση και διεύρυνση των συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, νέο μισθολόγιο με πραγματικές αυξήσεις στα εισοδήματα, ενιαίο πλαίσιο αμοιβών και όρων απασχόλησης των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ΟΤΑ, καθώς και επίλυση θεσμικών –κλαδικών αιτημάτων.

Η μάχη ενάντια στη λιτότητα, την ανεργία και τις περικοπές είναι κοινή για όλους τους εργαζόμενους στους Δήμους, ανεξάρτητα από το τι είδους σχέση εργασίας έχουν. Ηδη στο Δήμο Περιστερίου οι εργαζόμενοι στα stage αποφάσισαν να κατέβουν στις 3/12 σε στάση εργασίας μαζί με τους μόνιμους συναδέλφους τους.

«Η απεργία στις 3 Δεκέμβρη ανοίγει τον κύκλο των κινητοποιήσεων ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης», αναφέρει η απεργιακή προκήρυξη που κυκλοφορεί η «Σκουπιδιάρα». «Θέλουμε αυτή η απεργία να πετύχει και να κλιμακωθεί συμπαρασύροντας όλες τις ομοσπονδίες του δημόσιου».

Να οργανώσουμε την απεργία ενημερώνοντας όλους τους συναδέλφους, με γενική συνέλευση του Συλλόγου και να κατέβουμε στην συγκέντρωση με το πανό του σωματείου μας ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. ΜΟΝΙΜΟΙ, ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ και STAGE.

Απαιτούμε από την ΑΔΕΔΥ και την ΓΣΕΕ να προκηρύξουν πανεργατική απεργία στις 17 Δεκέμβρη όταν θα συζητιέται στην Βουλή αυτός ο προϋπολογισμός και να σταματήσουν να αφήνουν τον κάθε κλάδο να δίνει την μάχη μόνος του».

● Εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Αγίας Παρασκευής θα γίνουν την Τρίτη 1η Δεκέμβρη από τις 8πμ έως τις 4πμ. Η «Σκουπιδιάρα» θα συμμετέχει στις εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ με υποψήφιο τον Κώστα Μεγαγιάννη.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Με ολοένα πιο έντονο και οργανωμένο τρόπο εκφράζεται πλέον η απαίτηση για Πανεργατική Απεργία ενάντια στο νέο προϋπολογισμό λιτότητας και περικοπών που κατεβάζει η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Η πρωτοβουλία που ξεκίνησε από συλλόγους δασκάλων και καθηγητών για την πανεκπαιδευτική απεργία στις 7 Δεκέμβρη προχωρά ένα βήμα ακόμα απαιτώντας από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ την κήρυξη Πανεργατικής Απεργίας στις 17 Δεκέμβρη. Για το λόγο αυτό οργανώνεται την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη, στα γραφεία της ΟΛΜΕ

στις 7μμ, ανοιχτή σύσκεψη πρωτοβάθμιων σωματείων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με στόχο όσο το δυνατόν περισσότερα συνδικάτα να συντονιστούν σε αυτή την απαίτηση. Στην ίδια κατεύθυνση βοηθά το ανοιχτό κάλεσμα που ακολουθεί και το οποίο κυκλοφορεί από συνδικαλιστές της βάσης. Στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που θα γίνει την Παρασκευή 27 Νοέμβρη, οι Παρεμβάσεις θαβάλουν την πρόταση για τις 17 Δεκέμβρη.

Η πρωτοβουλία για τις 17 Δεκέμβρη είναι πολύ σημαντική και πρέπει

να απλωθεί παντού. Όλοι οι εργαζόμενοι που κινητοποιούνται το τελευταίο διάστημα, όλοι οι εργαζόμενοι που θέλουν να παλέψουν τις επιθέσεις της νέας κυβέρνησης, μπορούν να συντονιστούν από τα κάτω και να πιέσουν τις ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ να κηρύξουν πανεργατική απεργία.

Από τα συνδικάτα των λιμενεργατών που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, των εργαζόμενων στους δήμους που απεργούν στις 3 Δεκέμβρη, των γιατρών που απεργούν στις 30 Νοέμβρη μέχρι τους

συμβασιούχους και τους εργαζόμενους stage που βρίσκονται συνεχώς στο δρόμο, όλοι έχουν θέση σε αυτό το συντονισμό για μια μεγάλη ενωτική απεργιακή απάντηση στις 17 Δεκέμβρη. Ξεκινώντας με τη συμμετοχή τους στην ανοιχτή σύσκεψη της Πέμπτης 3 Δεκέμβρη και παίρνοντας αποφάσεις που να στηρίζουν την πρόταση για απεργία στις 17/12, η πρωτοβουλία μπορεί να πάρει διαστάσεις ανταρσίας από τα κάτω και να πετύχει το στόχο της.

Α.Β.

Κάλεσμα συνδικαλιστών για Πανεργατική απεργία στις 17 Δεκέμβρη

Δεν πέρασε μήνας από τις προγραμματικές δηλώσεις και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δείχνει το πιο σκληρό της πρόσωπο απέναντι στους εκατοντάδες χιλιάδες νέους της ελαστικής και μαύρης εργασίας, τους ανέργους και τους απολυμένους, σε όλους τους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Προϋπολογισμός λιτότητας, νέα σκληρή επίθεση στο Ασφαλιστικό, αντιδραστικές τομές στην εκπαίδευση, μπαράζ νέων ιδιωτικοποιήσεων και αποδοχή των παλιότερων, γενίκευση της «ελασταςφάλειας», σκληρή φορολογία για τους φτωχούς. Στο πλαίσιο της κρίσης, των οδηγιών της Ε.Ε. και του Συμφώνου Σταθερότητας (Σταθερότητας των υπερκερδών των τραπεζιτών, των βιομήχανων και των χρηματιστηρίων), στο όνομα του δημόσιου χρέους προσπαθούν να πείσουν τους εργαζόμενους για το «μονόδρομο» μιας τέτοιας σκληρής και αντιλαϊκής πολιτικής. Για άλλη μια φορά οι εργαζόμενοι θα κληθούν να πληρώσουν τα βάρη της κρίσης και τα ελλείμματα που δημιουργήσαν το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις τους. Την ίδια ώρα που δισεκατομμύρια χαρίζονται στις τράπεζες, στους εργαζόμενους προσφέρονται απολύσεις και ανεργία!

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε συμφωνία με τη ΝΔ προωθεί χιλιάδες απολύσεις στον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, με αρχή τους εργαζόμενους των προγραμμάτων STAGE, τους συμβασιούχους, τους ωρομίσθιους, γενικά τους ελαστικά εργαζόμενους. Αφού τους προσέλαβε τόσα χρόνια για να δουλεύουν χωρίς κανένα δικαίωμα, τώρα με άλλοθι την «αξιοκρατία» και το «χτύπημα του ρουσφετιού» τους πετάει στο δρόμο. Η επίθεση που μεθοδεύει η κυβέρνηση είναι συνολική: ετοιμάζει δραματική μείωση του δημόσιου τομέα, ιδιωτικοποίηση και επιχειρηματική λειτουργία, ένταση της ανταποδοτικότητας.

Η πολιτική της λιτότητας και της συρρίκνωσης του λαϊκού εισοδήματος συνεχίζεται. Οι αποφάσεις για ουσιαστικό πάγωμα των μισθών στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και η επιδίωξη των βιομηχανών για μηδενικές αυξήσεις στη νέα ΕΓΣΣΕ δείχνουν το δρόμο. Την ίδια στιγμή το «επίδομα αλληλεγγύης» μόνο «αναδιανομή» δεν αποτελεί εάν αναλογιστούμε την τεράστια ενίσχυση των τραπεζών που προηγήθηκε.

Φέρνουν νέο αντισοφιστικό νόμο, για να ολοκληρώσουν ότι άφησαν πίσω τους οι νόμοι Σιούφα, Ρέπα, Πετραλιά. Χαρίζουν τις εργοδοτικές εισφορές και τα ασφαλιστικά χρέη των βιομηχανών, παρατείνουν το χρόνο για τη σύνταξη, εξισώνουν προς τα πάνω τα όρια συνταξιοδότησης στις γυναίκες, καρατομούν περισσότερο τη λίστα

Η περσινή διαδήλωση της Πανεργατικής Απεργίας στις 10 Δεκέμβρη έγινε κόντρα στις ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

των ΒΑΕ για τους νεοεισερχόμενους.

Στον προϋπολογισμό που κατατέθηκε προβλέπεται τρομακτική μείωση των κοινωνικών δαπανών, η μείωση της επιχορήγησης των ταμείων ενώ μένουν άθικτοι ο σύγχρονος κεφαλικός φόρος των 12 δις ευρώ τον χρόνο τόκων του χρέους, οι επιχορηγήσεις στους επιχειρηματίες, οι στρατιωτικές δαπάνες.

Στην εκπαίδευση προωθεί ένα άνισο, ταξικό, σχολείο της «αγοράς», με υποταγμένους εκπαιδευτικούς και ελαστικά εργαζόμενους εκπαιδευτικούς χωρίς δικαίωμα στην μόνιμη και σταθερή δουλειά, με διατήρηση των κολλεγίων και όλης της εκπαιδευτικής πολιτικής της ΝΔ.

Οι απολύσεις και η ανεργία θα ενταθούν με εφιαλτικούς ρυθμούς, οι ΣΣΕ θα ποδοπατηθούν. Αν τους αφήσουμε...

Καμιά αναμονή

Απέναντι σε έναν τέτοιο προϋπολογισμό και μια τέτοια επίθεση, καμιά ανακωχή – καμιά αναμονή δεν μπορεί να υπάρξει. Την κρίση να πληρώσουν οι τράπεζες, οι χρηματιστές και οι βιομήχανοι που την δημιούργησαν, όχι οι εργαζόμενοι και η νεολαία!

Καλούμε τους εργαζόμενους και τη νεολαία, το μαζικό λαϊκό κίνημα να ανατρέψει τη νέα επίθεση μέσα από τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις τους.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ αντί να καλέσουν Πανεργατική Απεργία προχωράνε σε «κοινωνικό διάλογο» με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση ενώ αποδέχονται τη λογική του κεφαλαίου και της Ε.Ε. για τα ελλείμματα και την πολιτική των «θυσιών για να βγούμε από την κρίση». Δεν στηρίζουν τους αγώνες που ξεσπούν (λιμενεργάτες, συμβασιούχοι), δεν παίρνουν πρωτοβουλίες αγωνιστικής απάντησης, αρνούνται να εντάξουν στα σωματεία την ελαστική εργασία.

Καλούμε το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα να

προχωρήσει σε απεργίες ενάντια στις απολύσεις, τη λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις, για μόνιμη και σταθερή δουλειά και κατάργηση της ελαστικής εργασίας, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και για να επιστρέψουν στο δημόσιο όσες επιχειρήσεις ιδιωτικοποιήθηκαν, για ριζικές αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, για μείωση των ωρών εργασίας, για την υπεράσπιση των σύγχρονων ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων.

Η ελπίδα βρίσκεται στους αγώνες! Το απέδειξαν οι αγώνες των εργαζομένων σε χώρους που μπόρεσαν να ακυρώσουν έστω προσωρινά αντεργατικά μέτρα, να ανακαλέσουν απολύσεις, να αποτρέψουν ιδιωτικοποιήσεις. Σε αυτόν το δρόμο χρειάζεται να συνεχίσουμε το δρόμο του ανυποχώρητου αγώνα, της αγωνιστικής ενότητας των εργαζομένων, της ενιαίας συνδικαλιστικής έκφρασης των εργαζομένων κάθε χώρου (υπερβαίνοντας τους διαχωρισμούς με βάση την τυπική εργασιακή σχέση) του αγωνιστικού συντονισμού των σωματείων, συνολικά της ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος.

Ένα πρώτο βήμα πρέπει να είναι η προκήρυξη από όσο το δυνατόν περισσότερα σωματεία και ομοσπονδίες πανεργατικής απεργίας στις 17/12. Καλούμε την ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ να προκηρύξουν απεργία ενάντια στον αντιλαϊκό προϋπολογισμό. Είναι πρόκληση να ψηφιστεί προϋπολογισμός λιτότητας και αντεργατικής επίθεσης χωρίς απάντηση με εργατική κινητοποίηση.

Καλούμε να συνεδριάσουν τώρα τα ΔΣ των σωματείων, να καλέσουμε συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς ώστε να κάνουμε υπόθεση της ίδιας της βάσης την οργάνωση του αγώνα και την μαζική συμμετοχή στα συλλαλητήρια.

Οι συνδικαλιστές που υπογράφουμε αυτό το κείμενο θα πάρουμε άμεσα συγκεκριμένες πρωτοβουλίες σε αυτήν την κατεύθυνση.

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Θέλουμε Παιδεία,

Το πανό των Ωρομισθίων εκπαιδευτικών στην πορεία του Πολυτεχνείου

Και οι ωρομίσθιοι

Ωρομίσθιοι: Δια βίου απόκληροι. Υπουργείο Παιδείας: Δια βίου παράσιτα.

Πέρα από γενικόλογες χλιοειπωμένες ευχές περί διαφάνειας, ποιότητας, λειτουργικότητας κτλ, οι πρόσφατες εξαγγελίες της Υπουργού Παιδείας μόνο εξοργιστικές και κενές περιεχομένου μπορούν να χαρακτηριστούν.

Εξοργιστικές γιατί ενώ «έσκιζε τα ιμάτια της» στα συνέδρια της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ ότι θα καταργήσει το «αίσχος της ωρομισθίας» (υπάρχει και βίντεο), τελικά ανακάλυψε ότι δεν μπορεί να το κάνει. Θα την διατηρήσει με πολύ χειρότερους όρους πρόσληψης των ωρομισθίων εκπαιδευτικών.

Εξοργιστικές γιατί καταργεί την προϋπηρεσία που τόσα χρόνια υπό ομηρία προσπαθούν να μαζέψουν οι εκπαιδευτικοί, στην «πινέζα» του χάρτη πολλές φορές με το όνειρο της κάποιας στιγμής στα χρόνια μονιμοποίησης. Αντικατάσταση με τον «αδιάβλητο» ΑΣΕΠ, δηλαδή εξετάσεις ξανά και ξανά. Μια ζωή στον εξευτελισμό και την τρομοκρατία των εξετάσεων, ενώ σπουδάζουμε την μισή μας ζωή.

Κενές περιεχομένου γιατί μιλάει για μεταβατική περίοδο, χωρίς να διευκρινίζει τίποτα απολύτως πάνω σε αυτό.

Κυρίως, όμως, κενές περιεχομένου γιατί δεν μιλάει με νούμερα – πόσοι θα μονιμοποιηθούν άμεσα ή από Σεπτέμβρη και κάθε χρόνο; Διπλάσιοι; Οι ίδιοι; Οι μισοί; Κανείς; Οποιοδήποτε σύστημα κρίνεται από το πόσοι περισσότεροι εκπαιδευτικοί θα διοριστούν για να καλύψουν τα κενά σε όλη την Ελλάδα που είναι τεράστια. Χρησιμοποιεί δευτερεύοντα παραδείγματα (των αποσπάσεων) για επικοινωνιακούς λόγους ενώ για παράδειγμα όλος ο νομός Χανίων και όλος ο νομός Ρεθύμνης εκτός από τις δύο πρωτεύουσες δεν έχουν ούτε ένα εικαστικό εκπαιδευτικό.

Άρα στην πραγματικότητα οι εξαγγελίες δεν χρήζουν καν απάντησης μέχρι να διευκρινιστούν επακριβώς. Λάβαμε το μήνυμα της σκληράδας και της τενοκρατικής λογικής που την περιμέναμε.

Δεν θα αναφερθώ αναλυτικά στο ότι διαφωνούμε κάθετα με την αξιολόγηση, το θεσμό του «δόκιμου εκπαιδευτικού», τα σχολεία-επιχειρήσεις. Εκ των πραγμάτων και χωρίς δικιά μας ευθύνη κόβεται οποιοσδήποτε διάλογος με το Υπουργείο. Δεν θα μπορούμε σε αυτό το ανόητο παζάρι που κραυγαλέα ξεκινάει το Υπουργείο.

Δεν παζαρεύουμε την απαξίωση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, δεν παζαρεύουμε τις ψυχές μας, αλλά κυρίως δεν παζαρεύουμε τα παιδιά του λαού αυτής της χώρας. Τα παιδιά μας.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που δεν πρέπει να ξεχνάμε. Αφού δεν καταργείται άμεσα η ωρομισθία, τι θα γίνει με τα ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ αιτήματά μας (όπως υποστήριζε και η ίδια η Υπουργός στα συνέδρια μας);

Να ζούμε από τον μισθό μας και άρα διπλασιασμός της ωριαίας αποζημίωσης (από 7 ευρώ που είναι τώρα), να πληρωνόμαστε τις αργίες, να παίρνουμε τα χρήματά μας κάθε μήνα και όχι μετά από 5 ή 6 μήνες, να αρθεί το ασυμβίβαστο, να γίνονται προσλήψεις από την αρχή της χρονιάς.

Καλούμε τις ομοσπονδίες μας ΔΟΕ-ΟΛΜΕ να κηρύξουν απεργία αρχής γενομένης από τις 7 Δεκέμβρη και κλιμάκωση των απεργιών, κινητοποιήσεων και αγώνων μέχρι να τα πάρει όλα πίσω. Να λύσει τα «αυτονόητα» σε μέρες. Όχι μήνες, όχι χρόνια. Στην προοπτική της πλήρους κατάργησης της ωρομισθίας με μαζικούς διορισμούς.

Τέλος, επειδή είμαστε πολύ καλά σπουδαγμένοι και επιτυχόντες στον ΑΣΕΠ και άρα ξέρουμε και από ψυχολογικό πόλεμο, θα ήθελα να κάνω μια διαπίστωση: Η «σιδηρά και πολύ μελετημένη κυρία» της νέας κυβέρνησης αποδείχτηκε ξύλινη και αδιάβαστη. Μια συμβουλή, κυρία Υπουργέ: Προσέξτε μη μείνετε και κουτσή...

Νίκος Κουράκης,
εικαστικός ωρομίσθιος
εκπαιδευτικός.

Μέλος Συντονιστικού Ωρομισθίων
Εκπαιδευτικών και μέλος ΔΣ Διδα-
σκαλικού Συλλόγου Π.Ε. «η Αθηνά».

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Ένας χρόνος συμπληρώνεται από τη στυγνή δολοφονία του μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου από την Αστυνομία τον περασμένο Δεκέμβρη των μεγάλων εξεγέρσεων.

Αυτός ο Δεκέμβρης δεν ηττήθηκε όπως πολλοί ισχυρίζονται. Αντιθέτως, μαθητές φοιτητές και εργάτες κατόρθωσαν να συγκρουστούν ανοιχτά με την κυβέρνηση, έχοντας ως σύνθημα «κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων». Η κυβέρνηση του Καραμανλή έπεσε κάτω από τη μαζική δύναμη του κινήματος, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση απέναντι στην οποία παρέλυσε.

Έτσι, και φέτος τον Δεκέμβρη έχουμε να οργανώσουμε την οργή των εργαζόμενων εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και να διεκδικήσουμε τα πολιτικά μας αιτήματα. Να αφοπλιστεί η Αστυνομία, να διαλυθούν τα ΜΑΤ, να τιμωρηθούν οι ένοχοι για τις δολοφονίες. Διεκδικούμε τη νομιμοποίηση των μεταναστών και καταπολεμούμε ταυτόχρονα τους φασίστες μέσα στις γειτονιές, δεδομένου ότι την ίδια μέρα με το θάνατο του Αλέξη δολοφονήθηκε και ένας μετανάστης.

Επίσης, ζητάμε προσλήψεις, αυξήσεις των μισθών, καλύτερες συνθήκες εργασίας, απαγόρευση των απολύσεων. Φωνάζουμε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας και για το άρθρο 16.

Έτσι, λοιπόν, θέλουμε στις 7 Δεκέμβρη, την πρώτη εργάσιμη μέρα μετά την «επέτειο» της δολοφονίας, απεργίες και πενήνήμερες καταλήψεις σε σχολεία και σχολές. Αυτό θα πετύχει με συνελεύσεις μέσα στις σχολές και τα σχολεία για να διεκδικήσουμε τη συμμετοχή όλων των φοιτητών και των μαθητών στις καταλήψεις, με προκηρύξεις, με κάλεσμα των καθηγητών στις συνελεύσεις μας.

Όλοι μαζί εργάτες, φοιτητές, μαθητές ενωμένοι!

Αλεξάνδρα Μαρτίνη,
πρωτοετής Φιλοσοφικής Αθήνας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Συντονισμός

Με τις καλύτερες προϋποθέσεις ξεκίνησε η προσπάθεια για μαζικές κινητοποιήσεις στον ένα χρόνο από την εξέγερση του Δεκέμβρη και τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Την Πέμπτη 19/11 πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ΔΟΕ η σύσκεψη για την οποία είχε πάρει πρωτοβουλία ο Σύλλογος Δασκάλων Αθήνας. Στη συνάντηση συμμετείχαν 16 σύλλογοι από τους δασκάλους και τους καθηγητές, το Συντονιστικό Ωρομισθίων Αθήνας, η Πανελλήνια Ένωση Αδιόριστων Εκπαιδευτικών, το Συντονιστικό Νηπιαγωγών, μέλη της ΑΔΕΔΥ και του Εργατικού Κέντρου Αθήνας και φοιτητές.

Την συζήτηση άνοιξε ο **Δημήτρης Μαργιόλης** από τον Σύλλογο Δασκάλων Αθήνας. Αναφέρθηκε στα ψέματα που είχε πει η Διαμαντοπούλου στο τελευταίο συνέδριο της ΔΟΕ πριν από τις εθνικές εκλογές, όπου είχε υποσχεθεί να καταργήσει την ωρομισθία, να δοθούν επιπλέον χρήματα για την Παιδεία, «να γίνει επανάσταση στην εκπαίδευση». Έπειτα, τόνισε ότι υπάρχει ήδη ένα πρόγραμμα συλλαλητηρίων και ότι πρέπει να γίνει συντονισμένη προσπάθεια να συμμετέχουν όλοι στην κινητοποίηση για να γίνει διαδήλωση και απεργία στις 7 Δεκέμβρη, μέρα την οποία είχαν προτείνει από το κάλεσμα που είχαν στείλει για να γίνει η σύσκεψη. Τέλος, πρότεινε να βγει μια αφίσα για το κάλεσμα της διαδήλωσης και ένα δελτίο Τύπου που να καλεί τους φοιτητές και τους μαθητές να συμμετέχουν, αλλά και τα συνδικάτα να καλύψουν τους εργαζόμενους με απεργία.

Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και η δεύτερη εισήγηση της σύσκεψης που έγινε από την **Ντίνα Γκαρσάνε** από την **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας**, που τόνισε την ανάγκη να στηριχτούν οι κινητοποιήσεις των ωρομισθίων στις 28 Νοέμβρη, των νηπιαγωγών στις 30 του μήνα και να υπάρχει στάση εργασίας στις 7 Δεκέμβρη. Επίσης, ενημέρωσε ότι η δική της ΕΛΜΕ προτείνει να μπου μπροστά οι Ομοσπονδίες με απεργία, αλλά και να υπάρχει συντονισμός για να γίνουν κινητοποιήσεις για τον προϋπολογισμό στις 17 Δεκέμβρη, όταν θα γίνεται η συζήτηση στη Βουλή.

Ανάμεσα στις εισηγήσεις τοποθετήθηκε η **Ντίνα Ρέππα**, εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων στη συνάντηση της ΔΟΕ με την Υπουργό Παιδείας που έγινε λίγη ώρα πριν ξεκινήσει η σύσκεψη. Ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους ότι η Διαμαντοπούλου έκανε προσπάθεια να κρατήσει απόσταση από όσα η ίδια είχε δεσμευθεί, με διφορούμενες απαντήσεις προσπαθώντας να κατευθύνει τις αντιδράσεις που υπάρχουν.

Στη συζήτηση που ακολούθησε έγιναν πάνω από 13 τοποθετήσεις. Τα βασικά σημεία της συζήτησης ήταν η σημασία του συντονισμού όλων όσοι θέλουν να γίνουν οι κινητοποιήσεις και η προσπάθεια να βγει απεργία τόσο για τις 7 όσο και στις 17 Δεκέμβρη με πίεση πάνω στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να καλέσουν πανεργατική απεργία.

Στο ενημερωτικό δελτίο Τύπου που βγήκε αναφέρονται όλοι οι φορείς που πήραν μέρος στη σύσκεψη (οι σύλλογοι δασκάλων Αθήνας, Παρθενώνας, Αθηνά, Αιγάλεω, Νέας Σμύρνης, Άνω Λιοσίων-Ζεφειρίου-Φυλής, Πειραιά, Κερατσινίου-Περάματος, Κ. Σωτηρίου και οι ΕΛΜΕ Β' Αθήνας, Γ' Αθήνας, Ε' Αθήνας, Γ' Δυτικής Ατικής, Ε' Ανατολικής Αττικής, Άνω Λιοσίων- Ζεφειρίου-Φυλής και Ελευσίνας) και υπάρχει κάλεσμα για νέα σύσκεψη συντονισμού την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη στις 7 το απόγευμα στα γραφεία της ΟΛΜΕ (Ερμού και Κορνάρου 2).

Οργανώσεις

Την Παρασκευή 20 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο πραγματοποιήθηκε συνάντηση οργάνωσης της Αριστεράς και άλλων φορέων για να οργανωθούν κοινές διαδηλώσεις και δράσεις εν όψει του Δεκέμβρη.

Το δελτίο Τύπου που κυκλοφόρησε υπογράφουν μέχρι τώρα οι: **ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΑΡΑΝ, ΔΕΑ, Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, Κοινή Δράση Αλληλεγγύης, Κόκκινο, Νεολαία Συνασπισμού ΟΚΔΕ, ΟΚΔΕ Σπάτακος, ΣΕΚ, Συνασπισμός, Συντονιστικό Αντίστασης Μαθητικών Πρωτοβουλιών.** Αποφασίστηκε η διοργάνωση διαδήλωσης στις 6 Δεκέμβρη στη 13:30 το μεσημέρι στα Προπύλαια αμέσως μετά το μνημόσυνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου και η στήριξη της απεργίας και της διαδήλωσης που προτείνουν οι εκπαιδευτικοί για την επόμενη μέρα, στις 7 Δεκέμβρη.

ΜΑΘΗΤΕΣ, ΦΟΙΤΗΤΕΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ - ΜΑΖΙ

Όχι Αστυνομία

ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤ

Τον...Βύρωνα Πολύδωρα «ζήλεψε» ο νέος Υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Ο Χρυσοχοϊδης ενώ πριν από τις πορείες του Πολυτεχνείου μιλούσε για μια «διακριτική παρουσία της Αστυνομίας» επιστράτευσε χιλιάδες ΜΑΤατζήδες για να «επιβλέπουν» τους διαδηλωτές με στόχο να κάνει επίδειξη δύναμης και πυγμής.

Το σχέδιο του, όμως, δεν προέβλεπε τη συμμετοχή τόσων χιλιάδων μαθητών, φοιτητών και εργατών και έτσι τα ΜΑΤ αναγκάστηκαν να βγάλουν τις πορείες τρέχοντας για να βρίσκονται δίπλα στο ποτάμι των διαδηλωτών.

Η πορεία στην Αθήνα, σύμφωνα με τις μαρτυρίες παλαιότερων συντρόφων και αγωνιστών, μπορεί να συγκριθεί μόνο με τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις γιορτασμού του Πολυτεχνείου διαχρονικά. Ακόμα, και τα κανάλια αναγκάστηκαν να παραδεχτούν τόσο τον όγκο όσο και τον παλμό του συλλαλητηρίου της 17ης Νοέμβρη. Μοναδική εξαίρεση το κατάπτυστο πρωτοσέλιδο των Νέων της επόμενης μέρας της διαδήλωσης, το οποίο παρόλο που έχει μια φωτογραφία που δείχνει χιλιάδες διαδηλωτές να φτάνουν στην αμερικάνικη πρεσβεία με τα πανό των φοιτητικών συλλόγων γράφει για «μικρή συμμετοχή». Προφανώς, ο τίτλος είχε επιλεχθεί πριν από τη διαδήλωση...

Η Αστυνομία σε όλη τη διάρκεια της πορείας ήταν προκλητική χωρίς σχεδόν καμία αφορμή και επέλεξε να κάνει την επίθεση της μετά το τέλος της διαδήλωσης, με κέντρο την Λεωφόρο Αλεξάνδρας και τα Εξάρχεια. Έξω από το μετρό των Αμπελοκήπων είχαν συγκεντρωθεί διμοιρίες των ΜΑΤ που παρεμπόδιζαν τον κόσμο που έφτανε, κυρίως μαθητές και φοιτητές, να μπει στο σταθμό και τον ωθούσαν να κατέβει την Αλεξάνδρας. Εκεί ξαφνικά οι διμοιρίες άρχισαν να τρέχουν προς τον κόσμο, ενώ πάνω από είκοσι μηχανές της ομάδας Δέλτα μάρσαραν και θάμπωναν τον κόσμο με τους προβολείς τους. Μοναδικός στόχος τους να προκαλέσουν με αποτέλεσμα όταν κάποιοι πέταξαν αντικείμενα προς το μέρος τους προχώρησαν σε «παιδομάζωμα», όπως χαρακτηριστικά αναγκάστηκαν να γράψουν και οι εφημερίδες.

Την ίδια τακτική χρησιμοποίησαν και στα Εξάρχεια. Στο ιντερνετικό κανάλι TVXS υπάρχει μαρτυρία κατοίκου για τις προσαγωγές στην περιοχή. «Από τον 5ο όροφο της Σπ. Τρικούπη και Δεληγιάνη, ακούμε κόσμο να περπατάει από κάτω και βγαίνουν 3 άτομα στο μπαλκόνι. Βλέπουμε περίπου 100 νεαρά άτομα να περπατούν ειρηνικά, χωρίς να προχωρούν σε καμία βίαιη κίνηση, χωρίς μαντίλια, χωρίς τσάντες. Απλά επειδή υπήρχε διακοπή κυκλοφορίας, περπατούσαν στο δρόμο. Δεν ήταν συγκροτημένοι, απλώς προχωρούσαν με φορά από την πλατεία Εξαρχείων προς τη λεωφόρο Αλεξάνδρας.

«Το θέαμα ήταν αηδιαστικό»

Ξαφνικά, ακούγονται σειρήνες και εμφανίζονται από τη Σπ. Τρικούπη και Αλεξάνδρας περίπου 40 μηχανάκια της Ομάδας ΔΕΛΤΑ με μεγάλη ταχύτητα και ορμούν πάνω στον κόσμο. Ο κόσμος διαλύεται και αρχίζει να τρέχει πανικοβλημένος προς τη Δεληγιάνη, την Πατησίων και την πλατεία. Ορισμένους από αυτούς, τους προσπερνούν οι μηχανές και τους κλείνουν. Ακολουθεί χαμός. Οι άνδρες της Ομάδας ΔΕΛΤΑ βαράνε στο ψαχνό. Τους χτυπούσαν άσχημα. Με κλομπ, στο κεφάλι παντού. Παράλληλα, ορισμένοι που βρίσκονταν πάνω σε μηχανές, χτυπούσαν τον κόσμο εν κινήσει. Ο κόσμος άκουσε τη φασαρία, βγήκε στα μπαλκόνια και άρχισε να φωνάζει. Τους έλεγε: σας έχουμε σε βίντεο, σας κρατάμε... Κάποιοι κάτοικοι προσπάθησαν να βοηθήσουν τα παιδιά, ανοίγοντας τις πόρτες των πολυκατοικιών για να μπουν μέσα. Κάπως έτσι ηρέμησαν λίγο. Στη συνέχεια, αυτούς που έπιασαν τους έβαλαν σε δύο πιλοτές. Μετά από λίγη ώρα, κατέφτασαν στο σημείο και 2-3 διμοιρίες των ΜΑΤ. Αφού τους χτυπούσαν για 2-3 λεπτά, τους ακινητοποίησαν και τους φόρεσαν χειροπέδες. Έναν από αυτούς τον έσερναν κατάχαμα από τη μία πιλοτή στην άλλη. Το θέαμα ήταν αηδιαστικό. Κατά τη διάρκεια της σύλληψης, κανένας αστυνομικός δεν έβγαλε το κράνος, προφανώς για να μην αναγνωριστούν τα πρόσωπά τους». Τελικά, οι προσαγωγές έφτασαν τις 292, ενώ σε 9 άτομα έχουν αποδώσει κατηγορίες για συμμετοχή σε επεισόδια. Την ίδια αντιμετώπιση είχε η αστυνομία και στις επαρχιακές πόλεις όπως στο Ηράκλειο και την Πάτρα, αλλά και τη Θεσσαλονίκη.

Ο Χρυσοχοϊδης θέλησε να δοκιμάσει τις δυνάμεις της Αστυνομίας, αλλά και τις αντιδράσεις των διαδηλωτών εν όψει του Δεκέμβρη. Η μαζικότητα των κινητοποιήσεων είναι ο μοναδικός τρόπος για να αντιπαρατεθούμε στην βία και την τρομοκρατία των ΜΑΤ και της Αστυνομίας. Γι' αυτό και έχει μεγάλη σημασία η πρωτοβουλία των εκπαιδευτικών για πανεργατική-πανεκπαιδευτική διαδήλωση στις 7 Δεκέμβρη.

Νεκτάριος Δαργάκης

Αθήνα 17 Νοέμβρη 2009, στο μπλοκ του Συντονιστικού Αντίστασης Μαθητικών Πρωτοβουλιών

ΜΑΘΗΤΕΣ

7 Δεκέμβρη, όλα τα σχολεία

Τον περασμένο Δεκέμβρη, αμέσως μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, οι μαθητές εξεγερθήκαμε ενάντια στην αστυνομική βία και την κυβέρνηση της ΝΔ, η οποία ήταν υπεύθυνη. Στο πλευρό μας είχαμε τους φοιτητές, τους καθηγητές και πολλούς εργαζόμενους.

Η ριζοσπαστικοποίηση που υπάρχει στο μαθητικό κίνημα τα τελευταία χρόνια, τον Δεκέμβρη τράνταξε την κυβέρνηση της φτώχειας, της ανεργίας, του ρατσισμού, των πολεμικών συμμαχιών και των δολοφόνων. Το κίνημα του Δεκέμβρη, όχι απλά έδωσε, αλλά διέλυσε την ΝΔ στην κυριολεξία. Έχουν περάσει σχεδόν δύο μήνες από τις εκλογές και η ΝΔ δεν έχει καταφέρει να βρει αρχηγό.

Όλα αυτά δεν ήταν ξαφνικά. Ας θυμηθούμε τις φοιτητικές καταλήψεις ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Οι μαθητές καταλάμβαναν τα σχολεία και ενώνονταν με τους φοιτητές και τους καθηγητές με κυριότερο αίτημα την κατάργηση της βάσης του 10 και των πανελλαδικών εξετάσεων.

Για να νικήσει το μαθητικό κίνημα δεν μπορεί να παλεύει μόνο του και απομονωμένο. Αυτό οδηγεί στην αποκλιμάκωση του αγώνα. Για να νικήσει το μαθητικό κίνημα χρειάζεται να ενωθεί με τους εκπαιδευτικούς. Με κοινά αιτήματα για την Παιδεία και τα σχολεία, ενωμένοι μαθητές και καθηγητές μπορούμε από δω και πέρα να απαιτή-

σουμε από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ τ' αυτονόητα. Σ' αυτή την προοπτική συμβάλουμε οι αντικαπιταλιστές μαθητές, οι Anticapitalista, όλα τα τελευταία χρόνια στα σχολεία.

Το αίτημα για αφοπλισμό της αστυνομίας γίνεται περισσότερο αναγκαίο αυτή τη στιγμή γιατί η ίδια αστυνομία που δολοφόνησε τον Γρηγορόπουλο και συνεργάζεται με τους νεοναζί, δολοφονεί και μετανάστες με πιο πρόσφατη την υπόθεση του Μοχάμεντ Καμράν στο Α.Τ. Νίκαιας.

Αιτήματα

Η άδικη βάση του 10 που έβαλε σε εφαρμογή η ΝΔ, πετάει χιλιάδες μαθητές κάθε χρόνο έξω απ' τα πανεπιστήμια και λιγοστεύει τις θέσεις εργασίας για τους καθηγητές. Το γεγονός ότι η Άννα Διαμαντοπούλου αποφάσισε να την καταργήσει είναι γιατί οι μαθητές έδειξαν άγρια τα δόντια τους με καταλήψεις από την πρώτη μέρα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, για να μην της θυμίσουμε και τον Δεκέμβρη. Θα συνεχίσουμε να έχουμε στα αιτήματά μας τη βάση του 10 μέχρι να καταργηθεί στην πράξη.

Το ίδιο ισχύει και για την χρηματοδότηση στην Παιδεία. Το 15% του προϋπολογισμού που διεκδικούμε είναι γιατί όλες οι κυβερνήσεις προτιμούν να δίνουν περισσότερα λεφτά στην αστυνομία, στο στρατό, στους τραπεζίτες.

Ένα χρόνο μετά στον Δεκέμβρη, η εξέγερση είναι μπροστά μας. Σ' όλα

τα σχολεία οι μαθητές ετοιμάζονται για την επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη και τη διαδήλωση στις 7 Δεκέμβρη. Με όπλο την κατάληψη και την απεργία μπορούμε να συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη. Αυτό σημαίνει ότι τις επόμενες μέρες ξεκινάμε γύρο γενικών συνελεύσεων στα σχολεία, να πάρουμε αποφάσεις για καταλήψεις διαρκείας την περίοδο της επετείου της εξέγερσης και τη μαζική συμμετοχή σε όλα τα συλλαλητήρια. Από τη μεριά μας και τη μεριά του Συντονιστικού Αντίστασης Μαθητικών Πρωτοβουλιών δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να οργανωθούν με τον καλύτερο τρόπο οι αγώνες που πρόκειται να δώσουν οι μαθητές με την προοπτική ότι αυτό το κίνημα μπορεί και πρέπει να νικήσει.

Ορέστης Ηλίας
1ο Λύκειο Βριλησίων

Ξεκινάει αυτήν την εβδομάδα ο γύρος των γενικών συνελεύσεων στους τοπικούς συλλόγους της ΔΟΕ. Οι Παρεμβάσεις κατεβαίνουν με πρόταση για απεργία στις 7 και 17 του Δεκέμβρη. Στις 28 του Νοέμβρη θα πραγματοποιηθεί και η ολομέλεια των προέδρων όπου θα συζητηθεί ξανά η πρότασή τους. Οι αποφάσεις των συνελεύσεων των δασκάλων μπορούν να βάλουν πίεση στις ηγεσίες των συνδικάτων να προχωρήσουν σε κάλεσμα για πανεργατική απεργία.

Ενόψει της Παναθηναϊκής Συνέλευσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή, 29 Νοέμβρη στις 3μμ, στο κλειστό γήπεδο του Μίλωνα στη Ν. Σμύρνη, η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με το Γιάννη Σηφακάκη και τον Πέτρο Κωνσταντίνου από το ΣΕΚ.

Μπορεί να φαίνονται μακριά, αλλά οι εκλογές βρίσκονται μόλις ενάμιση μήνα πίσω. Πως εκτιμάτε το εκλογικό αποτέ-λεσμα;

Πέτρος: Το εκλογικό αποτέλεσμα έδειξε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια περίοδο αστά-θειας και κρίσης και ταυτόχρονα κατέγραψε με τον πιο καθαρό τρόπο τους αγώνες και την αντίσταση απέναντι στη Νέα Δημοκρατία. Πί-σω από το εκλογικό αποτέλεσμα βρίσκεται ο θυμός και η οργή του κόσμου που εξεγέρθηκε πέρσι το Δεκέμβρη, που οργάνωσε τις μεγά-λες απεργίες για το ασφαλιστικό, που οργάνω-σε τις αντιπολεμικές και τις αντιρατσιστικές κι-νητοποιήσεις. Όλος αυτός ο κόσμος έβαλε τη σφραγίδα του στο εκλογικό αποτέλεσμα και από αυτήν την άποψη, μπαίνουμε σε μια και-νούργια περίοδο όπου η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ θα έχει να διαχειριστεί την ίδια οργή και το θυ-μό που έριξε τη Νέα Δημοκρατία.

Γιάννvs: Δεν πρόκειται για μια ομαλή εναλλαγή ανάμεσα σε διαχειριστές της εξουσίας, η αντί-ληψη που λέει ότι λίγο-πολύ η άρχουσα τάξη μπορεί ανενόχλητη να αλλάζει τα κόμματα εξουσίας δεν είναι σωστή. Το κίνημα έπαιξε και παίζει τεράστιο ρόλο. Η Νέα Δημοκρατία μέσα σε περίοδο κρίσης επιχείρησε να περά-σει στην επίθεση για λογαριασμό της άρχου-σας τάξης, πρώτον, στο επίπεδο του να περά-σει μια σειρά από μέτρα. Αλλά βρέθηκε αντι-μέτωπη με μια συνεχή αντίσταση, ήταν αυτή η αντίσταση που την έφθειρε. Και δεύτερον, με-τά το Δεκέμβρη παίζοντας το χαρτί του ρασι-σμού, του νόμου και της τάξης, επιδίωξε να υποτάξει τη ριζοσπαστικοποίηση, πράγμα που επίσης δεν κατάφερε. Ετσι έφτασε στην εκλο-γική συντριβή και την τεράστια μετεκλογική κρίση.

Ποια είναι η εκτίμηση για τη συνέχεια, μετά από τις πρώτες 40 μέρες διακυ-βέρνησης ΠΑΣΟΚ;

Γιάννvs: Το να πιστεύει κανείς ότι εκεί που δεν πέτυχε η Νέα Δημοκρατία, θα πέτυχει με ένα μαγικό τρόπο το ΠΑΣΟΚ δεν προκύπτει από πουθενά. Αν πάρουμε την περίοδο 1993-2004, ήταν μια περίοδος με μεγάλες συγκρούσεις και ανταρσίες, τον Σκαρामγκά, την απεργία διαρκείας στην Ιονική, την κορύφωση με τη γε-νική απεργία και την απόσυρση του ασφαλιστι-κού του Γιαννίτη. Αλλά και πολιτικά η ριζο-σπαστικοποίηση του κόσμου προχώρησε ρα-γδαία, θυμηθείτε τι σήμανε η επίσκεψη Κλίντον το 1999, το αντιπολεμικό κίνημα το φλεβάρη-Απρίλη 2003, η Θεσσαλονίκη το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς. Η θεωρία ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ο «αποτελεσματικός» διαχειριστής υπερβάλλει. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν μπορεί αυτόματα και μόνιμα να ελέγχει τον κόσμο μέ-σα στα συνδικάτα, το βλέπουμε αυτό ξανά και ξανά, ειδικά όταν ξεσπάνε αντιστάσεις ή πρω-τοβουλίες των αγώνων από τα κάτω.

Πέτρος: Το ΠΑΣΟΚ έχει βρεθεί πολύ γρήγορα στη μέγνη των πείσεων της οικονομικής κρί-σης. Από τη μια, οι πείσεις των καπιταλιστών και της Κομισιόν που βλέπουν σαν θετικό το από τη κρίση να πετσοκόψουν τις δουλείες και τις δαπάνες, να κατεβάσουν προϋπολογισ-μό σκληρής λιτότητας, να χτυπήσουν τα ασφαλιστικά δικαιώματα, ενώ ταυτόχρονα μοι-ράζουν απλόχερα σε τραπεζίτες και εξοπλι-σμούς. Και από την άλλη, οι προσδοκίες και η πίεση από τα κάτω -συμπεριλαμβανομένου και του κόσμου που το ψήφισε. Γι' αυτό, η αντί-σταση ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης Παπανδρέου ξεκίνησε με το καλημέρα. Οι απεργίες στο λιμάνι, όπου το ΠΑΣΟΚ αναγκά-στηκε να κάνει ένα σωρό μανούβρες για να ελέγξει τον κόσμο, είναι ένα μέτωπο ανοιχτό. Είναι ο κόσμος των stage και των συμβασιού-χων που διεκδικεί σταθερή και μόνιμη δουλειά. Είναι ο κόσμος που αντιρατσιστικού κινήματος

που κατέβηκε στη μεγαλειώδη συναυλία στον Αγ. Παντελεήμονα ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις και τη συνεργασία αστυνομίας με τους φασίστες του ΛΑΟΣ και της «Χρυσής Αυ-γής», ο κόσμος που βγήκε ενάντια στη δολο-φονία του Καμράν.

Ποιες οι δυνατότητες και ποιοι οι στό-χοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη νέα περίοδο;

Πέτρος: Οι δυνατότητες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φήν-καν με την άνοδο των ψήφων της από τις ευ-ρωεκλογές στις εθνικές εκλογές. Καταφέραμε να καταγραφούμε σαν μια μικρή, αλλά διακρι-τή δύναμη και στην κάλπη. Οι αντιφάσεις και η κρίση, που όπως φάνηκε και στις εκλογές αγ-γίζουν και το ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, αυξάνουν αυ-τές τις δυνατότητες. Με μια προϋπόθεση: η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να στηρίξει όλες τις μάχες και τις ανταρσίες ενάντια στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βάζοντας ταυτόχρονα την πολιτική προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού. Να οργανώσουμε τις μάχες στα λιμάνια για να μπλοκάρουμε τη συμφωνία της COSCO, τις μάχες στα πανεπιστήμια για να πάρουν πίσω το νόμο πλαίσιο και να υπερασπίσουμε το άσυλο, τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό για να επιβάλουμε την αντιρατσιστική ατζέντα του κι-νήματος.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις. Για να το κάνουμε αυτό αποτελεσματικά, πρέπει να λειτουργήσουμε ανοιχτά και ενωτικά μαζί με όλο τον κόσμο της κοινωνικής ανταρσίας που βρίσκεται στα συν-δικάτα, στις γειτονιές, σε όλα τα κινήματα, είτε ψήφισε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είτε όχι. Υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό. Η φετινή ογκώδης πορεία του Πολυτεχνείου είναι εικόνα από το μέλλον.

Γιάννvs: Ο κόσμος είναι θυμωμένος και κινείται αριστερόστροφα. Ενάμιση χρόνο πριν, ανέβαζε τον ΣΥΡΙΖΑ στο 18% στα γκάλοπ. Στις εκλο-γές, δεν εξαφανίστηκε αυτός ο κόσμος. Ένα μεγάλο κομμάτι του ψήφισε ΠΑΣΟΚ για να γκρεμίσει τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό δεν σημαί-νει ότι έχει μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο Γ. Παπανδρέου ούτε ότι γύρισε την πλάτη του στην Αριστερά. Αντίθετα, τα μάτια του κόσμου -με δεδομένη και την κρίση της ΝΔ που συνε-χίζεται- είναι στραμμένα προς την Αριστερά, τις πρωτοβουλίες και τις ιδέες της. Η αστά-θεια θα συνεχιστεί, το ίδιο και η ριζοσπαστικο-ποίηση. Οι ανταρσίες είναι μπροστά. Αλλά χρειάζονται οργάνωση, δεν θα προκύψουν αυ-τόματα.

Πέτρος: Έχουμε άμεσες μάχες μπροστά μας. Στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλο το κίνημα του περσινού Δεκέμβρη να δώσει το παρόν του με συλλαλητήρια, με κα-ταλήψεις και κινητοποιήσεις στα πανεπιστήμια και πανεκπαιδευτική τουλάχιστον απεργία την Κυριακή και τη Δευτέρα 6-7 Δεκέμβρη. Και να συνεχίσουμε στηρίζοντας την προοπτική για πανεργατική απεργία στις 17 Δεκέμβρη που αυτή τη στιγμή προωθείται από τα κάτω σε ωματίες και συλλόγους, ενάντια στον προϋ-πολογισμό της επίθεσης στο ασφαλιστικό, του παγώματος των προσλήψεων και των αυξήσε-ων.

Την Τρίτη 1/12 διαδηλώνουμε αντιπολεμικά ενάντια στην Σύνοδο του ΟΑΣΕ και τον ερχομό της Χίλαρι Κλίντον στην Αθήνα. Αλλά και σε όλα τα άλλα μέτωπα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να βρεθεί μπροστά. Από τα αντιρατσιστικά που συνεχίζονται με αιχμή την τιμωρία των ενόχων για τη δολοφονία του Καμράν -στα οποία η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει πολύ πιο αποφασιστικά να στηρίξει τις πρωτοβουλίες που παίρνει η Κί-νηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή- μέχρι τα μέτωπα ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος και την κινητοποίηση που ετοιμάζεται για τις 12 Δε-κέμβρη.

Εικόνες από το μέλλον

Θανάσης Διαβολάκης

Μετά τις εκλογές το κίνημα, η αντικαπιταλιστική αριστερά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρίσκονται μπροστά σε νέ-ες προκλήσεις και νέες απαιτήσεις. Η απάντησή τους πρέπει να ξεκινάει από την εκτίμηση των απο-τελεσμάτων που πρέπει να γίνουν αντιληπτά με βάση τους ακόλουθους άξονες: Η νίκη που έδωσαν στο ΠΑΣΟΚ κυρίως οι πλητόμενοι από την κρίση (εργατικές μάζες, νεολαία, στριμωγμένα αγροτικά και μικρο-αστικά στρώματα) εκφράζει λιγότερο εμπιστοσύνη προς το ΠΑΣΟΚ και περισσότερο καταδίκη της αντιλαϊκής πολιτικής της ΝΔ αλλά και της γραμμής της ότι μοναδική διέξοδος από την κρίση αποτελούν τα «σκληρά αλλά αναγκαία» ανταρτακτικά μέτρα. Η υποχώρηση της καθοστατικής αριστεράς ήταν το εκλογικό αποτέλεσμα της αδυναμίας που έδειξε τα προηγούμενα χρόνια να οργανώσει την αποτελεσματική αντίσταση των εργαζόμενων στη σκληρή ανταρτακτική πολιτική της ΝΔ. Το ελπιδοφόρο, για τα μέτρα μας, αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεί-χνει ότι αγωνιστικά κομμάτι των εργαζόμενων και της νεολαίας αναζητούν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μια όλη αριστε-ρά, ενωτική, ανατρεπτική και νικηφόρα.

Τα πρώτα δείγματα της πασοκικής κυβερνητικής διαχείρισης (απολύσεις συμβασιούχων και stage, προϋπο-λογισμός, ιδιωτικοποιήσεις, σχέδια για την παιδεία κ.λπ) πείθουν ότι το ΠΑΣΟΚ θα βιαστεί να υλοποιήσει βαθε-ές αντεργατικές τομές, όσο διαρκεί η όποια περίοδος ανοχής και αναμονής. Για να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση, για μια νέα περίοδο αυξημένης κερδοφορίας, απαιτείται μια εργατική τάξη ευέλκτιη, κακοπληρωμένη, ανασφαλής και με περιορισμένα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Το τσάκισμα κάθε έννοιας μόνιμης και σταθερής απασχόλησης συμπικνώνει αυτή την απαίτηση και στην κατεύθυνση αυτή κινείται άμεσα η κυβέρνη-ση του ΠΑΣΟΚ. Όμως η πολιτική αυτή συναντά ήδη αντιστάσεις, οι αγώνες που συνέβαλαν αποφασιστικά στην πτώση της ΝΔ συνεχίζονται. Για μεγάλα τμήματα εργαζομένων, ανεξάρτητα από πολιτικές τοποθετήσεις, η άρ-νηση να υποστούν όλες τις συνέπειες της κρίσης δεν είναι ζήτημα ιδεολογικής αντίληψης αλλά μιας σκληρής πραγματικότητας που φωνάζει «δεν αντέχουμε άλλο». Το ζητούμενο για το εργατικό κίνημα στις νέες συνθήκες είναι πως θα μπορέσουν οι αντιστάσεις αυτές να απλωθούν σε όλο και μεγαλύτερα τμήματα εργαζομένων, να ενοποιηθούν, να συγκροτηθούν μαζί με τη νεολαία συνολικό κίνημα ανατροπής αυτής της πολιτικής.

Εδώ ακριβώς αναδεικνύονται τα καθήκοντα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις νέες συνθήκες. Κάθε συζήτηση για την αναβάθμιση της δημοκρατικής της λειτουργίας, για το βάθεμα της πολιτικής της ενότητας, για την οργανωτι-κή της ανασυγκρότηση, πρέπει να γίνει στο έδαφος της αποφασιστικής συμβολής της στο ξεδιπλωμα και τη νικηφόρα προοπτική των αγώνων. Εκεί θα δοκιμάζονται οι διαφορετικές προσεγγίσεις, εκεί θα δημιουργούνται οι πολιτικές προϋποθέσεις για μια όλο και πιο δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά. Έχουμε ήδη την εμπειρία από το προηγούμενο διάστημα και το κεκτημένο μιας ελπιδοφόρας παρέμβασης σε δυο εκλογικές αναμετρή-σεις. Την Κυριακή στο «Μίλων» να συζητήσουμε αυτές τις εμπειρίες, να δώσει ο καθένας τις ιδέες του για τη συνέχεια. Ο ρόλος και η γνώμη συντρόφων που στηρίζουν ενεργητικά την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χωρίς να είναι ενταγμέ-νοι σε κάποια από τις οργανώσεις της είναι σημαντικές. Το πιο πετυχημένο ως τώρα εγχείρημα ενότητας της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής αριστεράς είναι στα χέρια μας. Γι'αυτό και θα προχωρήσει!

Παναγιώτης Σωτήρης, ΑΡΑΝ

Για να δειξουμε έμπρακτα ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι απλώς μια συσπείρωση αντικπι-ταλιστικών δυνάμεων, αλλά μια συνολική πρόταση και διαδικασία για την ανασύνθεση μιας σύγχρονης ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, πρέπει να απαντήσουμε σε κρίσιμες προκλήσεις:

Η πρώτη είναι η παρέμβαση στα κοινωνικά μέ-τωπα για να υπάρξει αγωνιστική απάντηση στο νέο γύρο αντιλαϊκής επίθεσης που μεθοδεύει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αιχμές την ελαστική εργασία, τις απολύσεις, τη λιτότητα, τις εκπαι-δευτικές αναδιарθρώσεις, τον αυταρχισμό. Αυτό δεν περνάει μόνο από την αλληλεγγύη σε κινητο-ποιήσεις, ούτε αφορά απλώς ένα ημερολόγιο αγωνιστικών ορδήσεων. Προϋποθέτει πρωτοπό-ρο ρόλο για να προτομαστούν αγώνες και περ-νά από το να υπάρχουν τα μαζικά σχήματα που θα παίζουν αυτό το ρόλο: Πανελλαδική δικτύωση, συγκρότηση των εργατικών παρεμβάσεων – συ-σπειρώσεων – κινήσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Ενίσχυση της προσπάθειας τα ΕΑΑΚ να ανοιχτούν συνολικά στη νεολαία. Συντονισμός των αριστερών τοπικών σχημάτων και κινήσεων.

Η δεύτερη είναι οι τις πολιτικές πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αυτό αφορά τις κεντρικές καμπάνιες και την αναβάθμιση του προγραμματικού λόγου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απέναντι στην κρίση της υπαρκτής Αριστεράς, είτε στην εκδοχή του ηττοπαθούς συντηρητικού απομονω-τισμού του ΚΚΕ είτε στην εκδοχή του αντεμφιλε-λεύθερου αριστερού κυβερνητισμού του ΣΥΡΙΖΑ.

Αφορά, όμως, και την παρέμβαση σε κεντρικές πολιτικές μάχες. Οι εκλογές για την Τοπική Αυτο-διοίκηση το επόμενο φθινόπωρο έχουν μεγάλη σημασία και σε σχέση με την αντιδραστική επιχει-ρηματική αναδιάρθρωση των θεσμών του «τοπι-κού κράτους» και ως πεδίο όπου θα καταγρα-φούν πολιτικοί συσχετισμοί. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τώρα να πάρει πρωτοβουλίες για να υπάρξει η πιο πλατιά και μαζική παρουσία και καταγραφή σχημάτων και ψηφοδελιτίων της ριζοσπαστικής αριστεράς στις αυτοδιοικητικές εκλογές.

Η τρίτη πρόκληση αφορά τη δημοκρατική συ-γκρότηση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να παίξει το ρόλο που της αναλογεί πρέπει να μπορεί να συνθέτει τις εμπειρίες, τις αναζητήσεις και τους προβλη-ματισμούς των αγωνιστών που στρέφονται προς αυτήν και να αποτελεί εργαστήρι πρωτότυπων πολιτικών και προγραμματικών συνθέσεων. Αυτό απαιτεί με τόλμη να προχωρήσουμε σε μια πλη-ρως δημοκρατική λειτουργία: Να αποκτήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέλη ώστε να είναι ενόττητα συντρό-φων και όχι μόνο μέτωπο οργανώσεων, να υπάρ-χουν αιρετά και ανακλητά όργανα που να λογο-δοτούν στις τοπικές επιτροπές, να υπάρχει δημο-κρατική συζήτηση και απόφαση σε κάθε επίπεδο χωρίς λογικές βέτο και υποχρεωτικής ομοφωνίας.

Τόσο η Παναθηναϊκή Συνέλευση όσο –και κυ-ρίως– η Πανελλαδική Συνέλευση στα τέλη Γενάρ-η πρέπει να είναι τοιμές και στην πολιτική παρέμ-βαση και δημοκρατική συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Για να δώσουμε πραγματικά σχήμα στην ελίτδα που γνήσιος το εγχείρημά μας.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, ΑΡΑΣ

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών αντανakούν αντφαιτικές τάσεις. Από τη μία πλευρά αποτυπώθηκε η αντίθεση ευρύτε-ρων κοινωνικών στρωμάτων στον τρόπο διακυβέρ-νησης όπως ασκήθηκε το προηγούμενο χρονικό διάστημα από την ΝΔ. Από την άλλη η αποστοίχιση – διαλυτοποίηση του μπλοκ της ΝΔ συνοδεύτηκε παράλληλα με την εντυπωσιακή σε εύρος διαφορά με το ΠΑΣΟΚ η οποία οδήγησε και σε ισχυρή κοι-νοβουλευτική πλειοψηφία. Μια εξέλιξη που δημι-ουργεί ορισμένες προϋποθέσεις για κυβερνητική σταθερότητα, η οποία ήταν άλλωστε και το ζητού-μενο για το συνασπισμό εξουσίας για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ιδιαίτερα από τον Δεκέμβρη και έπειτα.

Κομβικά η πολιτική και κοινωνική συγκυρία μετά τα αποτελέσματα των εκλογών χαρακτηρίζεται κυ-ρίαρχα από:

Την αποφυγή από την πλευρά της άρχουσας τά-ξης μετατροπής της πολιτικής – οικονομικής κρί-σης σε κρίση εκπροσώπησης

Την σχετική σταθεροποίηση του πολιτικού συ-στήματος και την άμεση επιδίωξη από την πλευρά του αστισμού της σταθεροποίησης των νεοφιλε-λεύθερων πολιτικών απέναντι στις λαϊκές αντιστά-σεις και διεκδικήσεις.

Την πολιτική υποχώρηση και δεξιά μετατόπιση της κοινοβουλευτικής αριστεράς

Τη συνέχιση με αντίστοιχη αν όχι μεγαλύτερη ένταση της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα με σοβαρές επιπτώσεις στα εργαζόμενα στρώματα, κυρίαρχα σε αυτά των νέων μισθωτών στρωμάτων.

Το αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στις βουλευτι-κές εκλογές, έχει δυο όψεις. Κύρια αποτυπώνει ένα υπαρκτό πολιτικό δίκτυο, και μία πολιτική φυ-σιогνωμία που μπορεί να μην είναι περιθωριακή.

Από την άλλη πλευρά το αποτέλεσμα αυτό εξακο-λουθεί στο ίδιο βαθμό με το παρελθόν να είναι αναντίστοιχο με την κοινωνική εμβέλεια της αντικα-πιταλιστικής αριστεράς σε μια σειρά χώρους και πολιτικά μέτωπα.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ

Οι εκλογές του Οκτωβρίου καταγράφουν την διχάχτη κοινωνική διασρέσκεια από τις ασκούμενες πολιτικές και τη χρεοκρατία τους στη συνειδητή πλτατών μαζών, συνενώς την δυνατότητα δημιουργίας ισχυρής κοινωνικής αντι-πολίτευσης. Ωστόσο η στροφή μεγάλου μέρους των ψηφοφόρων στην αποχή και η μείωση του συ-νόλου των ψήφων και των ποσοστών της Αριστε-ράς δείχνουν την αδυναμία ύπαρξης αξιόπιστης πολιτικής αντιπολίτευσης. Σε αυτό το πολιτικό το-πίο η μικρή αύξηση των ψήφων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί θετικό γεγονός που μας επιτρέπει αλλά και μας επιβάλλει να προχωρήσουμε, υπερβαίνο-ντας τις αδυναμίες μας.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προωθεί μια σκληρή, νεοφιλελεύθερη πολιτική. Εκατοντάδες χιλιάδων απολύσεις συμβασιούχων, πάγωμα μισθών και συν-τάξεων, νέα φοροεπιδρομή σε μισθωτούς και συ-νταξιούχους με αύξηση των έμμεσων φόρων και του φόρου ακίνητης περιουσίας, άνογιμα του ασφαλιστικού με προοπτική αύξηση ορίων συντα-ξιοδότησης και μείωσης συντάξεων. Ιδιωτικοποιή-σεις δημόσιας γης και περιουσίας (λιμάνια, ακτές) με απώλειες επιπλέον θέσεων εργασίας (Σκαρμα-γκας, Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη). Βαθιά αντι-δραστικές τομές στην Παιδεία, μέσω των οποίων, τα παιδιά ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων ωθούνται από πολύ μικρά στο περιθώριο. Παράλληλα έντα-ση της καταστολής και δραστηκή συρρίκνωση δη-μοκρατικών δικαιωμάτων: στρατοκρατία του κέ-ντρου της Αθήνας, γενίκευση των μαζικών και ανατίων προσαγωγών, αναγόρευση των μετανα-στών σε αιτία των προβλημάτων τους, απελάσεις και στρατόπεδα συγκέντρωσης, νέο (σχέδον πλειο-ψηφικός) εκλογικό σύστημα, ώστε να εξαφανισθεί

η Αριστερά από το Κοινοβούλιο, Καποδιστριας 2 για αναγκαστική και απευθείας υποταγή των τοπι-κών κοινωνιών στην Ε.Ε. Πρόκειται για μια πολιτική επικίνδυνη, που αν εφαρμοσθεί, απειλεί με περιθω-ριοποίηση, ακόμα και εξαφάνιση, μεγάλο μέρος των δυνάμεων της εργασίας.

Η πίεση του κεφαλαίου και της ακόμα συντηρη-τικής αριστεράς, μετά την ισχύ της συνθήκης της Λισα-βόνας Ε.Ε. για την άσκηση αυτών των πολιτικών εί-ναι δεδομένη, όπως επίσης η συνείνηση της Ν.Δ. και η ανεπάρκεια της κοινοβουλευτικής Αριστεράς. Επειδή ωστόσο η κυβέρνηση γνωρίζει ότι, παρά τον συμβιβασμό της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος, η όξυνση της ταξικής πάλης θα είναι έντονη, ενεργοποιεί όλους τους κατασταλτικούς και ιδεολογικούς μηχανισμούς τρομοκράτησης της εργατικής τάξης. Γι' αυτό, σε αυτή την συγκυρία, οι διαχωριστικές λογικές στο εργατικό και λαϊκό κί-νημα είναι καταστροφικές και πρακτικά βοηθούν τον αντίπαλο.

Το Μέτωπο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να στοχεύσει:

1. Στην ανασυγκρότηση του εργατικού και του ευ-ρύτερου λαϊκού κινήματος, ενισχύοντας την πο-λιτικοποίηση, την αυτονομία και την μαζικότητά του.

2. Στην ενόττητα και ανασυγκρότηση της κατακερ-ματισμένης εργατικής τάξης.

3. Στην εκπόνηση ενός προγράμματος που θα συνδλεει τα άμεσα, καθημερινά αιτήματα με το στόχο του σοσιαλισμού και το απελευθερωτικό κομμουνιστικό όραμα.

Η αναγκαία οργανωτική συγκρότηση του Μετώ-που μόνον ως διαδικασία παράλληλη με την προώ-θηση των προηγούμενων στόχων μπορεί να πραγ-ματωθεί.

Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, ο Σοσιαλισμός

Ο ενθουσιασμός και η ζωντανή συζήτηση κυριάρχησαν και στις 10 συζητήσεις του διήμερου «Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός» που οργάνωσε το ΣΕΚ στη Νομική στις 21-22 Νοέμβρη. Το διήμερο άνοιξε πανηγυρικά το βράδυ του Σαββάτου με την εκδήλωση «Η κρίση του Καπιταλισμού, η σοσιαλδημοκρατία και η αντικαπιταλιστική αριστερά» και ομιλητές την Ούτα Σπέρι, από το αριστερό κόμμα Die Linke της Γερμανίας, τον Ιβάν Λεμέτρ από το Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα της Γαλλίας, τον Αντώνη Δραγανίγο από το Νέο Αριστερό Ρεύμα και το Συντονιστικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τη Μαρία Στύλλου από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα.

Ήταν μια πλούσια συζήτηση, όπου αντικαπιταλιστές από την Ευρώπη και την Ελλάδα συζητήσαν για τις προοπτικές που ανοίγονται στο κίνημα και το ρόλο των επαναστατών μέσα στη νέα περίοδο της οικονομικής κρίσης. (Οι εισηγήσεις των ομιλητών, καθώς και την παρέμβαση από το Μπλόκο της Αριστεράς στην Πορτογαλία βρίσκονται σε αυτήν και στις επόμενες σελίδες).

Το διήμερο ξεκίνησε με ένα λεπτό σιγή στη μνήμη του συντρόφου **Κρις Χάρμαν**, ηγετικού στελέχους του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος της Βρετανίας (SWP) που έφυγε ξαφνικά από τη ζωή πριν από δυο βδομάδες -ένα λεπτό σιγή που το ακολούθησε ένα ζεστό χειροκρότημα και το σύνθημα 'δεν θρηγνούμε, οργανώνουμε'.

Και έκλεισε με τον ίδιο τρόπο, με το 'αγωνιστικό ημερολόγιο' που μας θύμιζε, στο κλείσιμο της τελευταίας συζήτησης με θέμα «Η αριστερά και η πάλη για το Σοσιαλισμό στον 21ο Αιώνα» ο Πάνος Γκαργκάνας. Ένα ημερολόγιο που προμηνύει ένα νέο θερμό Δεκέμβρη με απεργίες και διαδηλώσεις ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης Παπανδρέου, τη διαδήλωση ενάντια στην επίσκεψη της Χίλαρι Κλίντον, την επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου και της εξέγερσης του Δεκέμβρη, την Παναθηναϊκή Συνέλευση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 29 Νοέμβρη στο Μίλων.

‘Ο αντικαπιταλισμός έχει γίνει καθημερινή λέξη. Ας την κάνουμε λοιπόν πράξη... Να φτιάξουμε το πολιτικό όργανο εκείνο που θα συντονίσει την πάση του ελληνικού καπιταλισμού... Αυτή είναι η δουλειά μας’. Με αυτά τα λόγια

Σάββατο 21 Νοέμβρη, Νομική

έκλεισε την εισήγησή του στην ίδια συζήτηση, το βράδυ της Κυριακής, ο **Δημήτρης Λιβιεράτος**. Το ακροατήριο -οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που είχαν γεμίσει το αμφιθέατρο της Νομικής απάντησαν με ένα θερμό, ενθουσιώδες και μακρόσυρτο χειροκρότημα. Ναι, ο 21ος αιώνας θα είναι ο αιώνας του σοσιαλισμού, όπως έλεγε λίγα λεπτά μόνο πριν ο εισηγητής. Ναι η ανατροπή του καπιταλισμού βρίσκεται σήμερα στην ημερήσια διάταξη. Το σύστημα είναι ευάλωτο. 'Γιατί, παρόλο που φαίνεται άγριο, που έχει τις αστυνομίες του, έχει τους χαφιέδες του, έχει τις διανοήσεις του, έχει τις τηλεοράσεις του, είναι πολύ αδύνατο. Ακούμε τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις να μας βομβαρδίζουν ότι είμαστε τίποτα, ότι είμαστε μηδενικά, ότι είμαστε ένα ρετάλι, ότι η εργατική τάξη είναι ένα τίποτα όλη. Και ξαφνικά αποφασίζουν τα συνδικάτα 24 ώρες απεργία και βουβαίνονται όλα αυτά τα στόματα' τόνισε ακόμα ο Δημήτρης Λιβιεράτος.

Απονέκρωση

‘Το 1989 ήταν μια μεγάλη απογοήτευση’ έλεγε στην ίδια συζήτηση, στην δική του εισήγηση ο Μάκης Καβουριάρης. ‘Γιατί καταλαβαίνουμε ότι αυτό το μεγάλο πείραμα που πήγε να γίνει σε αντιπαράθεση με τον καπιταλισμό απέτυχε... Ένας από τους κύριους λόγους γιατί απέτυχε είναι γιατί δεν κατάφερε να οδηγήσει σε αυτό που έλεγε ο Λένιν, την απονέκρωση του κράτους. Ισα, ίσα ποτέ δεν είχαμε μεγαλύτερη κρατική εξουσία... Επομένως θα πρέπει να δούμε κινήσεις

και κινήματα που θα φέρουν στο προσκήνιο μορφές πάλης οι οποίες θα έχουνε σαν στόχο την αποδυνάμωση του κράτους...’

‘Είκοσι χρόνια μετά την κατάρρευση του 1989 είναι δύσκολο για οποιονδήποτε να αμφισβητήσει ότι ο σοσιαλισμός βρίσκεται ξανά στην επικαιρότητα’ είπε στην εισήγησή του ο **Πάνος Γκαργκάνας**. ‘Η διαπίστωση ότι το σύστημα δεν δουλεύει έρχεται από παντού’. Όχι μόνο από την κατάσταση του ίδιου του καπιταλισμού, με την πρωτοφανή οικονομική κρίση -μια κρίση που τα μεγάλα κεφάλια του συστήματος δεν ξέρουν πως να αντιμετωπίσουν- αλλά και από τις αντιδράσεις της άλλης πλευράς, της εργατικής τάξης, που δεν δείχνει καμιά διάθεση να πληρώσει τον λογαριασμό αυτής της κρίσης. ‘Η ελπίδα για να δικαιωθούν αυτοί οι αγώνες είναι μια αριστερά που παλεύει όχι για να διαχειριστεί καλύτερα... Όχι ότι η αριστερά δεν έχει καλύτερους ανθρώπους από τον Χρυσόχοιδη και την Διαμαντοπούλου. Έχει πολύ καλύτερους και ο ΣΥΝ και το ΚΚΕ και η αντικαπιταλιστική αριστερά. Αλλά δεν θέλουμε να τους χαράμίσουμε σε υπουργικούς θώκους. Αν πάνε εκεί θα γίνουν Χρυσόχοιδηδες και Διαμαντοπούλου. Για αυτό παλεύουμε για μια αριστερά που θα είναι ανατρεπτική’.

Πλούσιες σε συμμετοχή, σε ιδέες και ερωτήματα ήταν και οι υπόλοιπες οκτώ συζητήσεις του Διήμερου. Ο **Μωυσής Λίτσας** και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** ήταν εισηγητές στη συζήτηση με θέμα «Η κρίση του καπιταλισμού και η επικαιρότητα του Μάρξ» όπου

αναλύθηκε σε βάθος η σημερινή οικονομική κρίση, ενώ η **Ουτα Σπέρι** και ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** μίλησαν για τις εξεγέρσεις του 1989, αλλά και την κατάσταση και τις προσδοκίες των εργατών της Ανατολικής Ευρώπης σήμερα. Το Σιατλ και η Γένοβα εξακολουθούν να ζούνε στους αγώνες του σήμερα και στο δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ήταν το συμπέρασμα της συζήτησης «Δέκα χρόνια από το Σιατλ» που άνοιξαν ο **Νίκος Λούντος** και ο **Πέτρος Κωσταντίνου**.

Ο **Ιβαν Λεμέτρ** και η **Μαρία Στύλλου** βρέθηκαν ξανά μαζί ομιλητές στη συζήτηση για τη σοσιαλδημοκρατία από τη γέννησή της έως τη δεκαετία του ‘30 και από τη δεκαετία του ‘70 στα αδιέξοδα του σήμερα, στη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ευρώπη, ενώ για τα αδιέξοδα του Ομπάμα και την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών μίλησαν ο **Κώστας Πίττας** και ο **Γιάννης Σηφακάκης**.

Για την εργατική τάξη σήμερα, τις αλλαγές, αλλά και το ρόλο της σαν δύναμη για την αλλαγή της κοινωνίας μίλησαν ο **Βασίλης Σουλαϊδής** και ο **Τάσος Β. Αναστασιάδης**, ενώ στις δύο συζητήσεις για την επαναστατική παράδοση του Λένιν και του Τρότσκι, των ηγετών της επανάστασης του 1917 σημειώθηκε η μεγαλύτερη συμμετοχή και μίλησαν ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, ο **Τάσος Σ. Αναστασιάδης** και ο **Πάνος Γκαργκάνας**.

**Επιμέλεια κειμένων
Γιώργος Πίττας**

BLOCO DE ESQUERDA PORTUGALIA

Αγαπητοί σύντροφοι του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εκ μέρους του Μπλόκο ντ’ Εσκέρδα, του Μπλόκου της Αριστεράς από την Πορτογαλία, θέλω να σας ευχα-

ριστήσω πάρα πολύ για την πρόσκληση να συμμετάσχουμε στις εκδηλώσεις «Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Η κρίση του καπιταλισμού, η Σοσιαλδημοκρατία και η Αντικαπιταλιστική Αριστερά», που οργανώνετε στις 21-22 Νοέμβρη στην Αθήνα.

Με λύπη μας σας ενημερώνουμε ότι δεν μπορούμε να είμαστε παρόντες στην Αθήνα για την εκδήλωση. Το ίδιο σαββατοκύριακο, όπως ξέρετε, πραγματοποιείται το συνέδριο του Πε-Ες-Ου-Ούβε, του Ενωτικού Σοσιαλιστικού Κόμματος της Βενεζουέλας και στο Καράκας θα οργανωθεί μια μεγάλη «Διεθνής Σύνοδος Πολιτικών Κομμάτων» για να συμμετάσχει στο γεγονός. Αυτή τη στιγμή που σας γράφω, είμαι στη Βενεζουέλα, εκπροσωπώντας το Μπλόκο. Το ίδιο σαββατοκύριακο, στις Βρυξέλες, το Διεθνές Γραφείο του Μπλόκου οργανώνει και φιλοξενεί μια επίσκεψη και ένα σεμινάριο με μια μεγάλη αντιπροσωπεία πορτογάλων δημοσιογράφων. Αυτό το γεγονός απαιτεί υποχρεωτικά την παρουσία των τριών ευρωβουλευτών μας και όλων των μελών του Διεθνούς μας Γραφείου.

Ελπίζουμε πραγματικά ότι η συγκέντρωσή σας θα είναι αποδοτική, αφενός ως ανταλλαγή απόψεων -κάτι τόσο αναγκαίο- σχετικά με την κατάσταση της Αριστεράς στην Ευρώπη, τα δυνατά σημεία και τις αδυναμίες που έχει δείξει αντιμετώπιση με την καπιταλιστική κρίση και με τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αφετέρου θα είναι σημαντικές οι τοποθετήσεις σας για την κατάσταση στην Ελλάδα, τους νέους αγώνες και τις καινούργιες απαντήσεις που παρουσιάζει η Αριστερά στην ελληνική κοινωνία γενικά και ιδιαίτερα στην εργατική τάξη.

Δεξιά πολιτική

Μας ενδιαφέρουν πολύ οι πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα και οι νέες προκλήσεις που φέρνουν στη δική μας Αριστερά. Είναι πολύ ενθαρρυντικό ότι η δεξιά ηττήθηκε, όμως τώρα μάλλον αντιμετωπίζετε μια κατάσταση κάπως παρόμοια με την πορτογαλική, όπου η ήττα του δεξιού κόμματος του Μπαρόζο, λίγο αφότου αυτός μετακινήθηκε στις Βρυξέλες για να γίνει

ΜΑΡΙΑ ΣΤΥΛΛΟΥ, ΣΕΚ

Η σημερινή συγκέντρωση δεν είναι αφιερωμένη μόνο στον Κρις Χάρμαν, είναι αφιερωμένη και σε ένα άλλο μεγάλο γεγονός, στη συμπλήρωση δέκα χρόνων από τα γεγονότα του Σιάτλ, από τη στιγμή που το αντικαπιταλιστικό κίνημα έγινε καθημερινότητα στους δρόμους των ΗΠΑ, της Ευρώπης, όλου του κόσμου. Η σημερινή εκδήλωση δεν θα μπορούσε να είναι η ίδια αν δεν είχε προηγηθεί το Σιάτλ, αν δεν είχε βγει ένα κίνημα που να λέει τέρμα στον καπιταλισμό, σε αυτό το βάρβαρο σύστημα, ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Σαν συνέπεια στο πάνελ βρίσκονται σήμερα ομιλητές από την αντικαπιταλιστική αριστερά της Ευρώπης και της Ελλάδας.

Ήταν δέκα χρόνια φοβερών εξελίξεων. Δέκα χρόνια που ο αντικαπιταλισμός μπήκε στην ημερήσια διάταξη. Πριν από το Σιάτλ το να δηλώνεις αντικαπιταλιστής σε έβαζε στο περιθώριο. Μετά το Σιάτλ ο αντικαπιταλισμός πότεσε τη συνείδηση της νεολαίας, πότεσε τη συνείδηση ενός ολόκληρου κομματιού της εργατικής τάξης, δημιούργησε καινούργιες οργανώσεις και μεγάλωσε τις παλιές. Από το Σιάτλ στην Πράγα, στη Γένοβα, στη Φλωρεντία, στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στην Αθήνα το 2006, μια μεγάλη πορεία που δέκα χρόνια τώρα μας έχει καθορίσει όλους μας. Για πρώτη φορά στην Ευρώπη υπάρχουν οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που συνεργάζονται, που παίζουν μεγαλύτερο ρόλο, που μεγαλώνουν, που γίνονται πολλές.

Τα παρελθόντα βέβαια δεν φτάνουν. Η επαναστατική αριστερά έχει να αντιμετωπίσει τρία ζητήματα. Το πρώτο είναι η οικονομική κρίση που αλλάζει την περίοδο, το δεύτερο είναι η εργατική τάξη και οι αγώνες και το τρίτο είναι οι εξελίξεις στην ίδια την αριστερά.

Οικονομική κρίση. Δεν μπορεί η Αριστερά να αντιμετωπίσει την περίοδο χωρίς να λάβει υπόψη της το βάθος της οικονομικής κρίσης. Δεν πρέπει να κάνει το λάθος που έκανε με το αντιπολεμικό κίνημα, όταν πριν από οκτώ χρόνια άρχιζαν οι βομβαρδισμοί στο Αφγανιστάν και το κομμάτι βασικά της ρεφορμιστικής αριστεράς αντιμετώπιζε τις εξελίξεις με μεγάλο σκεπτικισμό, υπήρξαν κομμάτια που δεν μπήκαν μέσα στο αντιπολεμικό κίνημα.

Το ίδιο λάθος είναι σήμερα να ανοήσκει κανείς την οικονομική κρίση. Σήμερα, οι καπιταλιστές δεν έχουν σχέδιο εξόδου από την κρίση. Αυτό έχει οικονομικές, πολιτικές και ιδεολογικές συνέπειες. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα, έρχεται από την επίσκεψη Ομπάμα στην Κίνα και έχει δύο όψεις. Η πρώτη, ότι ο Ομπάμα παραδέχτηκε ότι η διεθνής οικονομία μπορεί να ξεναμπει σε νέα ύφεση. Αυτό που ο Ρουμπίν και διάφοροι άλλοι οικονομολόγοι υποστήριζαν ότι η κρίση δεν θα έχει σχήμα V αλλά σχήμα W, ότι την «ανάκαμψη» θα ακολουθήσει νέα ύφεση. Και η δεύτερη, ότι ο Ομπάμα ζήτησε από την Κίνα να σταματήσει την υποτίμηση του νομίσματός της, για να μπορέσει η βιομηχανία των ΗΠΑ και της Ευρώπης να ανακάμψει.

Με αυτό το τελευταίο ο Ομπάμα παραδέχτηκε ότι μπορεί να διασώσανε τις τράπεζες, αλλά η παραγωγή, οι βιομηχανίες καταρρέουν μέσα στις ιδιες τις ΗΠΑ και γι' αυτό ζητάει από την Κίνα να περιορίσει τις εξαγωγές της ανατιμώντας το νόμισμά της. Αυτή είναι η πιο ξεκάθαρη παραδοχή για το πόσο βαθειά είναι η κρίση. Και βέβαια η Κίνα είπε όχι, συμ-

βούλεψε τους Αμερικάνους να ανατιμήσουν το δολάριο, γιατί η Κίνα είναι γεμάτη από δολάρια, αποτελεί το μεγαλύτερο δανειστή των ΗΠΑ και πως τολμάνε οι ΗΠΑ να ζητάνε ανατίμηση του κινέζικου νομίσματος. Που οδηγούν αυτά; Στους χειρότερους ανταγωνισμούς που μπορεί να σκεφτεί κανείς ανάμεσα στις καπιταλιστικές χώρες. Τι σημαίνουν αυτοί οι ανταγωνισμοί, υπάρχει σχέδιο; Στο τέλος αυτών των διαπραγματεύσεων, ο Ομπάμα είπε δεν θα βάλουμε δασμούς στα προϊόντα της Κίνας και ξέρετε θέλουμε μια βοήθεια για το Αφγανιστάν. Δώστε χρήματα και εκπαιδέστε στρατό για το Αφγανιστάν. Καπιταλισμοί, χωρίς σχέδιο, στο κύμα της θάλασσας. Η ίδια εικόνα είναι και στην Ελλάδα.

Πέφτει

Σήμερα, ο Τόμιας στα Νέα αναρωτιέται: να κάνουμε τις θυσιές που ζητεί η κυβέρνηση, αλλά προς τα πού; Ο ελληνικός καπιταλισμός δέσωσε τις τράπεζες, όχι τόσο με τα 28 δις, αλλά με το γεγονός ότι οι τράπεζες δανείζονται από την Ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα με 1% επιτόκιο και δανείζουν με 5%, έχοντας τεράστια κέρδη. Αλλά η παραγωγή; Πέφτει. Οι θέσεις εργασίας; Πέφτουν. Τα πάντα πέφτουν. Η πολιτική της μείωσης των ελλειμμάτων θα σπρώξει ακόμα περισσότερο προς την ύφεση, είναι η ίδια κριτική που έκανε ο Παπανδρέου στον Καραμανλή όταν είπε σκληρότερη πολιτική και τώρα κάνει τα ίδια. Κολοτούμπες, συνέχεια κολοτούμπες και κανένα απολύτως σχέδιο.

Αυτές οι εξελίξεις προκαλούν αντιδράσεις και μέσα στην εργατική τάξη. Όχι όμως αυτόματα. Εξαρτάται από την κατάσταση που βρίσκεται η εργατική τάξη όταν μπαίνει σε συνθήκες κρίσης. Είναι σε κατάσταση διάλυσης και απογοήτευσης ή σε κατάσταση αγώνων; Στην Ελλάδα, αλλά και αλλού, η εργατική τάξη έχει μπει στην οικονομική ύφεση σε κατάσταση μαχητική, σε κατάσταση αγώνων, αυτή είναι η εικόνα της τελευταίας δεκαετίας.

Το Σημίτη τον παραίτησε το εργατικό κίνημα με τον ανάγκασε να παραδώσει το ΠΑΣΟΚ στο Γιωργάκη. Ο Καραμανλής με το που εκλέχτηκε αντιμετώπισε το μαρνακό κινητοποιήσεων των συμβασιούχων που τους κοροϊδευε και επί πέντε χρόνια οι αγώνες δε σταμάτησαν μέχρι η κρίση να κάνει το άλμα. Η απεργία στα λιμάνια, τα stage, οι συμμοπολίσεις, οι νοσοκομειακοί και η ΠΙΟΕ-ΟΤΑ. Και βέβαια, αυτό που ζήσαμε φέτος με την άπιστευτη πορεία για το Πολυτεχνείο που όλοι τρελαθήκαμε.

Ποια όμως είναι η κατάσταση της Αριστεράς; Μπορεί η Αριστερά να αξιοποιήσει αυτές τις νέες συνθήκες; Σαν αποτέλεσμα της πορείας όλων αυτών των τελευταίων χρόνων, για πρώτη φορά μί- κρές πολιτικές μειοψηφίες έχουν τόσο μεγάλα ακροατήρια. Αυτό δε σημαίνει αυτόματα ότι η Αριστερά αντιδρά σωστά σε αυτές τις συνθήκες. Αλλά υπάρχουν δυνατότητες. Στην Ελλάδα υπάρχει ένα γεγονός που χρειάζεται να πάρουμε υπόψη μας και αυτό είναι η ύπαρξη μιας μεγάλης δυνατής αντικαπιταλιστικής

αριστεράς. Τι σημαίνει αυτό;

Ένα παράδειγμα. Όταν έσπασε η Κομμουνιστική Επανάδρση, επειδή συνεργάστηκε με τους σοσιαλδημοκράτες στην Ιταλία, κατάρρευσε όλη η αριστερά και μέχρι ενός σημείου και το εργατικό κίνημα - και τώρα προσπαθούν να ανακάμψουν. Αυτό δεν συνέβη στην Ελλάδα, παρόλο που ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε μπροστά σε κατάσταση κρίσης. Αν στην Ελλάδα δεν υπήρχε η αντικαπιταλιστική αριστερά, αν οι εξελίξεις εξαρτιόταν αποκλειστικά από το τι θα συνέβαινε μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ – πολλές φορές μας ρωτάνε μα γιατί δεν συνεργάζεστε, δεν είστε κομμάτι – φανταστείτε ποιά θα ήταν η διάλυση, ποια θα ήταν η παραίτηση, η παράλυση.

Είναι οργανωτικό θέμα αυτό; Όχι, καταρχήν είναι θέμα πολιτικό. Η κρίση προκαλεί τεράστια προβλήματα στην Αριστερά πώς θα αντιμετωπίσει τη νέα κατάσταση, πώς θα αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα. Το εργατικό κίνημα χρειάζεται να δώσει άλλες μάχες, χρειάζεται να ανοίξει άλλη προοπτική, δεν φτάνει να λες απλά αντίσταση και αγώνες. Ούτε ο φιλο-κεϊνσιανισμός μπορεί να λειτουργήσει ούτε μπορούμε να υπεκφεύγουμε το ζήτημα της προοπτικής. Δείτε το Δεκέμβριο. Ο Δεκέμβριος έδειξε ότι μπαίνουμε σε άλλες εποχές, σε άλλες αντιδράσεις, σε άλλα κινήματα. Φανταστείτε μέσα σε αυτές τις συνθήκες να μην υπήρχε η αντικαπιταλιστική αριστερά. Αυτό σημαίνει πολύ καινούργια καθήκοντα για εμάς. Σε όλα τα επίπεδα.

Ρίζες

Η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει μεγάλη δύναμη μέσα στους χώρους της νεολαίας, αλλά είναι ακόμα αδύναμη μέσα στους εργατικούς χώρους. Το πρώτο που χρειάζεται είναι να αποκινήσει ρίζες, να μπει μπροστά και να οργανώσει τις μεγάλες συγκρούσεις που έρχονται, να οργανώσει την αλληλεγγύη, τον κάθε αγώνα, τη σύνδεση με τους άλλους αγώνες.

Το δεύτερο είναι η πολιτική. Οι αντικαπιταλιστές έχουν πολιτική σε δύο επίπεδα: Δεν αφήνουν τις ιδέες της κυρίαρχης τάξης να μπαίνουν στην εργατική τάξη και να τη διάλυσουν. Σκεφτείτε τις ρατσιστικές ιδέες, στην Βρετανία υπήρξαν διαδηλώσεις και απεργίες, αλλά έλεγαν δουλεύει «μόνο για τους βρετανούς εργάτες». Σκεφτείτε ότι ο Άνσεμπερτ έλεγε για να καθισχυχάσει ότι συζητάει με την COSCO ότι δεν θα δεχτεί κινέζους εργάτες λες και η εργατική τάξη παλεύει για τι χρώμα θα έχουν οι εργάτες.

Υπάρχει, όμως, και θέμα συνολικής πολιτικής έκφρασης. Δεν είμαστε απλώς η κρίση της Ασίας και η Κίνα είναι μέρος της Ασίας. Ετσι ο Ομπάμα διαπραγματεύεται μαζί με την Κίνα και τη Ρωσία, για τις τακτικές, γιατί μέσα σε αυτήν την περίοδο τα πράγματα δεν είναι γραμμικά, δεν είναι μονοσήμαντα, δεν είναι μηχανικά. Εδώ βρισκόμαστε, χαίρομαστε πάρα πολύ γιατί έχουμε απόψε εδώ αυτό το διεθνές πάνελ, χαίρομαστε πολύ που έχουμε στην Ελλάδα την ANTAPΣΥΑ, δεν φτάνει να χαίρομαστε χρειάζεται να οργανώνουμε.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα

IBAN ΛΕΜΕΤΡ, NRA - Γαλλία

Ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας και τη συμμετοχή στη συζήτηση. Η οικονομική και πολιτική κατάσταση που γνωρίζετε έχει πάρα πολλά κοινά με την κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στη Γαλλία. Ένα θετικό αποτέλεσμα των επιθέσεων της μπουρζουαζίας στο κίνημα είναι ότι φέρνει τους λαούς πιο κοντά.

Αντί να μιλήσω για τους γενικούς μηχανισμούς της κρίσης, θα ήθελα να μιλήσω για τη συγκεκριμένη. Η κρίση αντιπροσωπεύει ένα πραγματικό αναποδογύρισμα των συνθηκών μέσα στις οποίες διεξάγονται οι αγώνες. Κάνουμε πολλούς παραλληλισμούς με την αντίστοιχη κρίση του 1929, αλλά πιστεύω ότι αυτή η κρίση είναι πρωτότυπη και θέτει καινούργια ερωτήματα. Μπαινόμμε σε μια χρόνια κρίση του καπιταλισμού. Η ανάκαμψη στην οποία αναφέρονται τα διάφορα έντυπα της άρχουσας τάξης δεν είναι πραγματική. Η ανάκαμψη η οποία υπάρχει αφορά μόνο το κέρδος λόγω της υπερκεμειάλευσης των λαών και αναπόφευκτα αυτή η αύξηση των κερδών, ενώ ταυτόχρονα η ανεργία, η επισφάλεια, όλα αυτά αυξάνονται, ανοίγει το δρόμο σε νέα ύφεση. Η παγκοσμιοποίηση δίνει κάποιες δυνατότητες ανάκαμψης στους καπιταλιστές, αλλά στα στενά πλαίσια μιας συνεχούς κρίσης.

Και αυτή η κρίση εκφράζεται στις διεθνείς σχέσεις, έλεγε η Μαρία για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, νομίζω και σήμερα διακυβεύονται πολλά γύρω από το Αφγανιστάν, όπου ο Ομπάμα προσπαθεί να χρησιμοποιήσει μια πολιτική που να συνδυάσει την Κίνα και τη Ρωσία. Αλλά αυτή η συμφωνία, αν τελικά γίνει, θα γίνει όχι μόνο ενάντια στο λαό της Κίνας και της Ρωσίας, αλλά ενάντια σε όλους τους λαούς που καταπιέζονται, γιατί πίσω από το έλεγχο του Αφγανιστάν, υπάρχει ο έλεγχος της Ασίας και η Κίνα είναι μέρος της Ασίας. Ετσι ο Ομπάμα διαπραγματεύεται μαζί με την Κίνα και τη Ρωσία, για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού σε μια περίοδο που οι διεθνείς εντάσεις αυξάνονται. Η οικονομική κρίση σημαίνει και κρίση των διεθνών σχέ-

σεων και όλα αυτά μαζί συνδυάζονται και δημιουργούν κρίσεις και σε πολιτικό επίπεδο.

Στην Ελλάδα μόλις γνωρίσατε ένα επεισόδιο αυτής της πολιτικής κρίσης που ξεκινάει. Στη Γαλλία, επίσης έχουμε γνωρίσει σε διάφορες στιγμές πολιτικές κρίσεις, στη βάση των οποίων βρίσκεται μια πολύ σημαντική εξέλιξη: Οι άρχουσες τάξεις δεν έχουν πια επιχειρήματα για να νομιμοποιούν τις επιθέσεις τους. Μετά το 1989, την πτώση του Τείχους και την κατάρρευση στη Ρωσία, μας έλεγαν ότι η οικονομία της αγοράς, θα φέρει ευημερία, ειρήνη και δημοκρατία. Δεν έχουμε τίποτα από τα τρία. Αντίθετα, η δημοκρατία καταστρατηγείται, οι στρατιωτικές επεμβάσεις αυξάνονται και ενώ πρόσφατα ο ΟΝΕ έλεγε ότι θα εξαφανιστεί η φτώχεια στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, σήμερα η φτώχεια αυξάνεται όλο και περισσότερα.

Οι μεγάλες δυνάμεις δεν έχουν πια επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν μια τέτοια αποτυχία. Για να δικαιολογήσουν τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, ο Ομπάμα που υποσχόταν ότι θα αναδιρθώσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, ξαναφέρει στο προσκήνιο τα επιχειρήματα του Μπους. Το σύνολο των πολιτικών κομμάτων αντιμετωπίζει αυτήν την κρίση επιχειρημάτων, δεν μπορούν να αποδείξουν ότι η πολιτική τους είναι για το κοινό όφελος. Τα ψέματά τους σκοτώνουν στην κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα και αυτή η κρίση χτυπάει πρώτα και κύρια τη σοσιαλδημοκρατία. Το σύνολο της σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και τη συνδικαλιστική αριστερά, αφού έχουν μεταξύ τους άμεση σχέση.

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν καταφέρνει να φτιάξει ένα πολιτικό σχέδιο. Η διαχείριση του καπιταλισμού, το φέρνει σε ψέματα που αντιφάσκουν με την πραγματικότητα. Και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες υποκύπτουν κάθε μέρα και περισσότερο. Αν πάρουμε για παράδειγμα τη Γαλλία, η δύναμη του Σαρκοζί είναι ότι κατάφερε όχι μόνο να ουδετεροποιήσει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, αλλά

να τις συνδέσει με την πολιτική του. Ακόμα και το συνδικάτο που φαίνεται να είναι το πιο ταξικό, η CGT.

Ολη αυτή η κατάσταση δημιουργεί για τους αντικαπιταλιστές δυνατότητες και καθήκοντα πολύ σημαντικά. Η κρίση του καπιταλισμού που είναι παγκόσμια, θέτει το ερώτημα του Μέλλοντος γενικά. Προφανώς η ιστορία «δεν έχει τελειώσει». Και αντίθετα μια καινούργια σελίδα είναι έτοιμη να γραφτεί. Και αυτή η σελίδα έχει ένα τίτλο που είναι «Πάλη για το Σοσιαλισμό».

Εναλλακτική

Είναι καθαρό ότι η πολιτική των ιδιωτικοποισεων, του ελεύθερου ανταγωνισμού, της αγοράς, ήταν μια αποτυχία και πρέπει να ξαναδημιουργήσουμε την εναλλακτική του σοσιαλισμού, δηλαδή μιας πολιτικής σχεδιασμού και ελέγχου της οικονομίας και της κοινωνίας από τον ίδιο τον κόσμο. Σε λίγο καιρό θα γίνει η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης. Πώς μπορούμε να απαντήσουμε στην οικολογική και κλιματική κρίση μέσα στο πλαίσιο του ανταγωνισμού και της οικονομίας της αγοράς; Ποτέ ξανά στο παρελθόν το θέμα του σχεδιασμού και του ελέγχου δεν τέθηκε με την αίσθηση του τόσο επείγοντος.

Το πρόγραμμά μας επικαιροποιείται, τίθενται νέα καθήκοντα πολύ συγκεκριμένα. Να μπορέσουμε να βρούμε απαντήσεις στην κρίση του εργατικού κινήματος που θέτει πραγματικά το πρόβλημα της δημιουργίας νέων κομμάτων που να εκπροσωπούν τον κόσμο της δουλειάς. Και να προσθέσω κάτι σε σχέση με τη Γαλλία. Πέρα γνωρίσαμε πολύ σημαντικές κινητοποιήσεις, όμως οι συνδικαλιστικές ηγεσίες τις σταμάτησαν. Η αγανάκτηση συνεχίζει να αυξάνεται, αλλά υπάρχει δυσκολία να εκφραστεί προς τα έξω, λόγω της παθητικοποίησης των συνδικαλιστικών ηγεσιών να χρίσουν συγκεκριμένα τα συμφέροντα των αγώνων.

Αυτή η μάχη για να οργανώσουμε την απάντηση του κόσμου της δουλειάς, δεν τίθεται μόνο σε συνδικαλιστικό επίπεδο, αλλά

και σε πολιτικό. Πρέπει να αναπερνώσουμε το ηθικό των αγωνιστών, να αισθανθούν αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη. Επίσης να δώσουμε συνέχεια και εμπιστοσύνη συνολικά στο εργατικό κίνημα, γιατί το πισωγύρισμα του Σοσιαλιστικού Κόμματος και της ρεφορμιστικής αριστεράς, άφησε ελεύθερο το πεδίο - και αυτό είναι πολύ κακό - στις ιδέες της μπουρζουαζίας και τις νεοφιλελεύθερες ιδέες.

Εμείς πρέπει να ξανά- «νομιμοποιήσουμε» τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης και με αυτό το στόχο ξεκινήσαμε εδώ και κάποιους μήνες συζητήσεις ώστε να συντονίσουμε τους αντί-νεοφιλελεύθερους με τους αντικαπιταλιστές στις επόμενες επαρχιακές εκλογές στη Γαλλία το 2010. Δυστυχώς αυτές οι συζητήσεις δεν πάνε καλά, αλλά πιστεύω ότι είναι απαραίτητο για εμάς να ενώσουμε τους αντικαπιταλιστές και ταυτόχρονα να έχουμε μια πολιτική απέναντι στους αντι-νεοφιλελεύθερους, απέναντι στους ρεφορμιστές. Ταυτόχρονα για να ενωσουμε τις δυνάμεις για τις κινητοποιήσεις, αλλά και για να κάνουμε φανερούς τους πολιτικούς διαταγμούς, ιδίως στη Γαλλία, όπου η πολιτική του ΚΚ μοιάζει με την πολιτική της Επανάδρσης στην Ιταλία – αφού προτιμήσει τη συμμαχία με τη σοσιαλδημοκρατία από τη συμμαχία με τους αντικαπιταλιστές, προτιμώντας τις εκλογικές έδρες και όχι τις διεκδικήσεις του κόσμου της δουλειάς, του λαού.

Φυσικά αυτό το αποτέλεσμα δεν μας εμποδίζει να διεκδικούμε να υπάρχει η ενότητα στη δράση, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να δουλεύουμε προς την κατεύθυνση της ένωσης των αντικαπιταλιστών γιατί πιστεύω ότι η κρίση υπογραμμίζει τη σημασία της ομαδοποίησης των πολιτικών δυνάμεων σε σχέση με τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης. Θα αναπτυχθούμε αν είμαστε ικανοί να εκφράσουμε τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων της διεκδικήσεως της εργατικής τάξης. Θα αναστηθούμε αν είμαστε ικανοί να εκφράσουμε τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων της διεκδικήσεως της εργατικής τάξης. Η νίκη τους στις εκλογές δεν οφείλεται σε κάποια αύξηση των ψήφων τους αλλά στην πτώση της συμμετοχής.

Το κόμμα της ελπίδας είναι σήμερα η αριστερά. Στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας πάρα πολλές χώσμοι ενίσχυσε την Die Linke και βοήθησε στην καμπάνια μας. Καταφέραμε να αυξήσουμε κατά περίπου 10% τον αριθμό

ΟΥΤΑ ΣΠΕΡΙ, Marx 21-Γερμανία

Κατ' αρχήν θα ήθελα να σας μεταφέρω τον χαιρετισμό από τα κατελιγμένα πανεπιστήμια της Γερμανίας. Ονομάζομαι Ούτα Σπέρι, είμαι μέλος του Marx21, ενός επαναστατικού δικτύου που λειτουργεί μέσα στο κόμμα της αριστεράς Die Linke και ταυτόχρονα επκεφαλής του κόμματος στο Φράμμπουργκ. Στις εκλογές της 27 Σεπτεμβρίου ημουν η υποψήφια της Die Linke για το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο στο Φράμμπουργκ.

Εργάζομαι στην Πανεπιστημακή Κλινική του Φράμμπουργκ, ένα νοσοκομείο με 9.000 εργαζόμενους και είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του σωματείου. Ο χώρος εργασίας μου είναι για μένα η πολιτική μου βάση.

Στο Φράμμπουργκ καταφέραμε, με ένα ξεκάθαρο αριστερό περιεχόμενο και μια πολύ ζωντανή προεκλογική εκστρατεία να πάρουμε το 10% των ψήφων -ένα από τα καλύτερα αποτελέσματα σε όλη τη γντία Γερμανία.

Συνολικά κατάφερε η Die Linke να πάρει σε όλη τη Γερμανία το 12% των ψήφων. Τώρα έχουμε στο Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο 76 έδρες και η αριστερά δεν μπορεί πια να εκδιωχθεί από την πολιτική καθημερινότητα.

Στα 11 χρόνια που το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPD) βρίσκεται στην εξουσία προώθησε μια τόσο άγρια σειρά από επιθέσεις που καμιά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είχε τολμήσει. Στις εκλογές το SPD κατάρρευσε ολοκληρωτικά: το 23% που πήρε ήταν το χειρότερο ποσοστό στην ιστορία του, 11% λιγότερο από ό,τι στις προηγούμενες εκλογές.

Το SPD πλήρωσε με αυτόν τον τρόπο για τη νεοφιλελεύθερη πολιτική του:

Την αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια και αυτό παρόλο που το ποσοστό των εργαζομένων που καταφέρνει να συνεχίζει να δουλεύει σήμερα μέχρι τα 65 είναι το πολύ 30%.

Οι άνεργοι παίρνουν τώρα, μετά τις μεταρρυθμίσεις Χαρτς IV (την εποχή της κυβέρνησης του Σπρέντερ) όλα και όλα 345 ευρώ το μήνα, ένα ποσό με το οποίο είναι αδύνατο να επιβιώσεις.

Μισοί! πείνας, επισφαλείς και αβέβαιες θέσεις απασχόλησης και δουλειές "του ποδαριού" εξαπλώθηκαν πλατεία.

Το 1999 η κυβέρνηση Σοσιαλδημοκρατών - Πράσινων (SPD - Die Gruenen) ξεκίνησε τον πόλεμο ενάντια στην Γιουγκοσλαβία, ενώ από το 2001 η Γερμανία συμμετέχει στον πόλεμο στο Αφγανιστάν, παρόλο που ο πόλεμος αυτός απορρίπτεται από το 70% των Γερμανών.

Ο κόσμος έχει πια χορτάσει αυτή την πολιτική και ο θυμός απλώνεται σε βάρος όλων των αστικών κομμάτων. Το Κόμμα των Πράσινων συνεπράξε, στη διάρκεια της θητείας του στην κυβέρνηση σε όλες αυτές τις επιθέσεις. Τώρα οι κάποτε αριστεροί Πράσινοι έχουν σχηματίσει, σε δυο κρατίδια, το Αμβούργο και το Ζάαρλαντ, κυβερνήσεις με τη δεξιά.

Η πολιτική της Σοσιαλδημοκρατίας και των Πράσινων έχει οδηγήσει ένα κομμάτι του κόσμου στην απογοήτευση και την αποχή από τις εκλογές. Αισθάνονται αδύναμοι. Έτσι φτάσαμε τώρα στην συστηρητική κυβέρνηση Χριστιανο-δημοκρατών (CDU) με το ακραία νεοφιλελεύθερο FDP. Η νίκη τους στις εκλογές δεν οφείλεται σε κάποια αύξηση των ψήφων τους αλλά στην πτώση της συμμετοχής.

Το κόμμα της ελπίδας είναι σήμερα η αριστερά. Στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας πάρα πολλές χώσμοι ενίσχυσε την Die Linke και βοήθησε στην καμπάνια μας. Καταφέραμε να αυξήσουμε κατά περίπου 10% τον αριθμό

των μελών μας. Με 80.000 μέλη η Die Linke είναι σήμερα το τρίτο μεγαλύτερο κόμμα στη Γερμανία. Πολλοί συνδικαλιστές, πολλοί εργάτες και τους τελευταίους μήνες πάρα πολλοί νέοι άνθρωποι έχουν ενταχθεί στο αριστερό κόμμα.

Η Die Linke είναι το μοναδικό κόμμα που παλεύει με συνέπεια ενάντια στις γερμανικές στρατιωτικές αποστολές, ενάντια στις περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, ενάντια στην επιμήκυνση του ωραρίου εργασίας. Που παλεύει για την κατοχύρωση ελάχιστου μισθού και την άμεση φορολόγηση της περιουσίας.

Μετά τις εκλογές η Die Linke έχει το καθήκον να χτίσει, μαζί με τα συνδικάτα, την αντίσταση ενάντια στη νέα, συστηρητική κυβέρνηση και να φωνάξει: 'δεν θα πληρώσουμε εμείς για την κρίση σας'.

Συνέπειες

Γιατί πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν χτυπηθεί από την κρίση και αισθάνονται στην πλάτη τους τις συνέπειες αυτής της πολιτικής. Λόγω του προασυναλισμού της οικονομίας στις εξαγωγές η Γερμανία έχει χτυπηθεί σκληρά από την κρίση -με πρώτη την αυτοκινητοβιομηχανία.

Σήμερα δεν υπάρχει σχεδόν ούτε μια οικογένεια που να μην έχει πληγεί από την ημερηγασία (περικοπή του χρόνου εργασίας και του μισθού) τις απολύσεις και την ανεργία -3.5 εκατομμύρια εργαζόμενοι έχουν χάσει από τον Οκτώβριο του 2008 μέχρι σήμερα τη δουλειά τους στη Γερμανία.

Αν στη Γερμανία, σε ένα από τα πιο πλούσια κράτη του κόσμου, πρέπει να πληρώνει ο πληθυσμός με αυτόν τον τρόπο για την κρίση, αν στη Γερμανία πρέπει να υπάρχουν παιδιά που μεγαλώνουν μέσα στη φτώχεια, τότε έχει έρθει η ώρα να πούμε: ο καπιταλισμός δεν δουλεύει, έχει έρθει η ώρα του αντικαπιταλισμού.

Γιατί πολλοί άνθρωποι αντιλαμβάνονται ότι δεν πάει άλλο έτσι και τάσσονται ανοιχτά υπέρ μιας αριστερής, μια πραγματικής εναλλακτικής λύσης. Στον αγώνα ενάντια στις συνέπειες της κρίσης η Die Linke στέκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα.

Την παρεμφνή βδομάδα η Die Linke μαζί με τις οργανώσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος, συνδικαλιστές και ανέργους πήρε την αποφαση για την διοργάνωση μιας σειράς από διαδηλώσεις. Είμαστε το μοναδικό κόμμα που παλεύει, στο πλευρό των συνδικάτων, ενάντια στις μαζικές απολύσεις.

Παρόλα αυτά, μέσα στην Die Linke υπάρχει μια ανοιχτή συζήτηση για το τι είναι πιο σημαντικό -ο ταξικός αγώνας ή η συμμετοχή στην κυβέρνηση. Στα κρατίδια του Βερολίνου και του Βραδεμβούργου η Die Linke συμμετέχει στις τοπικές κυβερνήσεις και έχει δώσει τη συνεισφορά της να απολύσεις.

Ο Οσκαρ Λαφοντέν, ο ηγέτης του κόμματος, ήταν για χρόνια στο SPD και έχει αποκομίσει από αυτή τη συμμετοχή σημαντικές εμπειρίες. Έχει θέσει σκληρές προϋποθέσεις για μια συμμετοχή της Die Linke στην κυβέρνηση:

Καμιά υποστήριξη στις πολεμικές εξορμήσεις, να φύγει ο γερμανικός στρατός από το Αφγανιστάν.

Καμιά ιδιωτικοποίηση.

Να καταργηθούν οι μεταρρυθμίσεις Χαρτς IV, που καταδίκασαν στην ένδεια τους άνεργους.

Να αντιστραφεί η αύξηση του ορίου ηλικίας στα 67 χρόνια.

Συνέχεια στη σελίδα 12

Γερμανία

“Με πρότυπο Ελλάδα, Γαλλία”

συνέχεια από τη σελίδα 11

Για εμάς, μέσα στην περίοδο της κρίσης, αυτό σημαίνει τα εξής:

Η Die Linke δεν επιτρέπεται να μπει στην κυβέρνηση, πρέπει να παραμείνει μια δυνατή αντιπολίτευση στη βουλή και στον δρόμο. Για αυτή την κατεύθυνση παλεύω εγώ μέσα στο αριστερό κόμμα.

Μια αριστερή πολιτική μπορεί να λειτουργήσει μόνο σε επαφή με τον κόσμο στους χώρους δουλειάς και στο δρόμο. Χωρίς την επαφή με το κίνημα δεν μπορεί ούτε η δουλειά στο κοινοβούλιο να λειτουργήσει.

Πρέπει να γίνουμε η φωνή των κοινωνικών κινημάτων στη βουλή και ταυτόχρονα ο κινητήρας αυτών των αγώνων.

Για αυτό στεκόμαστε στο πλευρό των φοιτητών και των μαθητών που κάνουν αυτή τη βδομάδα αποχή ενάντια στην επιβολή διδάκτρων στα πανεπιστήμια (1000 Ευρώ το χρόνο) και για μια καλύτερη παιδεία.

Το Πανεπιστήμιο του Φράμπουργκ, της πατρίδας μου, είναι από την περασμένη δευτέρα κατειλημμένο. Την Τρίτη πάνω από 5000 άνθρωποι διαδήλωσαν στους δρόμους του Φράμπουργκ και δεκάδες χιλιάδες στις άλλες πόλεις της Γερμανίας.

Η Die Linke οργάνωσε από κοινού με το φιλερηνικό κίνημα τις κινητοποιήσεις ενάντια στη σύνοδο κορυφής του NATO στο Στρασβούργο τον περασμένο Απρίλη. Η ερχόμενη βδομάδα θα είναι βδομάδα δράσης ενάντια στην επιμήκυνση της παραμονής του γερμανικού στρατού στο Αφγανιστάν με εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα.

Και παλεύουμε ακόμα για την νομιμοποίηση της πολιτικής απεργίας που είναι σήμερα στη Γερμανία παράνομη. Παλεύουμε μέσα στα συνδικάτα για να εξασφαλίσουμε τη δυνατότητα να οργανώνουμε πολιτικές διαμαρτυρίες και δράσεις μέσα στους χώρους δουλειάς, δράσεις που θα πρέπει να στοχεύουν στην γενική απεργία -όπως έχει γίνει πολλές φορές στην Ελλάδα και τη Γαλλία. Είσατε το πρότυπό μας!

Γιατί μόνο μέσα από τον αγώνα στο δρόμο μπορούμε να αλλάξουμε το σύστημα. Ευχαριστώ πολύ.

Ευχαριστώ για την πρόσκληση στη σημερινή σημαντική διεθνή εκδήλωση. Θα ήθελα να τοποθετηθώ πάνω στα βασικά ζητήματα της εκδήλωσης, έτσι όπως περιγράφεται στον τίτλο.

Η κρίση του καπιταλισμού. Είμαστε σε μια περίοδο που δεν φαίνεται ορατά το τέλος της. Ακόμα και με τις προβλέψεις των αστών αναλυτών, ακόμα και αν υπάρξει ανάκαμψη των ρυθμών ανάπτυξης θα είναι περισσότερο ανάπτυξη της κερδοφορίας, ενώ ταυτόχρονα οι κοινωνικές αντιθέσεις θα οξύνονται.

Δεν πρόκειται βέβαια για το τέλος του καπιταλισμού, που ποτέ δεν έρχεται με αυτόματο τρόπο, δεν πρόκειται όμως σε καμιά περίπτωση, όπως λέει η ρεφορμιστική αριστερά για μια συνηθισμένη κυκλική κρίση. Πρόκειται για μια κρίση όλου του μοντέλου που οικοδομήθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια και ονομάστηκε νεοφιλελεύθερο στην τρέχουσα ορολογία και υπηρέτησαν όλες οι κυβερνήσεις κεντροαριστερές ή νεοσυντηρητικές-νεοφιλελεύθερες.

Πρόκειται για μια εκδήλωση, κατά τη γνώμη μας, των θεμελιακών αντιφάσεων του καπιταλισμού, της κοινωνίας της ατομικής ιδιοκτησίας και της εκμετάλλευσης. Είναι πάνω από όλα, η παρούσα κρίση, μια κρίση του βαθμού εκμετάλλευσης που εκτοξεύθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια επιβάλλοντας μαζική φτώχεια, ανεργία και ημιανεργία, ελασताσφάλεια για εκατομμύρια ανθρώπους. Είναι ταυτόχρονα μια κρίση του μοντέλου καπιταλιστικής ανάπτυξης και συσσώρευσης του κεφαλαίου που προσκρούει πιο φανερά παρά ποτέ στα οικολογικά όρια του πλανήτη.

Είναι τρίτον, μια κρίση του πολιτικού συστήματος που αντιδραστικοποιείται, αδυνατώντας να στρατεύσει σε ένα νέο αστικό ιδεώδες τα εκατομμύρια των εργαζόμενων ή έστω να ενσωματώσει τη λαϊκή δυσарέσκεια. Και είναι, τέταρτο, μια κρίση των διεθνών σχέσεων του καπιταλισμού και της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης και των ολοκληρώσεων καθώς φαίνεται ότι στο έδαφος της κρίσης οξύνεται σε τεράστιο βαθμό ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και ο παγκόσμιος και ειδικά μέσα στην ΕΕ, η οποία με τη σειρά της, γίνεται όλο και πιο καθοριστικά ο οικονομικός και πολιτικός βραχίονας του κεφαλαίου στην επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους. Τα παραδείγματα που ειπώθηκαν από τους συντρόφους πριν, από τη Μαρία και από το Λεμέτρ, για το Αφγανιστάν, τις σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας κλπ, ήταν πολύ αποκαλυπτικά δεν χρειάζεται να προσθέ-

στις δεξιές πολιτικές της κυβέρνησης του Σοσιαλιστικού Κόμματος και η αφοσίωσή μας στα αιτήματα των διαδηλωτών που προκάλεσαν μεγαλύτερη προσοχή και υποστήριξη στις πολιτικές εναλλακτικές λύσεις που παρουσιάζαμε. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα στις πρόσφατες εκλογές έχασε πολλές ψήφους και βουλευτές και μαζί έχασε και την απόλυτη πλειοψηφία. Το καλό μας εκλογικό αποτέλεσμα, σχεδόν 10%, τριπλασίασε την παρουσία μας στο Ευρωκοινοβούλιο από 1 σε 3 ευρωβουλευτές και διπλασίασε την παρουσία μας στο εθνικό κοινοβούλιο, από 8 σε 16 βουλευτές.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Πληροφορηθήκαμε ότι η συγκέντρωσή σας θα είναι αφιερωμένη στη μνήμη του αγαπημένου συντρόφου Κρις Χάρμαν, που πολύ πρόσφατα έφυγε από τη ζωή. Ολοι γνωρίζαμε τον Κρις, τον διαρκή

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΡΑΓΑΝΙΓΟΣ, NAP

σει κανείς άλλα πράγματα.

Δεύτερον, σε αυτά εδώ τα πλαίσια δεν μπορεί κατά τη γνώμη μας να υπάρξει άλλη μορφή διαχείρισης του καπιταλισμού, φιλολαϊκή, κεϋνσιανή, δεν μπορεί να υπάρξει ένα «New Deal» τα επόμενα χρόνια, πράγμα που αποτελεί τη βάση της ιστορικής κρίσης της σοσιαλδημοκρατίας. Η ίδια η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία έχει με τη σειρά της ιστορικά μεταλλαχθεί. Δεν είναι ότι η σοσιαλδημοκρατία δεν ήταν πάντα κόμμα της αστικής διαχείρισης. Ήταν, όπως είναι και σήμερα. Όμως σήμερα, παρόλο που από άποψη πολιτικής απεύθυνσης αναφέρεται ακόμα προνομιακά στην εργατική τάξη, η ιδεολογία της, η πολιτική της, η οργανωτική της δομή, η σχέση της με τα συνδικάτα, όπως σε σημαντικό βαθμό και τα ίδια τα συνδικάτα, θα πούμε παρακάτω, στα ανώτερα ιδίως επίπεδά τους, έχουν αποκτήσει βαθιούς οργανικούς δεσμούς με τα δίκτυα του κράτους και του κεφαλαίου και έχουν μεταλλαχθεί από τα μαζικά κόμματα της προηγούμενης φάσης του καπιταλισμού σε μηχανισμούς συμφερόντων. Υπό την έννοια αυτή, απορρίπτουμε όπως και οι άλλοι σύντροφοι, κάθε πολιτική συνεργασία με τη σοσιαλδημοκρατία, τη θεωρούμε τμήμα του αστικού μπλοκ εξουσίας, παρόλο που επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε ρήγματα στη βάση της μέσα στους αγώνες.

Υπό αυτές τις συνθήκες η αντικαπιταλιστική αριστερά αντιμετωπίζει νέα καθήκοντα. Το πρόβλημα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς δεν είναι στην παρούσα φάση ένα πρόβλημα τακτι-

κής, συμμαχιών ή απλά συμμετοχής στα κινήματα – σε αυτά έγιναν κάποιες νύξεις. Κατά τη γνώμη μας, η νέα φάση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς προϋποθέτει το λύσιμο μιας σειράς σημαντικών ζητημάτων – ένα πλέγμα ζητημάτων έχουμε μπροστά μας να λύσουμε – όχι βέβαια εσωστρεφώς, αλλά πάντα με αναφορά στην κοινωνία, την εργατική τάξη και τους αγώνες.

Στρατηγική

Το κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά έχουν να αντιμετωπίσουν πρώτα απ’ όλα τα προβλήματα της στρατηγικής. Γιατί, ενώ από τη μια η κρίση του καπιταλισμού αναδεικνύει την ανάγκη μιας άλλης κοινωνίας σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής, από την άλλη μεριά αυτή η σοσιαλιστική-κομμουνιστική προοπτική είναι αδύναμη και υπονομευμένη στα μάτια των μαζών. Υπό αυτή την έννοια, το ζήτημα της κομμουνιστικής ταυτότητας και προοπτικής είναι καθοριστικό στις σημερινές συνθήκες. Γιατί η συνολική απάντηση στο καθολικό χαρακτήρα της κρίσης και των αντιθέσεων του καπιταλισμού που οξύνονται προϋποθέτει το στρατηγικό επανεξοπλισμό του κινήματος και την αναγέννηση-ανανέωση της σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής προοπτικής.

Είναι δεύτερο, πρόβλημα πολιτικού προγράμματος, γιατί αν συμφωνούμε από τη μια μεριά ότι δεν μας αρκεί σήμερα ένα πρόγραμμα άμεσων εργατικών διεκδικήσεων, ούτε πιστεύουμε ότι μπορεί να αποτελέσει απάντηση στην κρίση ένα νεοκεϋνσιανό πρό-

γραμμα, μας χρειάζεται από την άλλη μεριά ένα πολιτικό πρόγραμμα που να ανεβάζει την πάλη των εργαζόμενων ως το επίπεδο του πολιτικού συνολικού αγώνα ενάντια στη μεγάλη καπιταλιστική ιδιοκτησία, την ΕΕ και το κράτος, συνδέοντας όμως το σημερινό επίπεδο συνειδησης και συσχετισμού μέσα στον κόσμο της δουλειάς με την αυριανή μας προοπτική.

Είναι, τρίτο, πρόβλημα ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος, πρώτα απ’ όλα του εργατικού, καθώς εκατομμύρια εργαζόμενων, πρώτα απ’ όλα της ελαστικής εργασίας και των μεταναστών είναι έξω από τα συνδικάτα, τα οποία έτσι, ιδιαίτερα στα ανώτερα κομμάτια τους, γίνονται γραφειοκρατικά και συντηρητικά, ευθυγραμμισμένα με την κυβερνητική πολιτική, όπως βλέπουμε τώρα τελευταία, πιο χαρακτηριστικά και στην Ελλάδα.

Είναι, τέταρτο, πρόβλημα επικοινωνίας και δρόμων επαφής και κοινής δράσης με το διάχυτο και αντιφατικό νεολαϊστικό και εργατικό ριζοσπαστισμό που όπως έδειξε και ο δικός μας Δεκέμβρης και η γρήγορη ανάπτυξη των αντιστάσεων μετά την ανάληψη κυβερνητικής εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ, δείχνει να αναπτύσσεται. Υπό την έννοια αυτή, είναι σημαντικό να επιδιώκουμε εμείς και να πετύχουμε με την κοινή δράση στο κίνημα απευθυνόμενοι και στις δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς, μέσα από την όποια κοινή δράση και δρόμους πάλης θα μπορέσουμε να πετύχουμε ρήγματα στα ρεύματα αυτά.

Πέμπτο, είναι πρόβλημα ενότητας των ίδιων των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς που υπερβαίνοντας τις μερικότητές τους, βάζοντας εκ νέου στη δοκιμασία της ζωής τις ίδιες τους τις ιστορικές, αξίζει να επιχειρήσουν μια νέα σύνθεση στην κατεύθυνση της οικοδόμησης της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς του 21ου αιώνα.

Αντιμετωπίζοντας αυτό το πνεύμα των προβλημάτων με φιλοδοξία, επιδιώκουμε σε αυτήν την προοπτική να εγγράψουμε το ελπιδοφόρο εγχείρημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ξέροντας ότι έχουμε κάνει πολύ λίγα, φιλοδοξώντας όμως να κάνουμε πολύ περισσότερα, σε ένα μέλλον μεγάλων κοινωνικών αναμετρήσεων και ανακατατάξεων στο οποίο ελπίζουμε ότι οι προσπάθειες αυτές θα μπορούν να περάσουν σε νέες πολύ μαζικότερες και ωριμότερες στιγμές.

συνέχεια από τη σελίδα 9

Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οδήγησε σε μια κυβέρνηση απόλυτης πλειοψηφίας του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Παρόλο που κυβέρνησαν τη χώρα χωρίς να έχουν τον παραμικρό περιορισμό από το Κοινοβούλιο, εφάρμοσαν μια κοινωνική και οικονομική πολιτική βασισμένη στους ίδιους άξονες και τις ίδιες αξίες όπως όλες οι άλλες νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κόσμος με την ψήφο του απέρριψε μια δεξιά κυβέρνηση και αυτό που πήρε ήταν μια δεξιά πολιτική.

Η προδοσία της εμπιστοσύνης πολλών ψηφοφόρων και οι σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις που είχαν τα κυβερνητικά μέτρα πάνω στην καθημερινή ζωή και στο επίπεδο διαβίωσης των ανθρώπων, πυροδότησαν μια ισχυρή αντίσταση και μαζικές διαδηλώσεις στους δρόμους. Ήταν η σταθερή μας αντίθεση

ακτιβισμό του και το πραγματικό ενδιαφέρον για τους εργατικούς αγώνες σε όλο τον κόσμο. Ολοι διαβάσαμε τα βιβλία του και υπήρξε ένας από τους πιο παραγωγικούς συγγραφείς της σύγχρονης Αριστεράς. Ολοι θαυμάζαμε την εκτεταμένη και βαθιά γνώση του για την ιστορία του σοσιαλιστικού κινήματος. Σημειώστε, σας παρακαλώ, ότι θέλουμε να θεωρείτε ότι συμμετέχουμε πλήρως σε αυτόν τον δίκαιο φόρο τιμής στη μνήμη ενός μεγάλου φίλου και μεγάλου επαναστάτη.

Σας ευχόμαστε καλή δουλειά. Κρατήστε μας ενήμερους για το αποτέλεσμα της συζήτησης και σχετικά με μελλοντικές πρωτοβουλίες τις οποίες θέλουμε να παρακολουθήσουμε στενά και να συμμετάσχουμε ενεργητικά.

Επαναστατικούς χαιρετισμούς

Ρενάτο Σοέιρο

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟΣ;

Οι «αριστεροί κομμουνιστές»

Ένας από τους αποδέκτες της κριτικής του Λένιν στη μπροσούρα του για τον «Αριστερισμό» ήταν οι «Γερμανοί αριστεροί κομμουνιστές» και το κόμμα τους, το KAPD (Κομμουνιστικό Εργατικό Κόμμα). Τον Οκτώβρη του 1919 η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος είχε διαγράψει τους «αριστερούς», που αρνιόντουσαν τη συμμετοχή στις εκλογές, τη δουλειά στα συνδικάτα και παρέσερναν το κόμμα σε «ένοπλες περιπέτειες». Τον Απρίλη του 1920 οι διαγραμμένοι συγκρότησαν το KAPD.

Ήταν ένα ανομοιογενές κόμμα. Ένα μεγάλο τμήμα του ήταν πρόσφατα ριζοσπαστικοποιημένοι νέοι εργάτες και πρώην φαντάροι. Γι' αυτούς, για να θυμηθούμε τα λόγια του Τσε Γκεβάρα μερικές δεκαετίες μετά, η δουλειά του επαναστάτη «είναι να κάνει την επανάσταση» με ένα τουφέκι στο χέρι. Όμως, στην ηγεσία τους υπήρχαν και φυσιογνωμίες που για χρόνια είχαν δώσει μάχες από την αριστερά της σοσιαλδημοκρατίας.

Ο Αντον Πάνεκοκ ήταν ένας τέτοιος επαναστάτης. Ήταν Ολλανδός καθηγητής αστρονομίας, που είχε πρωταγωνιστήσει στην ίδρυση ενός αριστερού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος στην Ολλανδία. Τα μέλη του έγιναν γνωστοί ως «Τριμπουνιστές» από το όνομα της εφημερίδας τους. Ο Πάνεκοκ βρέθηκε στη Γερμανία, δίδαξε στη σχολή στελεχών του SPD και από νωρίς τάχτηκε στο πλευρό της Ρόζα Λούξεμπουργκ. Για παράδειγμα, σε μια απάντηση στον Κάουτσκι το 1912 με τίτλο «Η μαρξιστική θεωρία κι η επαναστατική τακτική» εξηγούσε πολύ καλά ότι το κόμμα πρέπει να προωθή τη δυναμική των αγώνων όχι να περιμένει πότε θα «αλλάξουν οι συσχετισμοί». Εκείνη την εποχή, ακόμα κι ο Λένιν θεωρούσε ότι η Ρόζα κι οι υποστηρικτές της ήταν «υπερβολικοί» στις κριτικές τους στον «πάπα του μαρξισμού», τον Κάουτσκι.

Ενώ ο Μπορντίνγκ στην Ιταλία θεωρούσε ότι το κόμμα των «εξεκάθαρων επαναστατών» ήταν τα πάντα και τα εργατικά συμβούλια τίποτα, για τον Πάνεκοκ τα εργατικά συμβούλια ήταν το παν. Τα «παλιά» συνδικάτα ήταν εξαρτήματα της κρατικής μηχανής και της αστικής τάξης πραγμάτων, ενώ τα συμβούλια ήταν οι οργανώσεις «στις οποίες αναπτύσσεται η νέα ανθρωπότητα». Το επαναστατικό κόμμα θα έπρεπε να αρκεστεί στο ρόλο του προπαγανδιστή της μελλοντικής κομμουνιστικής κοινωνίας μέσα σ' αυτά.

Μηχανισμοί

Όπως πολλές λάθος αναλύσεις, η συλλογιστική του Πάνεκοκ είχε ένα κόκκο αλήθειας στον πυρήνα της. Σε ένα κείμενο (απάντηση στον Λένιν) του 1920 με τίτλο «Η παγκόσμια επανάσταση κι η κομμουνιστική τακτική», ο Πάνεκοκ υποστήριζε ότι στη δυτική Ευρώπη και την Αμερική η αστική τάξη διαθέτει πολύ περισσότερους μηχανισμούς για τη διαίωση της εξουσίας απ' ότι στη Ρωσία. Πίσω από την κρατική βία υπήρχαν θεσμοί που εξασφάλιζαν τη διάχυση της «αστικής νοστορπίας» στους εργάτες, τα συνδικάτα και τα κοινοβούλια ήταν δυο σημαντικοί και δίπλα τους, η εκκλησία, η εκπαίδευση, η οικογένεια, η μεσοαστική «νέα διάνοηση»....

Μερικά χρόνια αργότερα, ο Γκράμσι στα «Τετράδια της Φυλακής» θα αξιοποιούσε αυτή τη παρατήρηση του Πάνεκοκ. Όμως, τα συμπεράσματά τους ήταν πολύ διαφορετικά. Ο Γκράμσι υποστήριζε την ανάγκη ενός επαναστατικού κόμματος που θα παρεμβαίνει σε όλα τα μέτωπα της ταξικής πάλης για να χτίσει την «ηγεμονία» των επαναστατικών ιδεών μέσα στη δράση. Όμως, ο τελικός στόχος παρέμενε ο ίδιος με των μπολσεβίκων: η συντριβή του αστικού κράτους κι η ένοπλη κατάληψη της εξουσίας.

Ο Πάνεκοκ πίστευε ότι τα «εργατικά συμβούλια» είναι το πρόπλασμα της νέας κοινωνίας στους κόλπους της παλιάς. Σύντομα εγκατέλειψε την αναφορά στο επαναστατικό κόμμα. Η αντίφαση στη πολιτική που πρότεινε ήταν η εξής: αν η «αστική νοστορπία» ξαναπιάνει τον έλεγχο των συνειδήσεων των εργατών μετά από προσωρινούς κλονισμούς –όπως η Επανάσταση του 1918 στη Γερμανία– τότε, ποιο ακριβώς θα συγκροτούσαν τα εργατικά συμβούλια;

Στη Γερμανία, τα εργατικά συμβούλια του 1919 συσπείρωναν εκατομμύρια εργάτες. Όμως, η μεγάλη τους πλειοψηφία ακολουθούσε τα ρεφορμιστικά κόμματα. Αυτά τα κόμματα αφόπλισαν τα συμβούλια, πρώτα πολιτικά και μετά κυριολεκτικά. Όμως, δεν ήταν το τέλος: θα χρειαζόταν να φτάσει το 1923 για να ηττηθεί η γερμανική επανάσταση. Στο ενδιάμεσο, εκατομμύρια εργάτες κινήθηκαν προς τα αριστερά, σε σύγκρουση με τις ιδέες που είχαν μόλις δυο-τρία χρόνια πριν και τις οργανώσεις που τις εκφράζανε.

Ο Πάνεκοκ κι οι σύντροφοί του δεν έπαιξαν κανένα ρόλο σε αυτή τη διαδικασία. Οι «συμβουλευτικοί κομμουνιστές» έμειναν στο περιθώριο να διαλαλούν την ανωτερότητα του σχήματός τους ενώ προσπαθούσαν να στήνουν «συμβούλια» που εκφράζανε μόνο τους ίδιους.

«Τα αστικά κοινοβούλια και τα συνδικάτα είναι ιστορικά ξεπερασμένα» δήλωναν οι «αριστεροί κομμουνιστές» στη Γερμανία. Κι ο Λένιν τους συμβούλευε: «αυτό είναι σωστό, αλλά μη θεωρείτε ότι αυτό που είναι ξεπερασμένο ιστορικά είναι και ξεπερασμένο στη συνείδηση των μαζών». Οι επαναστάτες χρειάζονται τη πολιτική όχι απλά γενικές ιδέες, για να παρέμβουν στους αγώνες και να αλλάξουν τις συνειδήσεις.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΝΑΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Νοέμβρης 2005 στο Παρίσι. Εξέγερση της νεολαίας στις γειτονιές των μεταναστών.

Οι ιδέες του Αλέν Μπαντιού

Ο γάλλος φιλόσοφος Αλέν Μπαντιού επισκέφτηκε τη περασμένη βδομάδα την Αθήνα, για μια σειρά διαλέξεων και εκδηλώσεων, με αφορμή τη κυκλοφορία του βιβλίου «Η κομμουνιστική υπόθεση» από τις εκδόσεις «Μεταίχμιο». Στο κείμενο που ακολουθεί ο Τζον-Θαν Μάουντερ από την εφημερίδα **Socialist Worker** του Λονδίνου, εξετάζει κριτικά τις ιδέες του Μπαντιού.

Ο Μπαντιού θεωρεί ότι η ριζοσπαστική αλλαγή είναι κάτι το μοναδικό και προκύπτει από ένα «συμβάν» το οποίο διαταράσσει την επικρατούσα τάξη πραγμάτων. Παρότι έχει απομακρυνθεί από τον μαρξισμό, τη σκέψη του συνεχίζουν να την απασχολούν τα ερωτήματα του επαναστατικού μετασχηματισμού. Ο Μπαντιού είναι επίσης ένας από τους λιγοστούς Γάλλους διανοούμενους που έχουν κρατήσει μια συνεπή αντιρατσιστική στάση, για παράδειγμα έχει αντιπαχθεί στην απαγόρευση της ισλαμικής μαντίλας των κοριτσιών στα σχολεία.

Ένα από τα βασικά θέματα της δουλειάς του Μπαντιού, είναι ο τρόπος με τον οποίο κυριάρχα σύνολα ιδεών, αξιών και ερμηνειών «ορίζουν» κάθε κατάσταση. Πως δίνουν προτεραιότητα, δηλαδή, σε κάποια πράγματα και ταυτόχρονα συσκοτίζουν ή αποκρύπτουν άλλα. Για παράδειγμα, η κυρίαρχη ιδεολογία του αμερικάνικου καπιταλισμού δίνει ιδιαίτερη αξία σε έννοιες όπως ατομική ιδιοκτησία, το δικαίωμα του καταναλωτή να επιλέγει, κι η ευτυχισμένη «πυρηνική» οικογένεια. Αλλα πράγματα, όπως η εκμετάλλευση των εργατών, η κρατική καταστολή, ο θεσμοποιημένος ρατσισμός και σεξισμός, δεν μετράνε.

Τον Μπαντιού τον απασχολεί ο τρόπος με τον οποίον τα στοιχεία μιας κατάστασης τα οποία είναι ανακόλουθα με τον τρόπο με τον οποία αυτή παρουσιάζεται, μπορούν να σφυρηλατήσουν μια νέα «αλήθεια» που ανατρέπει την επι-

κρατούσα τάξη πραγμάτων. Το «συμβάν» εμφανίζεται όταν τα ανακόλουθα στοιχεία μιας κατάστασης γίνονται εντόνως φανερά. Τέτοια «συμβάντα» -για τον Μπαντιού- δεν περιορίζονται μόνο στις πολιτικές επαναστάσεις και τις αναστατώσεις, αλλά επίσης μπορεί να αφορούν τις καλλιτεχνικές δημιουργίες ή τις επιστημονικές ανακαλύψεις. Για να μπορέσει αυτή η «ανακόλουθη αλήθεια» να μείνει ζωντανή, χρειάζεται η πίστη –μέσω της αφοσίωσης και της πειθαρχίας- ενός ατόμου ή μιας ομάδας ατόμων –του «υποκειμένου».

Κάποιοι θεωρούν ότι αυτή η ιδέα έχει τη καταγωγή της στη μαοϊκή περίοδο του Μπαντιού τη δεκαετία του '70. Τότε πίστευε ότι το επαναστατικό συμβάν θα προκύψει από την αφοσίωση της επαναστατικής πρωτοπορίας η οποία θα δρούσε για λογαριασμό της εργατικής τάξης –του «ανακόλουθου» στοιχείου της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Υποχώρησαν

Οι επαναστατικές αντιλήψεις του Μπαντιού υποχώρησαν κάτω από το βάρος των ηττών της αριστεράς τη δεκαετία του '80. Έχει διατυπώσει τη θεωρία του με λιγότερο ανοιχτά μαοϊκό τρόπο, ιδιαίτερα στο βιβλίο του «Είναι και Συμβάν». Σ' αυτό το βιβλίο ο Μπαντιού στοχάστηκε για τη φύση του Είναι στη βασική του μορφή. Υποστήριξε, ότι παρόλο που η φύση του Είναι είναι πολλαπλή παρουσιάζεται σαν ενιαίο και συνεκτικό «ένα». Όμως, πάντοτε, αυτή την συγκεκριμένη έκθεση μπορεί να την υπονομεύσουν στοιχεία που δίνουν υπόσταση στη πολλαπλή φύση του Είναι.

Το βασικό πρόβλημα μ' αυτή την ιδιαίτερα αφηρημένη θεωρία είναι ότι μας λέει πολύ λίγα πράγματα για τον τρόπο με τον οποίο συγκροτείται το επαναστατικό υποκείμενο. Ο Μπαντιού περιγράφει την αφοσίωση ενός «υποκειμένου» στο «συμβάν», όμως δεν μας εξηγεί το πραγματικό του περιεχόμενο. Ανάγει το υποκείμενο σε έννοιες όπως πειθαρχία, αφοσίωση και «εγγενή

αλήθεια». Ετσι, όμως, η εκτίμηση των διαφορετικών πλεονεκτημάτων και δυνατοτήτων των διαφορετικών υποκειμένων απλά παραβλέπεται.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τις πρόσφατες εξεγέρσεις της γαλλικής νεολαίας ενάντια στο ρατσισμό και την ανεργία. Ποια πρέπει να είναι η απάντηση στη κρατική βία; Χρειάζονται συμμαχίες ανάμεσα στη νεολαία, τα συνδικάτα και τα ριζοσπαστικά αριστερά κόμματα και ποιου είδους; Η θεωρία του Μπαντιού δεν μας βοηθάει να απαντήσουμε σε τέτοια ερωτήματα.

Όχι μόνο αυτό, αλλά πολλές φορές υποχωρεί σε αριστεριστικές ιδέες –όπως να κατηγορεί τα συνδικάτα ως συντηρητικά από τη φύση τους και τα αριστερά κόμματα γιατί συμμετέχουν στις εκλογές. Η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος –αυτή που μάλλον υποστηρίζει τώρα ο Μπαντιού- είναι ότι το κράτος είναι κάτι δυσάρεστο αλλά αναπόφευκτο.

Όλα τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι η αφηρημένη σκέψη είναι από μόνη της κακό πράγμα. Η μέθοδος του Μαρξ στο «Κεφάλαιο» μπορεί να αντιπαρατεθεί στη μέθοδο του Μπαντιού. Ο Μαρξ έχει δείξει πως είναι δυνατό να προχωρήσουμε από μια αφηρημένη κατανόηση των «νόμων κίνησης» του καπιταλισμού σε μια διαδοχικά όλο και πιο συγκεκριμένη κατανόηση του τρόπου με το οποίο λειτουργεί το σύστημα, με σκοπό να επισπεύσουμε την ανατροπή του.

Εξετάζοντας το χρήμα για παράδειγμα, ο Μαρξ απέδειξε ότι η αφαίρεση αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο κάθε επιστημονικής έρευνας. Ο Μαρξ αποκάλυψε τις εκμεταλλευτικές σχέσεις που κρύβονται πίσω από το χρήμα, εξετάζοντάς το πρώτα στην αφηρημένη μορφή του.

Ο Μπαντιού αντίθετα, παρόλες τις χρήσιμες παρατηρήσεις του, δεν κατορθώνει να ξεφύγει από τα πλαίσια ενός αφηρημένου τρόπου σκέψης. Γι' αυτό το λόγο, η εξήγησή που προσπαθεί να δώσει στη ριζική αλλαγή, παραμένει εν τέλει ανεπαρκής.

«Ο Χάρμαν», έγραφε ο Πάνος Γκαργκάνας στο άρθρο του δυο εβδομάδες πριν, «φρόντιζε, με τεράστια υπομονή και επιμονή, με έναν αξιοθαύμαστο πλούτο ιστορικής γνώσης, να προμηθεύει τους συντρόφους του με τα καλύτερα ιστορικά παραδείγματα που μπορούσαν να βοηθήσουν στην κατανόηση των δυσκολιών της επαναστατικής δράσης μέσα στις μεταβαλλόμενες συνθήκες».

«Υπήρξε ένας εξαίρετος διανοούμενος, συγγραφέας και θεωρητικός που είχε την ικανότητα να εξηγεί με απλούς όρους τι σήμαινε γι' αυτόν ο μαρξισμός και πώς μπορούμε να αλλάξουμε την κοινωνία από τα κάτω», διαβάζουμε στο αφιέρωμα, στο τελευταίο φύλλο της Εργατικής Δημοκρατίας στην Κύπρο. «Ο Chris Harman μπορούσε να γράφει τόσο καλά επειδή ακριβώς είχε κατανοήσει τον πλούτο των μαρξιστικών ιδεών στην ολότητα τους. Τα γραπτά του αποτελούν πολύτιμο εργαλείο για τους επαναστάτες που θέλουν να παρέμβουν στους καθημερινούς πολιτικούς και εργατικούς αγώνες με ξεκάθαρες ιδέες, στρατηγική και τακτική».

Και πράγματι ο πλούτος των ιδεών που μας άφησε ο Κρις Χάρμαν είναι εντυπωσιακός. Αν κανείς περιηγηθεί στα ράφια του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου θα κατανοήσει με την πρώτη ματιά το μέγεθος του θησαυρού που μας κληροδότησε.

Ορμή

Από το πρώτο βιβλίο που μεταφράστηκε στα ελληνικά και εκδόθηκε σχεδόν δυο δεκαετίες πριν, το «Μαρξισμός – Θεωρία και Πράξη» και που αυτές τις μέρες προχωράει στην Γ' Έκδοσή του, μέχρι τη «Νέα Κρίση του καπιταλισμού», το προτελευταίο βιβλίο του Κρις Χάρμαν, η συγγραφική ορμή του όπλισε χιλιάδες συντρόφους στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο με μια πλούσια φαρέτρα επιχειρημάτων και γνώσης.

Αυτός είναι και ο λόγος που το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο προχωράει στην επανέκδοσή αυτές τις μέρες όσων βιβλίων του έχουν εξαντληθεί όπως το «Μαρξισμός και Εθνικισμός», ενώ μεταφράστηκε και είναι έτοιμο να κυκλοφορήσει ένα από τα πιο «πυκνά» κείμενα του Χάρμαν το «Μαρξισμός και Ιστορία - Βάση και Εποικοδόμημα».

Στα ράφια του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου μπορούμε ακόμα να βρούμε τα βιβλία του Κρις Χάρμαν: «Γερμανία 1918-23. Η χαμένη επανάσταση», «Η νέα κρίση του καπιταλισμού», «Η οικονομία του τρελοκομείου» (2η έκδοση), «ΔΝΤ και Παγκόσμια τράπεζα – Παγκοσμιοποίηση και αντίσταση» (2η έκδοση), «Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση», «Μάης '68» (2η έκδοση), «Αντόνιο Γκράμσι – Η ζωή και οι ιδέες ενός επαναστάτη», «Αναλύοντας τον ιμπεριαλισμό» (εκτενής επίλογος στο «Ιμπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία» του Μπουχάριν), «Ριζοσπαστικό Ισλάμ – Ιμπεριαλισμός και Αριστερά».

Επίσης στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο βρίσκονται στα αγγλικά και τα βιβλία του Κρις Χάρμαν, «Marxism and History», «Fire last time – 1968 and after», «Explaining the crisis», «Revolution in the 21st century» καθώς και το τελευταίο του βιβλίο «Zombie Capitalism» στο οποίο κάνει μια εκτενή ανάλυση για την νέα κρίση του καπιταλισμού. Τέλος υπάρχει ολόκληρη η σειρά του περιοδικού International Socialism του οποίου ο Κρις υπήρξε αρχισυντάκτης και είχε γράψει πολλά σημαντικά άρθρα.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Τα βιβλία του Κρις Χάρμαν

Επανεκδίδεται για 3η φορά μια από τις σημαντικότερες εκδοτικές επιτυχίες του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, το βιβλίο «Μαρξισμός Θεωρία και πράξη». Ένα βιβλίο που αναλύει απλά αλλά διεξοδικά τις βασικές αρχές του μαρξισμού φέρνοντας ιστορικά παραδείγματα για να τις εξηγήσει. Απέναντι σε όσους πιστεύουν ή διαδίδουν πως ο μαρξισμός είναι δύσκολος, ο Κρις Χάρμαν απαντάει με πολύ κατανοητούς και σαφείς όρους αποδεικνύοντας πως οι βασικές ιδέες του μαρξισμού δεν είναι δύσκολες. Εξηγούν, όπως δεν καταφέρνει να το κάνει καμία άλλη θεωρία, την κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε. Βοηθούν να καταλάβουμε τον κόσμο που τσακίζεται από κρίσεις, τη φτώχεια που υπάρχει κάτω από τα πλούτη, τι σημαίνει εκμετάλλευση, τον τρόπο που καταπληκτικές εφευρέσεις μπορεί να καταλήξουν να ρίχνουν εκατομμύρια ανθρώπους στην ανεργία, τις "δημοκρατίες" που χρηματοδοτούν βασανιστές και τις πρώην "σοσιαλιστικές" χώρες που απειλούσαν η μία την άλλη με πυρηνικούς πυραύλους. Πρόκειται για ένα πραγματικό οδηγό του μαρξισμού.

«Μαρξισμός και Ιστορία - Βάση και Εποικοδόμημα». Είναι η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου που θα κυκλοφορήσει εντός των επόμενων εβδομάδων. Πρόκειται για ένα δοκίμιο που είχε γράψει ο Κρις Χάρμαν στις αρχές της δεκαετίας του 1980, για το περιοδικό International Socialism. Η σχέση της οικονομικής «βάσης» της κοινωνίας πάνω από την οποία ορθώνεται ένα «νομικό και πολιτικό εποικοδόμημα στο οποίο αντιστοιχούν συγκεκριμένες μορφές κοινωνικής συνείδησης» σύμφωνα με τα λόγια του Μαρξ, αποτελεί ένα από τα πιο πολυσυζητημένα ζητήματα στους κόλπους των μαρξιστών. Ο τρόπος που ορίζεται αυτή η σχέση έχει άμεση πολιτική σημασία στο πως αντιμετωπίζουμε τη πάλη για την αλλαγή της κοινωνίας.

«Μαρξισμός και Εθνικισμός». Είναι κι αυτό ένα άρθρο που πρωτοδημοσιεύτηκε στο περιοδικό International Socialism το 1992. Ήταν η εποχή που μετά από δεκαετίες οι εθνικιστικές συγκρούσεις έκαναν την εμφάνισή τους ξανά στη καρδιά της Ευρώπης. Στην Ελλάδα, η κυβέρνηση της ΝΔ χτυπούσε τα τύμπανα της εθνικιστικής υστερίας για τη «Μακεδονία μας». Κι η αριστερά έμοιαζε παραλυμένη: ένας παράγοντας γι' αυτή την παράλυση ήταν το γεγονός ότι οι εθνικισμοί είχαν αναδυθεί στη πιο αιματηρή μορφή τους στο πρώην ανατολικό μπλοκ –εκεί που υποτίθεται ότι ο σοσιαλισμός χτιζόταν επί δεκαετίες.

Ο Χάρμαν πάντοτε συνδύαζε τη πιο διεισδυτική ανάλυση με τα πολιτικά ζητήματα που αντιμετώπιζε η αριστερά και το κίνημα. Αυτό έκανε και στο «Μαρξισμός και Εθνικισμός» (ο τίτλος του άρθρου ήταν «η επιστροφή του εθνικού ζητήματος»). Εξηγεί ότι ούτε τα έθνη υπήρχαν πάντοτε, γεννήθηκαν μαζί με τον καπιταλισμό, ούτε οι εθνικιστικές ιδέες είναι κομμάτι του «εθνικού χαρακτήρα» των λαών. Το άρθρο κυκλοφόρησε από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο σε αυτή τη μορφότυπο το 1993 και βοήθησε χιλιάδες αγωνιστές να προσανατολιστούν στις μάχες και τη συζήτηση εκείνης της περιόδου. Σήμερα, εξακολουθεί να είναι ιδιαίτερα επίκαιρο γιατί αυτή η συζήτηση επανέρχεται.

Ο δρόμος του Νοέμβρη και το πνεύμα του Δεκέμβρη μας οδηγούν

Την Τρίτη που μας πέρασε πραγματοποιήθηκε μια μεγαλειώδης πορεία για τη μνήμη του Πολυτεχνείου χωρίς όμως να μένει με χαρακτήρα προσκολημένο στο παρελθόν. Η πορεία είχε έναν έντονο πολιτικό χαρακτήρα καθώς ακουστήκαν συνθήματα αντικαπιταλισμού, αντιρατσισμού, αντιφασισμού και αντιιμπεριαλισμού, συνθήματα επίκαιρα όσο ποτέ άλλοτε καθώς διαμορφώνονται παγκοσμίως οι υλικές αντικειμενικές συνθήκες που τους δίνουν βάση.

Η διεθνής οικονομική κρίση από το 2007 έχει υπονομεύσει αισθητά τις ίδιες τις βάσεις του καπιταλισμού, κάνοντας την διαρκή αναπαραγωγική διαδικασία του μη εφικτή και δείχνοντας παράλληλα τις πραγματικές βάσεις και περιορισμούς των σημερινών σχέσεων παραγωγής. Η κρίση όπως την γνωρίζουμε από το ξέσπασμά της το 2007, δεν είναι μια τυχαία παροδική κρίση, αλλά ένας κρίκος σε μια ευρύτερη αλυσίδα γεγονότων που έχει ήδη ξεκινήσει από τη δεκαετία του '70, όπου και παρατηρούμε στατιστικά τουλάχιστον ένα τέλος της μακράς «άνηψης» και μια νέα σειρά παροδικών κρίσεων φτάνοντας μέχρι και τη σημερινή κρίση, όπου να «σπάει» ο βασικός κρίκος διαλύοντας την αλυσίδα αυτή στο σύνολό της.

Αστάθεια

Η οικονομική αστάθεια παράγει όμως και πολιτική αστάθεια, η οικονομική κρίση γίνεται και πολιτική κρίση με ένα διττό χαρακτήρα. Από τη μια χαρακτήρα άρνησης, από την πλευρά της κυρίαρχης πολιτικής που εφαρμόζει –ή προσπαθεί να εφαρμόσει- χρεοκοπημένες οικονομικές πολιτικές του παρελθόντος, ανάκληση παράλληλα να συλλάβει το βάθος της κρίσης στο σύνολό της. Από την άλλη, χαρακτήρα υπέρβασης καθώς σε όλη την «ανεπτυγμένη» Ευρώπη έχει αρχίσει να ανθίζει μια αντικαπιταλιστική προοπτική και ένα επαναστατικό διεθνιστικό κίνημα. Ο πάγος έσπασε στην Ελλάδα με την εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη και μόλις ένα χρόνο μετά το κίνημα άρχισε να δέχνει τα δόντια του ξανά με την πορεία στις 17 Νοέμβρη.

Η περίοδος του τωρινού Δεκέμβρη θα είναι κρίσιμη για το αντικαπιταλιστικό κίνημα καθώς θα δείξει εάν μαθαίνοντας από τα λάθη του έχει φτάσει σε ένα ανώτερο επίπεδο οργάνωσης και δράσης. Απ' ότι φαίνεται ο δρόμος του Νοέμβρη και το πνεύμα του περασμένου Δεκέμβρη μας οδηγούν στον τωρινό Δεκέμβρη.

Κώστας Πάτσας, φοιτητής

Πέμπτη 3 Δεκέμβρη, 7μμ

Ο Δημήτρης Λιβιεράτος στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (Φειδίου 14-16).

Παρουσιάζει το βιβλίο του Τόνι Κλιφ «ΤΡΟΤΣΚΙ 1879-1917. Προς τον Οκτώβρη»

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ		
ΚΟΥΚΑΚΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ «Γρηγόρης» (πατάρι) Συγγρού-Φιξ 7.30μμ Οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξ Ομιλητής: Παύλος Γιαννούλος ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Βραζιλιάνα 7.30μμ Τα αδιέξοδα της σοσιαλδημοκρατίας Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Σαλαντίν 7.30μμ 10 χρονιά από το Σιατλ Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 πατάρι Γρηγόρη(πλ.Κοραή) 7.30μμ Έξω τα γεράκια του πολέμου-Διαδηλώνου- με 1η Δεκεμβρη Ομιλήτρια: Ελπίδα Καμπάνη ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ-ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 Goody's (πλ. Ελευθερίας) 8.30μμ Έξω τα γεράκια του πολέμου-Διαδηλώνου- με 1η Δεκεμβρη Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Κέϊκ 7.30μμ 20 χρόνια από την πτώση του Τείχους Ομιλητής: Ηλίας Γιαννοπούλος ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Βινύλιο 7.30μμ 20 χρόνια από την πτώση του Τείχους Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Βέσπα 8μμ Το πρόγραμμα της Αριστεράς Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Μίχας 7.30 μμ 10 χρόνια από το Σιατλ Ομιλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 Εργατικό Κέντρο 5.30μμ Η επαναστατική εφημερίδα Ομιλητής: Νίκος Κοτσιγιάννης ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Άνεμος 6.30μμ Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό; Ομιλητής: Στέργιος Σιδέρης ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 1ος όροφος ΦΛΣ 7.30μμ	1989: Οι εξεγέρσεις που προδόθηκαν Ομιλητής: Πολ Μπάνανμ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 Μακ Ντόναλ- τς(πεζόδρομος) 8.00μμ Εργατική τάξη: η δύναμη για να αλλάξει τον κόσμο Ομιλητής: ΝίκοςΤουρνάς ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Ζολί 7μμ Τι χρειάζεται να αλλάξει στην Αριστερά; Ομιλητής: Στέλιος Παραβάντης ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 26/11 ταβέρνα Ροζαλία 8.00μμ Ο Λένιν και η ανατροπή του καπιταλισμού Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 26/11 Goody's (πλ. Λαού) 8.30μμ Έξω τα γεράκια του πολέμου-Διαδηλώνου- με 1η Δεκεμβρη Ομιλήτρια: Ελίνα Γρύλλη ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 Στέκι 7.30μμ 20 χρόνια από την πτώση του τείχους Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος ΓΑΛΑΤΣΙ-ΠΑΤΗΣΙΑ-ΚΥΨΕΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 26/11 καφέ Κίνο 7.00μμ Ο Τρότσκι και η στρατηγική της επανάστασης Ομιλητής: Γιώργος Πίττας ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 καφέ Κάρπε Ντίεμ 7.00 Το 1989 και η πτώση του Τείχους Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11 Ολντ Ποστ 7.00μμ Η επαναστατική στρατηγική του Τρότσκι Ομιλητής: Γιώργος Τσιρώνης ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 26/11 καφέ Θέμις(μετρό Πανόρ- μου) 8.30μμ Η οικονομική κρίση και η επικαιρότητα του Μαρξ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 26/11 καφέ Παλιό Δημαρχείο 7.00μμ 10 χρόνια από το Σιάτλ Ομιλητής: Θοδωρής Ανδρίτσος ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/11 αίθουσα Χορωδίας, δημαρχείο Ηρακλείου 7.00μμ Η οικονομική κρίση και οι αγώνες Ομιλήτρια: Βιβιάνα Καραγκούνη	ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 28/11 Coffee time 6.00μμ Λένιν-Το χτίσιμο του επαναστατικού κόμματος Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΗ 29/11 καφέ «Έχουμε και λέμε» 7.00μμ Μαρξισμός: Θεωρία και πράξη Ομιλήτριες: Τίνα Κατσανεβάκη, Αγγέλα Χαραλαμπάκη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 29/11 ΕΔΟΘ 4μμ Τρότσκι: Προς τον Οκτώβρη 1879-1917 Η ζωή και οι ιδέες ενός επαναστάτη Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης ΚΟΥΚΑΚΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 2/12 πατάρι Γρηγόρη (Συγγρού- Φιξ) 7.30μμ Λένιν: Αριστερισμός, η παιδική αρρώστια του Κομμουνισμού Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 2/12 καφέ «Γωνία των Αγγέλων» 7.30μμ Λένιν: Ο αριστερισμός, παιδική αρρώστια του κομμουνισμού Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 2/12 πατάρι Γρηγόρη (πλ. Κοραή) 7.30μμ 10 χρόνια από το Σιατλ Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 2/12 Εργατικό Κέντρο 6.30μμ 10 χρόνια από την εξέγερση του Σιατλ Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 3/12 Goody's (πλ. Λαού) 8.30μμ 10 χρόνια από το Σιατλ Ομιλητής: Ανδρέας Καπνίσσης ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 3/12 Στέκι Νεολαίας 7.30μμ 10 χρόνια από το Σιατλ Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΚΑΜΑΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 3/12 Αρχιτεκτονική 7.30μμ Ιμπεριαλισμός και πόλεμος στην εποχή του Ομπάμα Ομιλήτρια: Τέτη Πιπέρη ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 3/12 καφέ Παλιό Δημαρχείο 7.00μμ Το πρόγραμμα της αριστεράς Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η κρίση, το ΠΑΣΟΚ και η πάλη για το Σοσιαλισμό
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 10/12 Πνευματικό Κέντρο (Ανα- κρέοντος 60) 6.30μμ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/12 Αίθουσα Ανδρόγεω 7.00μμ ΡΕΘΥΜΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 12/12 Εργατικό Κέντρο 6.00μμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΡΙΤΗ 15/12 Εργατικό Κέντρο 6.00μμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/12 Βιοτεχνικό Επιμελητήριο 7.30μμ
ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ
Εκδηλώσεις για τα 10 χρόνια από το Σιατλ
ΝΟΜΙΚΗ- ΑΣΟΕΕ- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΠΕΜΠΤΗ 10/12 Αίθουσα 3 Νομικής 2.00μμ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/12 12.00μμ ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/12 Αίθριο 11μμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 10/12 Ιατρική 3.00μμ
Μαθητικά Φόρουμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 28/11 πατάρι American House, Πασαλιμάνι 6.00μμ Ένας χρόνος από τη δολοφονία του Αλέξη-Να τιμωρηθούν οι ένοχοι Ομιλήτρια: Ελίνα Γρύλλη ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 28/11 ταβέρνα Ροζαλία 4.00μμ Μαρξισμός ή αναρχισμός Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ 1 χρόνος απ' την εξέγερση, 10 χρόνια απ' το Σιάτλ Ομιλήτριες:Ρ. Κούτσικου, Έλ. Πανταζοπούλου
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/12 αίθουσα Χορωδίας, δημαρχείο Ηρακλείου 7.00μμ Παλαιστινιακό, Σιωνισμός και Άπαρτχάιντ Ομιλητής: Μανώλης Σπαθής ΚΟΥΚΑΚΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 9/12 πατάρι Γρηγόρη (Συγγρού- Φιξ) 7.30μμ Κλίμα και «πράσινη» ανάπτυξη Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη
ΠΕΜΠΤΗ 26/11 Κουκάκι, μετρό Φιξ 6.30μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/11 Πετράλωνα, ΗΣΑΠ 6.30μμ Αμπελόκηποι, μετρό 7.30μμ Γαλάτσι, Βείκου 6.30 μμ Πατήσια, ΗΣΑΠ Αγ. Νικολάου 6.30μμ Καλλιθέα, ΗΣΑΠ 6.30μμ Ζωγράφου, Μάρκετ Ιν 7μμ Πέραμα, πλ. Ηρώων 10πμ Κερατσίνι, πλ. Λαού 6μμ
Αλεξανδρούπολη, Δημαρχείο 7μμ
Ηράκλειο, Λιοντάρια 6μμ
Γιάννενα, Νομαρχία 6μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/11 Ιλιον, πλ. Ιλίου 11.30πμ Αιγάλεω, μετρό 11.30πμ Περιστέρι, πεζόδρομος 12πμ Πετρούπολη, Σκλαβενίτης 11πμ Εξάρχεια, Λαϊκή 11.30πμ Ταύρος, ΗΣΑΠ 11πμ Ιλίσια, Σκλαβενίτης 12πμ Βύρwanas, Χόντος 11.30πμ Νέα Σμύρνη, πλατεία 12πμ Ελληνικό, σουπερ μάρκετ Βασιλόπουλος 12πμ Πειραιάς, Σωτήρος 11.30πμ Κορυδαλλός, πλ. Ελευθερίας 12πμ
Θεσσαλονίκη Κέντρο, άγαλμα Λαμπράκη, 11πμ Καλαμαριά, πεζόδρομος 11πμ Χαριλάου, Ος. Ξένη 11πμ Τούμπα, πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ Καμάρα, Τοιμσική με Ναυαρίνου 11πμ Αμπελόκηποι, πλ. Επταλόφου 11πμ
Χανιά, αγορά 11.30πμ
Στις σχολές ΝΟΜΙΚΗ Τρίτη-Πέμπτη 11πμ-2μμ προαύλιο ΦΛΣ Τρίτη-Πέμπτη 11πμ-2μμ αίθριο ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ Δευτέρα-Παρασκευή 10- 12πμ διάδρομος ΑΣΟΕΕ Τετάρτη 11πμ-1μμ Είσοδος ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ Πέμπτη 1-3μμ ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ Τρίτη-Πέμπτη 11πμ-1μμ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ Τρίτη-Παρασκευή 12πμ-4μμ ΑΣΠΑΙΤΕ Πέμπτη 10-12πμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ-ΛΕΣΧΗ Τετάρτη 1μμ

ΣΕΚ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παρα-
γωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρα-
τός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στην-
γμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νι-
κηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώ-
βρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινι-
σμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργα-
τών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτί-
μησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύνα-
μη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό-
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην ανπτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δρά-
ση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό ερ-
γατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργά-
τες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υπο-
κατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα.....

Διεύθυνση .....

Πόλη.....

Τηλέφωνο.....

Σωματείο - Σύλλογος .....

Γράψτε μας στη διεύθυνση: Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΚΑΛΙΣΤΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 29/11 ΕΔΟΘ 6μμ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ για τη συγκρότηση της Επιτροπής Αλλη- λεγγύης

εργατική αλληλεγγυη	Βδομαδιατική Εφημερίδα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος
	Εκδότης: <i>Τάσος Αναστασιάδης</i> Διευθυντής: <i>Πάνος Γκαργκάνας</i> Σύνταξη: Σωτήρης Κοντογιάννης, Κατερίνα Θωίδου, Λεάνδρος Μπόλαρης, Λένα Βερβέ, Γιώργος Πίττας, Κυριάκος Μπάνος, Νεκτάριος Δαργάκης, Νίκος Λούντος
	Εκτύπωση: <i>Διεθνές Δίκτυο Μέσων Ε.Π.Ε.</i> Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: <i>Πάνος Γαραντζιώτης</i> <i>Παντελής Γαβριηλίδης</i> e-mail: <i>ergatikl@otenet.gr</i>
	Γραφεία: <i>Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια</i> τηλ. <i>210 52 41001</i> , fax <i>210 52 27177</i> Διεύθυνση Αλληλογραφίας: <i>ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα</i> <i>Κωδικός ΕΛΤΑ 7856</i>

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ - ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ

Μαζική ριζοσπαστικοποίηση

Με τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων εορτάστηκε φέτος η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, φοιτητές, μαθητές και νεολαίοι διαδήλωσαν στην Αθήνα σε μια πορεία που «μύριζε» Δεκέμβρη.

Τα συνθήματα της επετείου μπλέκονταν με τα συνθήματα των αγώνων του σήμερα. Ενάντια στην οικονομική κρίση και την προσπάθεια των κυβερνήσεων και των καπιταλιστών να την φορτώσουν στις πλάτες των εργατών και της νεολαίας, για αυξήσεις και προσλήψεις, για μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τον πόλεμο, το ρατσισμό, ενάντια στον ίδιο τον καπιταλισμό.

Η οργή για τη νέα κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, που ενάμιση μήνα μετά τις εκλογές έχει πάρει πίσω όλες τις προεκλογικές τις δεσμεύσεις ξεκινώντας επιθέσεις, ξεχειλίζει. «Είμαι 42 χρονών, μητέρα, ωρομίσθια 7 χρόνια», μας είπε η **Ιωάννα Αλεξίου**, καθηγήτρια φυσικής αγωγής που διαδήλωνε στα μαζικά μπλοκ των εκπαιδευτικών και του Συντονιστικού Ωρομισθίων. «Τον Αύγουστο κανονικά θα διοριζόμουν και τώρα είμαι στο αέρα με την κυρία Διαμαντοπούλου. Τι θα κάνει με μας; Πώς θα έχουμε σχολεία; Μίλησε με έπαρση, δεν μου άρεσε καθόλου το ύφος της, το αποφασίζω και διατάζω. Τέτοια αντιλαϊκή πολιτική δεν έχω ξαναδεί τα τελευταία χρόνια. Αυτή είναι χειρότερη από τον Αρσένη. Ηρθα από τα Τρίκαλα στην Αθήνα για 12 ώρες, για την προύπηρεσία μου. Εφυγα από το σπίτι μου, παράτησα δουλειές γιατί ήθελα το όνειρό μου. Ξανά πάλι ΑΣΕΠ τώρα; Στα 42 μου να κάτσω να μάθω αποστήθιση 600 σελίδες εργοφυσιολογία;

Εχουμε φτάσει στα όρια μας. Θα περιμένω εγώ τι θα κάνει αυτή με τους πίνακες και πού θα με βάλει; Άλλα 7-8 χρόνια δηλαδή, στα 50 θα φτάσω, να κάνω τι; Αν τα έλεγαν αυτά προεκλογικά θα είχαν 10 μονάδες διαφορά; Παντού, σε όλους τους αγώνες θα είμαστε. Δεν κατάλαβε η κυρία υπουργός με ποιους έχει να κάνει. Σε συνέντευξή της λέει ότι εξωθεσμικοί της παρουσίασαν αυτά τα μέτρα. Ποιοι είναι αυτοί; Να μας πει. Ποια είναι αυτά τα «μυαλά», οι τεχνοκράτες; Εσαεί εγώ δηλαδή θα αξιολογούμαι και αυτοί θα κάθονται στις καρέκλες τους; Δε θα την αφήσουμε να μας καταστρέψει. Δε πρέπει να δεχτούν τίποτα οι Ομοσπονδίες μας. Η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ πρέπει να βγουν με απεργίες. Για να δούμε, θα το κάνουν;».

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Επικεφαλής της πορείας ήταν οι φοιτητικοί σύλλογοι και ακολουθούσε η αντικαπιταλιστική αριστερά. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είχε ένα από τα μεγαλύτερα μπλοκ της δεκάμηνης ζωής της και όλης της πορείας. Ακολουθούσαν τα πανό δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΝΑΡ, της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, του ΣΕΚ. Ανάμεσά τους η Κίνηση Ενωμένοι ενάντια στο Ρατσισμό και της Φασιστική Απειλή και οι μαθητές Anticapitalista που με ένα μαζικότατο και πολύ δυναμικό μπλοκ έδιναν τον τόνο. «Με την ευκαιρία της επετείου της 17 Νοέμβρη 1973, είμαστε στους δρόμους για να διαδηλώσουμε για όλα όσα συνέβησαν τότε και βέβαια για όλα όσα συμβαίνουν τώρα, για τις αυθαιρεσίες του κράτους, για την κρίση, για τη βία, για μια καλύτερη παιδεία, για τους εργατές στο λιμάνι», μας είπε η **Κωνσταντίνα Κυρίμη**, από το 2ο Λύκειο Περάματος, «θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μέχρι τα αιτήματά μας να ικανοποιηθούν».

Θέλουμε Παιδεία ανθρώπινη δωρεάν για όλους για να μπορούμε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας. Θα είμαστε και πάλι το Δεκέμβρη στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούμε για αυτό που έγινε στον Αλέξη για να αποτρέψουμε ξανά τέτοια φαινόμενα βίας και να μην αφήσουμε τις αυθαιρεσίες. Οργανωνόμαστε όσο μπορούμε καλύτερα για να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε αλλά και γιατί η ανατροπή θα έρθει μέσα από τα σχολεία μας γιατί αυτός ο κόσμος μας ανήκει. Θα κάνουμε ό,τι περισσότερο μπορούμε για να ριξουμε ακόμα και τον καπιταλισμό γιατί αυτό το σύστημα δεν μας ταιριάζει».

Τα ίδια μαζικά και μαχητικά χαρακτηριστικά είχαν οι διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις. Χιλιάδες διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη με τους φοιτητικούς συλλόγους και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να έχουν τα μεγαλύτερα μπλοκ. Γύρω στους 2000 διαδηλωτές συμμετείχαν στην πορεία στα Γιάννενα, πάνω από 500 στα Χανιά με πιο δυναμικό κομμάτι τους φοιτητές, τους δασκάλους και δεκάδες εργαζόμενους stage. Πάνω από 500 διαδηλωτές και στη Λάρισα σε μια ενθουσιώδη πορεία στην οποία κυριάρχησαν τα αντικαπιταλιστικά και αντιιμπεριαλιστικά συνθήματα.

Η φετινή πορεία του Πολυτεχνείου ήταν η πρώτη διαδήλωση της εργατικής τάξης και της νεολαίας μετά τη νίκη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές. Από αυτή την άποψη, η εντυπωσιακή συμμετοχή που ξεπέρασε κατά πολύ τις εκτιμήσεις και των πιο αισιόδοξων, ο παλμός και τα αιχμηρά συνθήματα που ακουστήκαν, αναδεικνύουν κάποια πολύ σημαντικά ζητήματα.

Παραδοσιακά η πορεία του Πολυτεχνείου ανήκει στην Αριστερά. Είναι η διαδήλωση που πρωταγωνιστές είναι οι οργανωμένες δυνάμεις της και ο κόσμος της. Είναι η διαδήλωση που «μετράνε» κάθε χρόνο, από το '73 μέχρι σήμερα, οι από πάνω για να δουν που βρίσκεται ο αντίπαλός τους. Η εμφάνιση της Αριστεράς φέτος είναι σίγουρο ότι τους ταρακούνησε για τα καλά. Δεν είναι τυχαίες οι εκατοντάδες προσαγωγές του Χρυσόχοιδη μετά το τέλος της πορείας. Οι χιλιάδες που συμμετείχαν δείχνουν ξεκάθαρα ότι, άσχετα με το τι ψηφίζει κανείς στις εκλογές, η δύναμη της Αριστεράς στο δρόμο είναι πολύ μεγαλύτερη.

Έτσι, όσοι εκτιμούσαν τα αποτελέσματα των εκλογών σαν μια απλή εναλλαγή κυβέρνησης κατασκευασμένη από το αστικό μπλοκ το οποίο παράτησε τον Καραμανλή και υιοθέτησε τον Παπανδρέου εξασφαλίζοντας την σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος, χρειάζεται τώρα να το ξανασκεφτούν. Αντίθετα όσοι επέμειναν ότι τα αποτελέσματα των εκλογών είναι άμεσα συνδεδεμένα τόσο με την οικονομική κρίση και το βάθεμά της όσο και με τις μάχες που έχει δώσει το εργατικό και νεολαιϊκό κίνημα για να μην πληρώσουν οι από κάτω τα σπασμένα, με αποκορύφωμα τον περσινό Δεκέμβρη, δικαιώνονται. Η περίοδος είναι αριστερόστροφη, χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι έχουν ριζοσπαστικοποιηθεί τα τελευταία χρόνια, θέλουν να συνεχίσουν τις μάχες που έχουν ξεκινήσει και κοιτούν την Αριστερά για να το κάνουν. Η άρχουσα τάξη δεν έχει στο «τσεπάκι» της ούτε τη σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος ούτε τις επιθέσεις για την έξοδό της από την κρίση.

Ως εκ τούτου, η φετινή πορεία του Πολυτεχνείου καταρρίπτει τις μετεκλογικές εκτιμήσεις ότι η «άνετη» νίκη του ΠΑΣΟΚ με το προβάδισμα των 10 μονάδων, του δίνει τη δυνατότητα να προχωρήσει χωρίς αντίπαλο στην εφαρμογή της άγριας αντεργατικής πολιτικής του. Μπορεί οι ηγεσίες των συνδικάτων να κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να εμφανίσουν τη δική τους συναίνεση σαν συναίνεση όλης της εργατικής τάξης, όμως η βάση δεν φαίνεται να υπακούει. Η μαζική συμμετοχή στο Πολυτεχνείο έδειξε τις δυνατότητες που υπάρχουν για ένα νέο ξεσηκωμό ενάντια στις επιθέσεις της νέας

Η πορεία του Πολυτεχνείου στη Θεσσαλονίκη

κυβέρνησης. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει λυμένα τα χέρια του να προχωρήσει χωρίς αντιστάσεις και μετά το Πολυτεχνείο το ξέρεi ακόμα περισσότερο.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, οι ευκαιρίες για την αντικαπιταλιστική αριστερά μεγαλώνουν. Η εμφάνιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πορεία του Πολυτεχνείου ως το πρώτο μπλοκ μετά τους φοιτητικούς συλλόγους, ήταν εντυπωσιακή. Χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι επέλεξαν να βαδίσουν μαζί της ως εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς που μπορεί να ηγηθεί στους αγώνες και να τους οδηγήσει στη νίκη. Είναι στο χέρι των αγωνιστών της να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που ανοίγουν.

Τρίπτυχο

Οι πρωτοβουλίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλα τα μέτωπα, η οργάνωση των αγώνων που ξεσπούν από τα stage μέχρι το λιμάνι, οι ιδέες και η πολιτική συζήτηση που ανοίγει στο κίνημα είναι το κρίσιμο τρίπτυχο για τη συνέχεια.

Το δείχνουν οι πρωτοβουλίες που έχουν ήδη ξεκινήσει, για παράδειγμα στο αντιρατσιστικό μέτωπο. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι τα αντιρατσιστικά συλλαλητή-

ρια του τελευταίου διαστήματος, η συνaulία στον Αγιο Παντελεήμονα ενάντια στους φασίστες, η μάχη στις σχολές για να περάσουν αποφάσεις για να τιμωρηθούν οι ένοχοι για τη δολοφονία του Καμράν, ή η οργάνωση στα σχολεία του αντιρατσιστικού κινήματος δεν έπαιξε ρόλο για να κατέβουν οι φοιτητές και οι μαθητές στο Πολυτεχνείο; Αντίστοιχα, ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι η πρωτοβουλία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να ακυρώσουν τις προσπάθειες της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ για συλλαλητήριο ενάντια στην «τρομοκρατία» δεν έπαιξε ρόλο στην επιτυχία και το χαρακτήρα του φετινού Πολυτεχνείου; Η' ότι η πρωτοβουλία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μέσα στις Παρεμβάσεις για πανεκπαιδευτική πολιτική απεργία στις 7 Δεκέμβρη δεν καθόρισε το κλίμα του Πολυτεχνείου; Ανάλογα παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Μόνο αν κινηθεί έτσι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ανοιχτά, ενωτικά και με συνεχή πολιτική συζήτηση και παρέμβαση, θα έχει στις μάχες που έρχονται τις χιλιάδες που διαδήλωσαν στα μπλοκ της στο Πολυτεχνείο -και πολύ περισσότερες χιλιάδες ακόμα- στις γραμμές της.

Λένα Βερδέ

ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑΣ, ΚΥΨΕΛΗ, ΠΑΤΗΣΙΑ Ενωμένοι ενάντια στο ρατσισμό

Συγκροτήθηκε την Τετάρτη 18 Νοέμβρη, σε συγκέντρωση στη Δημοτική Αγορά της Κυψέλης, η τοπική Κίνηση ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή.

Την συζήτηση άνοιξαν η **Μαρίνα Βήχου**, μέλος της Κίνησης Πολιτών του Διαμερίσματος και του Συντονιστικού της Κίνησης, η **Ρία Πατσέλλη**, φοιτήτρια στο Μαθηματικό και κάτοικος στα Πατήσια και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, μέλος του Συντονιστικού της Κίνησης και κάτοικος Κυψέλης.

Η Μαρίνα Βήχου έδωσε την εικόνα της πετυχημένης αντιρατσιστικής συναυλίας που πραγματοποιήθηκε στον Άγιο Παντελεήμονα, αποτέλεσμα της δράσης του αντιρατσιστικού κινήματος που ανάγκασε την κυβέρνηση σε υπαναχώρηση από την προηγούμενη τακτική ανοιχτής συνεργασίας της αστυνομίας με τους φασίστες του ΛΑΟΣ και τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Η επιτυχία αυτή δεν επιτρέπει εφησυχασμό αλλά επιτάσσει συνέχιση της συστηματικής αντιρατσιστικής δράσης, με στόχο τη δημιουργία ενός ανοιχτού και μαζικού μετώπου που θα διώξει τους φασίστες από την πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα και θα αντισταθεί στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή.

Η Ρία Πατσέλλη μίλησε για τη δράση των αντιρατσιστικών επιτροπών στις σχολές με ψηφίσματα και συλλογή υπογραφών για την τιμωρία των δολοφόνων του Μοχάμεντ Καμράν και για την ανάγκη ανάλογης δράσης στις γειτονιές του 5ου και 6ου διαμερίσματος. Η δράση της τοπικής επιτροπής μπορεί να απλωθεί στα σχολεία, στους εργατικούς χώρους, αλλά και σε κάθε κίνημα που αγωνίζεται για την ποιότητα ζωής στις γύρω περιοχές (ενδεικτικά αναφέρθηκε το κίνημα για το πάρκο στη Βίλα Δρακοπούλου).

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου θύμισε τις μάχες μέσα από τις οποίες ξεπήδησε η Κίνηση Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή: την ρατσιστική νομοθεσία που εισήγαγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τις ευρωεκλογές του Ιούνη, τα πογκρόμ κατά των μεταναστών από το κράτος και τις φασιστικές συμμορίες, αλλά και τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια της 9 Ιουλίου και τις κινητοποιήσεις στις γειτονιές (Νίκαια, Νέα Ιωνία, Λαμπρινή, κλπ). Η τοπική Κίνηση μπορεί να πρωτοστατήσει σε πολλές μάχες, ανάμεσά τους στη συνέχιση της δράσης για να διωχθούν οι φασίστες από τον Άγιο Παντελεήμονα, να απλωθεί η αντιρατσιστική καμπάνια σε όλους τους φορείς και τους κατοίκους των περιοχών μας, που είναι και ο μοναδικός τρόπος να αναγκαστεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να γίνουν πράξη τα αιτήματα του αντιρατσιστικού κινήματος.

Στη συζήτηση που ακολούθησε, τοποθετήθηκαν μέλη του ΣΥΝ, των Οικολόγων Πράσινων, του ΣΕΚ, της Αφγανικής Κοινότητας, της Κίνησης Πολιτών του 6ου Διαμερίσματος, κ.α. Ανάμεσά τους:

Ο **Χρήστος Ρουμπάνης** έθεσε το ζήτημα της παρέμβασης στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας για το άνοιγμα της παιδικής χαράς του Αγίου Παντελεήμονα. Η **Κατερίνα Θεοχάρη** ενημέρωσε ως διαμερισματικός Σύμβουλος για τις σχετικές ενέργειες που έχουν πραγματοποιηθεί. Ο **Γιώργος Πίπτας** θύμισε τις παλιότερες μάχες στην Κυψέλη ενάντια στις ρατσιστικές προκλήσεις της Χρυσής Αυγής και τα διδάγματα που δίνουν για το σήμερα. Η **Αρετή Αγραφιώτου** πρότεινε τη συνεργασία με την Αφγανική Κοινότητα για την υλική βοήθεια στους πρόσφυγες που ζουν στις περιοχές μας. Ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** τόνισε την αξία της κινηματικής δράσης από τα κάτω σε κάθε γειτονιά, φέρνοντας το παράδειγμα από τη δράση στο Γαλάτσι. Η παρέμβαση του εκπροσώπου της Αφγανικής Κοινότητας για τις συνθήκες ζωής και μετανάστευσης των προσφύγων χειροκροτήθηκε από όλους τους παρευρισκόμενους.

Αποφασίστηκαν:

- Η ανάληψη πρωτοβουλίας για παράσταση στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας για την πλατεία και την παιδική χαρά του Αγίου Παντελεήμονα.
- Η διοργάνωση εξορμήσεων με υλικό που ανέλαβαν να γράψουν μέλη της Κίνησης στις γειτονιές.
- Η διακίνηση αντιρατσιστικού ψηφίσματος σε σωματεία και συλλόγους, καθώς και η διακίνηση κειμένου υπογραφών.
- Η οργάνωση αντιρατσιστικών εξορμήσεων στα σχολεία της περιοχής (Πατήσια, Γκράβα, κλπ), σε συνεργασία με τις ΕΛΜΕ (εκθέσεις φωτογραφίας, συζητήσεις με τους μαθητές, κλπ).
- Η συνέχιση της δράσης για τη διεύρυνση των συμμετοχών στην τοπική Κίνηση.

**Τοπική Κίνηση Ενάντια στο Ρατσισμό
και τη Φασιστική Απειλή
(περιοχές 5ου, 6ου Διαμερίσματος)**

Από τη συναυλία στον Άγιο Παντελεήμονα στις 2 Νοέμβρη

Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές

25χρόνος, μέλος εξτρεμιστικής οργάνωσης, συλλαμβάνεται πριν από είκοσι μέρες. Στην κατοχή του βρίσκεται πτυσσόμενο κλομπ, που επιχειρεί να χρησιμοποιήσει κατά παρευρισκόμενων σε δημόσια συγκέντρωση. Οδηγείται στον εισαγγελέα και του απαγγέλλονται κατηγορίες. Όχι, δεν είναι μέλος καμιάς «συνωμοσίας» ή κάποιου «πυρήνα της φωτιάς». Και όχι, δεν το ακούσατε σε κανένα δελτίο ειδήσεων και καμία εφημερίδα. Είναι μέλος κοινοβουλευτικού κόμματος, της νεολαίας του ΛΑΟΣ. Και συνελήφθη τη μέρα της αντιρατσιστικής συναυλίας στον Άγιο Παντελεήμονα, στις 2 του Νοέμβρη. Και βέβαια, δεν είναι «κάτοικος» της περιοχής που τάχα μπούχτισε με τους μετανάστες...

Η πραγματοποίηση της αντιρατσιστικής συναυλίας τη Δευτέρα 2 Νοέμβρη στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα αποκάλυψε τους «αγανακτισμένους κατοίκους» σαν αυτό που πραγματικά είναι: στημένοι φασίστες, μέλη του ΛΑΟΣ και της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής, που με ωμή βία τραμπουκίζουν μετανάστες και κατοίκους. Το ΛΑΟΣ υποτίθεται ότι είναι ένα «κυριλέ» κοινοβουλευτικό κόμμα. Όμως η συγκεκριμένη ιστορία αποδεικνύει ότι το κόμμα του Καρατζαφέρη, εκτός από τους φασίστες με γραβάτες, συσπειρώνει και φασίστες με ρόπαλα.

Το νέο συσκοτίστηκε με συντριπτική ομοφωνία από τα ΜΜΕ, ακόμα και από τα συνήθως λαλίστατα ακροδεξιά μπλογκ. Ο τρόπος με τον οποίο μαθεύτηκε ήταν μέσω των «αντιδράσεων» που εκδηλώθηκαν στο κόμμα του Καρατζαφέρη για την «ελλιπή» στήριξη του μέλους του. Αναδημοσίευσαν ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από την ακροδεξιά φυλλάδα Ελευθερία (09/11/09):

«Την προηγούμενη Δευτέρα, 2 Νοεμβρίου στον Άγιο Παντελεήμονα, έλαβε χώρα μια «αντιρατσιστική» συναυλία, η οποία διοργανώθηκε από κάποιες «παραφυσικές» του ΠΑΣΟΚ στον χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Η συναυλία ήταν προγραμματισμένη για αργά το απόγευμα. Το μεσημέρι, στην πλατεία είχαν συγκεντρωθεί κάτοικοι, οι οποίοι διαμαρτυρόντουσαν για την εκδήλωση...

Κάπου εκεί έλαβαν χώρα κάποια μικροεπεισόδια, που κατέληξαν με την σύλληψη δύο νεαρών, από τις αστυνομικές δυνά-

μεις, που πρέπει να ομολογήσουμε ότι φέρθηκαν με ιδιαίτερη βαναυσότητα, τόσο έναντι των συλληφθέντων, όσο και των υπολοίπων κατοίκων. Ο ένας από τους δύο συλληφθέντες, ήταν μέλος της Νεολαίας του Ορθόδοξου Κατηγερμού, με αρκετά βαριές μάλιστα κατηγορίες, από ότι μαθαίνουμε όμως, ανυπόστατες.

Είναι αλήθεια, ότι επακολούθησε κάποια κινητοποίηση, στον ΛΑΟΣ, με δικηγόρους να σπεύδουν στην ΓΑΔΑ, προκειμένου να αναλάβουν την υπόθεση του νεαρού συλληφθέντα. Ακόμη στελέχη της ΝΕΟΣ – όπως μαθαίνουμε και ο πρόεδρος της Γιάννης Παναγιωτακόπουλος – βρέθηκαν έξω από την Γενική Ασφάλεια, προσπαθώντας να βοηθήσουν τον συλληφθέντα, με όποιον τρόπο μπορούσαν. Σωστή, λοιπόν η έμπρακτη αλληλεγγύη στον νεαρό συλληφθέντα. Έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται τέτοιες περιπτώσεις.

“Μέλη του”

Μετά όμως, ακολούθησε μια πολύ περριεργή σιωπή. Το κόμμα αποφάσισε να μην... «σηκώσει» το θέμα, καθώς δεν είχε λάβει ποτέ οργανωμένα μέρος σε συγκέντρωση κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα, παρόλο που μέλη του, κάτοικοι της περιοχής και συμπαράστατες, βρισκόντουσαν αρκετά συχνά στην περιοχή. Ιδιαίτερα η νεολαία της τοπικής επιτροπής του 6ου Δημοτικού Διαμερίσματος.

Αυτή η κατάσταση έγινε αφορμή και για κάποιες ... «ενστάσεις» για την διαχείριση τέτοιων καταστάσεων στο κόμμα, καθώς πολλοί θεώρησαν ότι ήταν μια καλή ευκαιρία για άρθρωση αντιπολιτευτικού λόγου στο ΠΑΣΟΚ, που αντιμετώπισε με τέτοια σκληρότητα την διαμαρτυρία των κατοίκων. Φαίνεται όμως ότι τελικά επικράτησε η άποψη που θέλει τον ΛΑΟΣ να παλεύει μόνο στο κοινοβουλευτικό επίπεδο».

Βέβαια, τα περί «κατοίκων που συνέλαβε η αστυνομία» αποκαλύφθηκαν χυδαία ψέματα. Από συνέντευξη του στον «Ελεύθερο Κόσμο» (15.11.09), μαθαίνουμε ότι ο τραμπούκος του ΛΑΟΣ δεν είναι κάτοικος της περιοχής! Λέει χαρακτηριστικά: «Έμαθα από φίλους που κατοικούν στον Άγιο Παντελεήμονα, ότι θα συγκεντρώνονταν στην πλατεία για να εμποδίσουν μια παράνομη συναυλία υπέρ της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης και αποφάσισα να

ενώσω τη φωνή μου μαζί τους. Εδώ και πολύ καιρό παρατηρούσα μέσω διαδικτύου την απόγνωση των κατοίκων... και δεν μπορούσα ως Έλληνας Χριστιανός Ορθόδοξος να παρακολουθώ άλλο άπραγος αυτή την κατάσταση»... Με τον ίδιο τρόπο είχε δικαιολογήσει τις πράξεις του και ο δολοφόνος Καζάκος, όταν το 1999 μέσα σε μία νύχτα είχε πυροβολήσει 8 μετανάστες γύρω από την περιοχή της Ομόνοιας.

Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο του ΛΑΟΣ. Μαζί με τους ναζί της Χρυσής Αυγής και τον παραστρατιωτικό Σύνδεσμο Ελλήνων Εφεδρών, θέλουν να ελέγξουν τους δρόμους και τις γειτονιές, ξεκινώντας από τον Άγιο Παντελεήμονα. Θέλουν να ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ιταλών νεοφασιστών που, με την ανοχή της στήριξη της κυβέρνησης Μπερλουσκόνι, περιπολούν δήθεν για «λόγους ασφαλείας» σε ιταλικές πόλεις.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρόεδρος του Στρατιωτικού Συνδέσμου Εφεδρών, ονόματι Δ. Πιπίκιος, πρωτοστατεί στους «αγανακτισμένους κατοίκους» του Αγίου Παντελεήμονα και δηλώνει ότι «μόνο η Χρυσή Αυγή μπορεί να μας προστατέψει». Ούτε είναι τυχαίο ότι σε συνέντευξη του τον περριεργό Σεπτέμβρη ζητούσε με αφορμή τις πυρκαγιές και την «εθελοντική» δράση του Συνδέσμου «να μας δώσουν εξοπλισμό για να κινούμεστε ανεξάρτητα», την ίδια στιγμή που έσπερνε βρωμίες για δήθεν αναρχικούς που βάλανε γκαζάκια και τάχα ανάψανε τη φωτιά στο Γραμματικό. Και βέβαια δεν είναι ατύχημα ότι στην κοπή πίττας αυτού του ευαγούς συνδέσμου παρευρέθηκε ο τότε γενικός διευθυντής του ΛΑΟΣ στρατηγός εν αποστρατεία Γ. Καραποστόλου...

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία στην Ελλάδα ξέρουν στο πετσί τους τι πάει να πει παρακράτος. Οι δολοφόνοι του Λαμπράκη και οι βασανιστές της Χούντας έχουν ντυθεί τη στολή των «αγανακτισμένων κατοίκων». Σπεκουλάρουν πάνω στην απογοήτευση του κόσμου από τη φτώχεια και την ανέχεια και πάνε να την στρέψουν ενάντια στους πιο αδύναμους της κοινωνίας μας, στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Γελιούνται όμως. Γιατί, και αυτή τη φορά, δεν θα περάσουν.

Θανάσης Καμπαγιάννης

Νέα από τους χώρους

ergatiki@otenet.gr, fax: 210-5227177

Οχι στο χαράτσι με τα διόδια

Σε νέα κινητοποίηση την Κυριακή 29/11 στις 12 το μεσημέρι στα διόδια των Αφιδνών, καλούν οι κάτοικοι και εργαζόμενοι που συμμετέχουν στην επιτροπή αγώνα κατά των διοδίων, μετά τις αυξήσεις και τα νέα διόδια που κατασκεύασε η πολυεθνική ιδιωτική εταιρία «Νέα Οδός» που εκμεταλλεύεται την εθνική οδό Αθηνών Λαμίας.

Η πρώτη μεγάλη κινητοποίηση που πραγματοποιήσαν την Κυριακή 15/11 ήταν ιδιαίτερα δυναμική. Πάνω από 1200 κάτοικοι συγκεντρώθηκαν στα διόδια έσπασαν τις μπάρες και απελευθέρωσαν χιλιάδες ταξιδιώτες από το χαράτσι που έχουν επιβάλει τα ιδιωτικά συμφέροντα. Η ίδια εικόνα και την επόμενη Κυριακή 22/11. Χιλιάδες οδηγοί πέρασαν κορνάροντας ή σταματούσαν να συχαρούν για την πρωτοβουλία τους, τους κατοίκους. Πάνω από 800 υπογραφές περαστικών συγκεντρώθηκαν σε μια κινητοποίηση που είχε πανηγυρικό χαρακτήρα παρά τον εκφοβισμό που προσπάθησαν να επιβάλουν μπράβοι και διευθυντές της εταιρίας.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν όταν η «Νέα Οδός» έβαλε μπάρες εγκλωβίζοντας τους χιλιάδες κατοίκους των 14 Δήμων και κοινοτήτων της περιοχής που σύμφωνα με το νόμο έχουν δικαίωμα να ΜΗΝ πληρώνουν. «Μόνιμο αίτημα της επιτροπής είναι η κατάργηση της σύμβασης με την ιδιωτική εταιρία, και εν τέλει η κατάργηση των διοδίων για όλους, πόσο μάλλον για τους κατοίκους που χρησιμοποιούν τον δρόμο πολλές φορές καθημερινά», τονίζεται στην ανακοίνωση της επιτροπής.

Ωστόσο το ποτήρι ξεχείλισε πλέον με την εταιρία να λειτουργεί ως κράτος εν κράτη. Να αυξάνει τα διόδια κατά βούληση φτάνοντάς τα στα 3.20 ευρώ και να απαγορεύει ακόμα και στους κατοίκους να διέρχονται δωρεάν, ενώ αρνείται ακόμα και τις συμβατικές της υποχρεώσεις, την κατασκευή δηλαδή ασφαλών παράπλευρων δρόμων.

«Εμείς οι κάτοικοι και οι εργαζόμενοι των περιοχών, από τις Αφίδνες μέχρι τον Ωρωπό, δεν υποκύπτουμε στο εκβιαστικό δίλημμα του τύπου “να πληρώνουμε το παράνομο χαράτσι ή να διακινδυνεύουμε τη ζωή μας στον άθλιο και ημιτελή παράδρομο”. Αποφασίσαμε ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ, να μη δίνουμε το ονοματεπώνυμό μας και αρνούμαστε να παραλάβουμε οποιοδήποτε χαρτί», αναφέρεται σε άλλο κομμάτι της ανακοίνωσης.

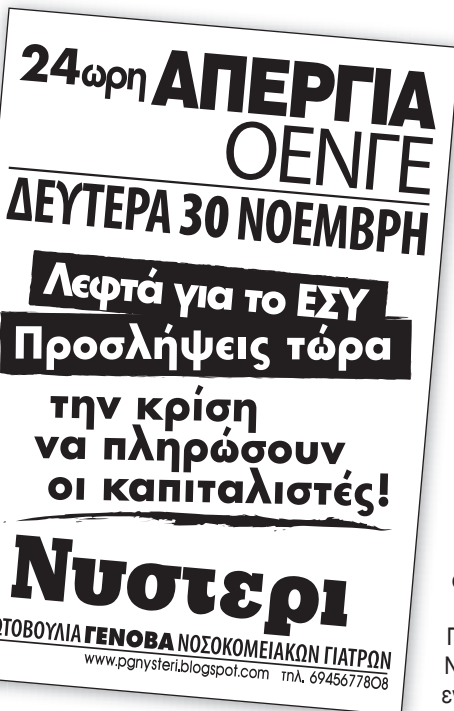
Η πολιτική-πολιτιστική Λέσχη “Εκτός γραμμής” διοργανώνει το Σάββατο 28/11 στις 7.30μμ συζήτηση με θέμα: «20 χρόνια από την κατάρρευση των καθεστώτων του “υπαρκτού σοσιαλισμού”». Ομιλητές θα είναι ο Βαγγέλης Χωραφάς και ο Πάνος Γκαργκάνας. Η Λέσχη βρίσκεται στην οδό Στρατηγόπουλου 7 και Μαυρικού (Χαρ. Τρικούπη, στάση Λασκάρεως).

Εκλογές ΕΙΝΑΠ 17 Δεκέμβρη

Στις 17 Δεκέμβρη οι νοσοκομειακοί γιατροί της Αθήνας και του Πειραιά ψηφίζουν για την ανάδειξη νέου ΔΣ της ΕΙΝΑΠ και εκλέγουν αντιπροσώπους για το συνέδριο της ΟΕΝΓΕ το οποίο θα πραγματοποιηθεί από τις 5 έως τις 7 Φλεβάρη 2010.

Οι εκλογές στην ΕΙΝΑΠ γίνονται σε μία περίοδο που οι νοσοκομειακοί γιατροί έχουν μπροστά τους κρίσιμες μάχες ενάντια στις περικοπές στους μισθούς και στις δαπάνες για τη δημόσια υγεία, που έχει αποφασίσει η κυβέρνηση με πρόσχημα την οικονομική κρίση και τα ελλείμματα.

Η ανάγκη να ξαναπαίσει το κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών το νήμα των σκληρών αγώνων που έδωσε κόντρα στις επιθέσεις και τις προκλήσεις της προηγούμενης κυβέρνησης της ΝΔ, είναι ακόμα μεγαλύτερη. Αυτή η προοπτική όμως δεν είναι μόνο αναγκαία αλλά και εφικτή. Αυτό έδειξε η προηγούμενη περίοδος όπου χιλιάδες νοσοκομειακοί γιατροί συγκρούστηκαν με την πολιτική του Αβραμόπουλου και τους συμβιβασμούς της ηγεσίας στην ΟΕΝΓΕ και στην ΕΙΝΑΠ. Η εξέγερση των ειδικευόμενων οδήγησε στην

ανατροπή του έκτακτου συνεδρίου της ΟΕΝΓΕ, στην πενήνμηρη απεργία του Σεπτέμβρη και τις μαζικές συνελεύσεις του Οκτώβρη και Νοέμβρη. Η ίδια δύναμη με την απειλή του εφημεριακού κραχ και μέσα στην

κοινή δράση του συντονιστικού της Αθήνας ενάντια στην συμβιβασμένη ηγεσία της ΕΙΝΑΠ και της ΟΕΝΓΕ, ανάγκασε τον Αβραμόπουλο να δεχτεί την υπογραφή της πρώτης ΣΣΕ για τους νοσοκομειακούς γιατρούς.

Σε αυτές τις μάχες πρωτοστάτησαν οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο χώρο των νοσοκομειακών γιατρών. Η ενδυνάμωσή τους και στις εκλογές θα στείλει μήνυμα και στη νέα ηγεσία του υπουργείου και στη συνδικαλιστική ηγεσία ότι το κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών είναι αποφασισμένο να συνεχίσει.

Αυτός είναι ο λόγος που η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ-ΝΥΣΤΕΡΙ στην ΕΙΝΑΠ, έστειλε ενωτικό κάλεσμα στην ΑΡΣΙ για κοινό κατέβασμα στις εκλογές.

Αυτή η προοπτική μπορεί να ανοίξει νέες δυνατότητες για να εκφραστεί και στις εκλογές η δυναμική του κινήματος και να ανοίξει μία ελπιδοφόρα προοπτική για ανατροπές και στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ.

INTRAKOM

Στάση Εργασίας και Γενική Συνέλευση έχει την Πέμπτη 26/11 το σωματείο εργαζομένων στην Intracom. Η συνέλευση γίνεται εξ αναβολής αφού την περασμένη Πέμπτη 19/11 δεν πραγματοποιήθηκε λόγω έλλειψης απαρτίας, παρά το γεγονός ότι συγκεντρώθηκαν πάνω από 350 εργαζόμενοι.

Το θέμα της συνέλευσης είναι η πραγματοποίηση απεργιακών κινητοποιήσεων για αυξήσεις στους μισθούς. Η πρόταση του ΔΣ του σωματείου, που υιοθετήθηκε ύστερα από πρόταση της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ στην Intracom, προς τη Γενική Συνέλευση είναι η πραγματοποίηση δύο 24ωρων απεργιών με βασικό αίτημα αυξήσεις 10% στους βασικούς μισθούς και διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

ΟΤΟΕ

Πραγματοποιήθηκε την περασμένη βδομάδα το 29ο Συνέδριο της ΟΤΟΕ. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρά τις προεκλογικές καταγγελίες για την «απλησία» των τραπεζιτών, συνεχίζει στα χνάρια της ΝΔ. Δισεκατομμύρια για τις τράπεζες, επιθέσεις στους εργαζόμενους. Οι τραπεζοϋπάλληλοι έχουν «ανοιχτούς» λογαριασμούς: Το ψευτο-ΕΤΑΤ του νόμου του Αλογοσκούφη για το ασφαλιστικό τους, την επίθεση στη κλαδική συλλογική σύμβαση από τους τραπεζίτες, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Μετά την απεργία του 2005 η ηγεσία της ΟΤΟΕ δεν συνέχισε στη πορεία της μαχητικής σύγκρουσης με αυτές τις επιλογές. Οι δυνατότητες υπήρξαν, όπως έδειξε ο πανεργατικός ξεσηκωμός του 2008 για το ασφαλιστικό της Πετραλιά, με τους τραπεζοϋπάλληλους της Τράπεζας της Ελλάδας στη πρώτη γραμμή. Τέτοιες μάχες θα χρειαστούν απέναντι και στη νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Το συνέδριο λίγο το απασχόλησε αυτή η συζήτηση. Η εκλογή 2 μελών στο Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας από το ψηφοδέλτιο της «Συνεργασίας» -το οποίο στήριξαν κι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς- είναι δείγμα ότι οι φωνές που έχουν αυτό τον προσανατολισμό δυνάμουν στην ΟΤΟΕ.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Την Πέμπτη 18/11 πραγματοποιήθηκε εξόρμηση στο 1ο ΕΠΑΛ Πειραιά που έχει κατάληψη. Τα αιτήματα αφορούν την κατάσταση του σχολείου, η οποία είναι άθλια. Δεν έχουν ούτε βρύσες για να πλυθούν, δεν έχουν βιβλία και υπάρχει τεράστια έλλειψη καθηγητών. Μαζεύτηκαν κάμποσες υπογραφές για τον Μοχάμεντ Καμράν. Υπέγραψαν πολλά παιδιά. Ήταν εκπληκτικό πόσο ενημερωμένα ήταν, γνώριζαν για τη δολοφονία του και έπαιρναν θέση για την άθλια κοινωνία που ζούμε και ότι αυτός ο κόσμος πρέπει να αλλάξει.

Η υποδοχή που μας έκαναν τα παιδιά ήταν πάρα πολύ καλή, συζητήσαν μαζί μας και τρία από αυτά οργανώθηκαν στο ΣΕΚ.

Λουκία Παπανικοποπούλου
1ο ΕΠΑΣ Πειραιά

ΧΑΝΙΑ

Εκδήλωση με αφορμή τον ένα χρόνο από την απεργία πείνας των 15 μεταναστών στα Χανιά, πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο στις 20/11, από το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την προβολή ενός βίντεο, από τις πιο κρίσιμες στιγμές των 26 ημερών του αγώνα των 15 απεργών πείνας και του συγκλονιστικού κινήματος αλληλεγγύης, μέχρι την νομιμοποίησή τους. Ακολούθησε πλούσια συζήτηση στην οποία τοποθετήθηκαν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας και άλλοι μετανάστες απ' όλη την Κρήτη, αλλά και εκπρόσωποι φορέων (Σύλλογος Δασκάλων, Π.Α.ΜΕ., Ταξική Πορεία, Κίνηση Ε.Ε.Ρ.Φ.Α., Στέκι Μεταναστών, κατάληψη Rosa Nera).

Κοινή ήταν η εκτίμηση ότι η απεργία πείνας και το κίνημα αλληλεγγύης δημιούργησαν μια μικρή ρωγμή στην Ευρώπη - Φρούριο και ότι αντλούμε εμπειρίες δύναμης για να παλέψουμε για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών με ίσα δικαιώματα, για να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις των κυβερνήσεων και της αστυνομίας, αλλά και των φασιστικών ομάδων που προσπαθούν να εμφανιστούν στην πόλη μας.

Χρήστος Κιούνης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Επίθεση με μολότοφ έγινε στο σπίτι του Γιάννη Γιαννασά, στελέχους του ΕΕΚ και ενεργού μέλους των τοπικών κινημάτων, τα ξημερώματα της 20ης Νοεμβρίου. Από την επίθεση προκλήθηκαν μεγάλες υλικές ζημιές, αλλά ευτυχώς όχι κάποιος τραυματισμός.

Ήταν μια προσπάθεια τρομοκρατίας και εκφοβισμού του συντρόφου (και των αγωνιστών γενικά). Οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ στα Πετράλωνα και στο Κουκάκι καταδικάζουν απερίφραστα και με τον πιο έντονο τρόπο την επίθεση και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στον σύντροφο Γιάννη.

Χρειάζεται να συνεχίσουμε την προσπάθεια για να απομονώσουμε τους φασίστες σε όλες τις γειτονιές, να μαζικοποιήσουμε τα κινήματα πόλης, να μην υπάρξουν ξανά τέτοιες επιθέσεις.

ΓΑΛΑΤΣΙ

Την Τετάρτη 2 Δεκέμβρη, στην αίθουσα του Συλλόγου Ηπειρωτών Γαλατσίου (Ορφές 16), στις 7μμ, συλλογικόητες και πολίτες του Γαλατσίου μας καλούν σε ανοιχτή αντιρατσιστική εκδήλωση με τίτλο «Χτίζουμε γέφυρες, όχι τείχη».

Στην εκδήλωση θα μιλήσουν εκπρόσωποι μεταναστών, καθώς και η εκπαιδευτικός Στέλλα Πρωτονοτάριου, που πρωτοστάτησε σε ένα πρωτοποριακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα στη Γκράβα για τα παιδιά των μεταναστών της περιοχής μας. Παρεμβάσεις στη συζήτηση θα κάνουν εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών σωματείων της περιοχής (ΕΛΜΕ, Διδακταλικός Σύλλογος) και της Ένωσης Γονέων, ενώ θα ακολουθήσει συζήτηση.

Σκοπός της εκδήλωσης είναι να αναδειχτούν τα προβλήματα των μεταναστριών και των μεταναστών και να προωθηθούν λύσεις στην κατεύθυνση της νομιμοποίησης, των ίσων δικαιωμάτων στην παιδεία, την υγεία, την εργασία και των κοινών αγώνων όλων των εργαζόμενων.

Έξω τα γεράκια του πολέμου!

1-2 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
Σύνοδος ΟΑΣΕ
στην Αθήνα

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

ΤΡΙΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 6.30μμ Προπύλαια

Διεθνής Σύνοδος γερακών οργανώνεται στις 1 και 2 Δεκέμβρη στην Αθήνα. Ο ΟΑΣΕ, ο Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη θα συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γιώργου Παπανδρέου. Η Χίλαρι Κλίντον ματαίωσε τελικά την επίσκεψή της στην Ελλάδα προκειμένου να συμμετάσχει στη σύσκεψη του ΟΑΣΕ. Με τις μεγάλες κινητοποιήσεις που υποδέχονταν τον Μπιλ Κλίντον το 1999, αλλά και την παράδοση που αρχίζει πλέον να δημιουργείται με τις “ματαιώσεις” όλων των τέως Αμερικανών υπουργών εξωτερικών χαραγμένη στη μνήμη, η Χίλαρι Κλίντον ματαίωσε και αυτή την επίσκεψη στην Ελλάδα και μάλιστα για δεύτερη φορά (η πρώτη ήταν το καλοκαίρι στην Κέρκυρα και είχε ματαιωθεί για λόγους υγείας).

Ο ΟΑΣΕ είναι ο μεγαλύτερος οργανισμός “ασφάλειας” στον κόσμο, με 56 μέλη που απλώνονται από τις ΗΠΑ μέχρι το Κιργιζιστάν και από τη Νορβηγία ως την Κύπρο. Η ελληνική κυβέρνηση υποδέχεται τα γεράκια του πλανήτη, έχοντας την προεδρία του Οργανισμού στη διάρκεια του 2009.

Ο ΟΑΣΕ συντονίζει πολιτικά και στρατιωτικά τις πρωτοβουλίες στις οποίες παίρνουν μέρος ΕΕ, ΝΑΤΟ αλλά και η Ρωσία. Αυτό που ονομάζουν “ασφάλεια και συνεργασία” είναι ενέργειες όπως η συμμετοχή στη δύναμη κατοχής του Κοσόβου, και η προστασία των καθεστώτων-μαριονέτα σε Ιράκ και Αφγανιστάν.

Η Κεντρική Ασία και η κατοχή του Αφγανιστάν βρίσκεται στο κέντρο του ενδιαφέροντος του ΟΑΣΕ. Εξάλλου, την προεδρία του οργανισμού μετά την Ελλάδα, αναλαμβάνει το Καζαχστάν, η μεγαλύτερη χώρα της Κεντρικής Ασίας με κομβικό ρόλο για την τροφοδοσία των κατοχικών στρατευμάτων. Την Τετάρτη 18 Νοέμβρη η Χίλαρι Κλίντον βρέθηκε στο Αφγανιστάν και συναντήθηκε με τον Χαμίτ Καρζάι, λίγο μετά την παρωδία της ορκομωσίας του ξανά στη θέση του προέδρου. Ο Καρζάι “εκλέχθηκε” πρόεδρος με εκλογές που ο ίδιος ο ΟΗΕ κατήγγειλε ως εκλογές νοθείας, αφού παραιτήθηκε ο αντίπαλός του από τον δεύτερο γύρο. Μετά τη λήξη του τελευταίου “Πολεμικού Συμβουλίου” την περασμένη Τρίτη, ο Ομπάμα αναμένεται να ανακοινώσει τις αποφάσεις του σχετικά με τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και την αποστολή ακόμα περισσότερων στρατιωτών, βάζοντας ακόμα μεγαλύτερες πιέσεις στις κυβερνήσεις που θα συμμετάσχουν στη Διεθνή Σύνοδο του ΟΑΣΕ στην Ελλάδα.

Οι υπουργοί του ΟΑΣΕ έρχονται λοιπόν στην Αθήνα για να οργανώσουν τις επόμενες κινήσεις, τον συντονισμό ΝΑΤΟ, ΕΕ και ΟΑΣΕ για τους πολέμους και τις κατοχές από τη Σομαλία ως το Πακιστάν. Είναι μεγάλη πρόκληση και χρειάζονται μια εξίσου μεγάλη απάντηση. Ήδη υπάρχει συντονισμός για να βγούμε όλοι στο δρόμο σε ένα μεγάλο συλλαλητήριο την Τρίτη 1 Δεκέμβρη στις 6.30 το απόγευμα στα Προπύλαια. Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στην ανακοίνωσή της αναφέρει:

“Το αντιπολεμικό κίνημα, οι χιλιάδες αγωνιστές και οι αγωνίστριες της Ειρήνης που από τότε μέχρι σήμερα έχουμε βγει στους δρόμους ξανά και ξανά ενάντια στην εισβολή στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, στο πλευρό της Αντίστασης στη Γάζα και στον Λίβανο θα είμαστε και πάλι στην πρώτη γραμμή. Για να βροντοφωνάσουμε: Έξω το ΝΑΤΟ από το Αφγανιστάν – πίσω ο ελληνικός στρατός. Όχι στην «αντιπυραυλική ασπίδα» - Να κλείσει η Σούδα. Πίσω οι φρεγάτες από Σομαλία και Λίβανο. Όχι στους εξοπλισμούς. Λεφτά για Παιδεία-Υγεία, Ταμεία και μισθούς”.

- Έξω το ΝΑΤΟ από το Αφγανιστάν – πίσω ο ελληνικός στρατός
- Όχι στην «αντιπυραυλική ασπίδα» - να κλείσει η Σούδα
- Πίσω οι φρεγάτες από Σομαλία και Λίβανο
- Όχι στους εξοπλισμούς - λεφτά για Παιδεία-Υγεία, Ταμεία και μισθούς

Η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν κρύβει ότι θέλει να συνεχίσει να παίζει επιθετικό ρόλο σε όλες τις μοιραστές και τις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, Δημήτρης Δρούτσας, προειδεάζοντας για τη στάση της Ελλάδας στη Σύνοδο έδωσε αναδρομικά συγχαρητήρια στη Νέα Δημοκρατία, δηλώνοντας ότι η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου θα συνεχίσει στην ίδια γραμμή: “Η Ελλάδα θα συμμετάσχει με φιλοδοξίες στη Σύνοδο, όπως έκανε και ολόκληρη τη χρονιά. Θα είναι μια ουσιαστική συνέχιση της πρωτοβουλίας της Κέρκυρας (σ.σ. η οποία οργανώθηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ με επικεφαλής την Ντόρα Μπακογιάννη)”.

Ο Δρούτσας λέει ότι η Ελλάδα έχει “φιλοδοξίες”. Ο Υπουργός Αμυνας Ευάγγελος Βενιζέλος έχει εξηγήσει με μεγαλύτερες λεπτομέρειες ποιες είναι αυτές οι φιλοδοξίες. Σε δήλωσή του στις Βρυξέλες, πριν από συνάντηση με τους ευρωπαίους ομολόγους του τόνισε αναφορικά με τη Σομαλία: “Θα συζητήσουμε όλα τα θέματα των αποστολών τις Ε.Ε., δηλαδή για την «Αταλάντα» στη Σομαλία, για την καταπολέμηση της πειρατείας δηλαδή, εμείς έχουμε ανανεώσει την εντολή της συμμετοχής μας με μια φρεγάτα και ένα ελικόπτερο”. Για τη Βοσνία είπε: “Θα συζητήσουμε για την επιχείρηση «Αλθέα» στη Βοσνία όπου εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να περάσουμε πια από το στάδιο της ενεργού στρατιωτικής παρουσίας σε ένα στάδιο κυρίως πολιτικής παρουσίας, αλλά βεβαίως θα παραμείνουμε παρόντες εκεί εφόσον η κοινή θέση τείνει να είναι η συνέχιση της παρούσης φάσης”.

Σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου ο Βενιζέλος επέκτεινε ακόμη περισσότερο το εύρος των ελληνικών “φιλοδοξιών”. Παρατείνεται και το 2010 η συμμετοχή της Ελλάδας στην Active Endeavour, την περιπολία των ΝΑΤΟϊκών πλοίων στη Μεσόγειο, ενώ το 2012 η Ελλάδα αναλαμβάνει την διοίκηση της Δύναμης Ταχείας Επέμβασης του ΝΑΤΟ. Η Δύναμη Ταχείας Επέμβασης είναι μια δύναμη 25 χιλιάδων ανδρών που λειτουργεί σαν εμπροσθοφυλακή του ΝΑΤΟ με δυνατότητες επέμβασης σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη μέσα σε λίγα 24ωρα. Και ενώ οι θέσεις της κυβέρνησης για το Αφγανιστάν παρουσιάστηκαν προβάλλοντας την απόφαση να αναιρεθεί η απόφαση της κυβέρνησης Καραμανλή για μεταφορά των ελλήνων στρατιωτών από την Καμπούλ στην πόλη Φαράχ, ο Βενιζέλος διευκρίνισε

ότι λόγω της μη-μετακίνησης η ελληνική κυβέρνηση θα δώσει δώρο τρία εκατομμύρια ευρώ στον αφγανικό στρατό.

Με λίγα λόγια, από τη μια θέλουν να μας πείσουν ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναιρεί τα πολεμοκάπηλα σχέδια της ΝΔ, ενώ στην πραγματικότητα διατηρούν ολόκληρο το στρατό στο Αφγανιστάν και σχεδιάζουν μεγαλύτερη εμπλοκή στα άλλα μέτωπα. Από την άλλη, μάς λένε ότι πρέπει να πληρώσουμε σε ρευστό από την τσέπη μας, όσες κινήσεις δεν θέλουν να υλοποιήσει στρατιωτικά. Ο Αναπληρωτής Υπουργός Πάνος Μπεγγλίτης προσπάθησε να το διατυπώσει με πιο εξυπνακίστικο ύφος. Λίγο πολύ είπε ότι τα στρατιωτικά αδιέξοδα της κυβέρνησης Ομπάμα στο Αφγανιστάν έχουν ενισχύσει τη συζήτηση για τις πολιτικές λύσεις στο Αφγανιστάν και γι’αυτό η Ελλάδα πρέπει να εμπλακεί ακόμη περισσότερο στους πολιτικούς σχεδιασμούς της κατοχής, αποφεύγοντας παράλληλα την αύξηση της στρατιωτικής βοήθειας. Η αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ έχει κληρονομήσει βαθύ μπλέξιμο σε όλα τα τόξα από τη Σομαλία ως το Πακιστάν και δεν παίρνει την παραμικρή πρωτοβουλία για να ξεμπλέξει.

Μαζικό

Η απόφαση της Κλίντον να μην έρθει τελικά στην Ελλάδα είναι από μόνη της μια καλή αρχή για ένα μαζικό συλλαλητήριο. Ο Μπιλ Κλίντον είχε έρθει πριν από 10 χρόνια, το 1999, λίγο μετά τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία και είχε ξεσηκώσει τους πάντες. Εκείνες οι διαδηλώσεις άφησαν ένα δυνατό προηγούμενο για τις επισκέψεις του Πάουελ (που ακυρώθηκε) και της Κοντολίζα Ράις.

Όμως οι δηλώσεις Βενιζέλου, Μπεγγλίτη και Δρούτσα δείχνουν ότι η κυβέρνηση χρειάζεται ένα δυνατό αντιπολεμικό σοκ. Οι εργάτες και η νεολαία, και αυτοί που την ψήφισαν, ήταν στην πρώτη γραμμή του αντιπολεμικού κινήματος από το 2001 και το 2003 επί κυβέρνησης Σημίτη και συνέχισαν να αντιμάχονται την πολεμοκαπηλεία του Καραμανλή. Κανένας δεν την ψήφισε για να συνεχίσει αγκαλιά με τον Ομπάμα ό,τι έκανε ο Καραμανλής με τον Μπους.

Την 1η του Δεκέμβρη, μαθητές, φοιτητές και εργάτες, χρειάζεται να τους κάνουμε να καταλάβουν τις διαθέσεις μας.

Νίκος Λούντος